

25 באוגוסט 2019

לכבוד

מחלקת עררים

פרקליטות המדינה

באמצעות דוא"ל

appeals-dep@justice.gov.il

א.ג.נ,

הנדון: ערר על החלטת "חוליית הסחר" באגף לחקירות ומודיעין

שלא להכיר בחוסיין אידריס מוחמד, מס' אשרה 4628/133483, כקורבן סחר ועבדות

בשם מרשי שפרטיו בנדון (להלן: "העורר"), מוגש בזאת ערר על החלטת חוליית הסחר באגף לחקירות ומודיעין (להלן: "הגוף החוקר"), שלא להכיר בו כקורבן החזקה בתנאי עבדות בהתאם לסעיף 375א לחוק העונשין, תשל"ז-1977 ("חוק העונשין"), וזאת מן הסיבה שהגוף החוקר לא מצא ראשית ראיה כי מדובר בקורבן החזקה בתנאי עבדות או סחר בבני אדם.

העורר יטען כי הוא עומד בנטל הראיות המנהלי הנדרש לשם הכרה בו כקורבן החזקה בתנאי עבדות למטרת מתן שירותי מין, ואף כקורבן סחר בבני אדם, וכי החלטת הגוף החוקר אינה סבירה ואינה מנומקת כנדרש בהחלטות מנהליות מסוג זה.

ואלו נימוקי הערר:

א. פתח דבר

1. ערר זה מופנה כנגד החלטת הגוף החוקר שלא להכיר בעורר כמי שנפל קורבן להחזקה בתנאי עבדות למטרת מתן שירותי מין בעת החזקתו בידי מבריחים במחנות העינויים בסיני.

2. החל משנת 2010 החלו לעלות עוד ועוד עדויות לזוועות אותן ביצעו מבריחים בסיני למטרות בצע כסף. מבקשות ומבקשי מקלט רבים סיפרו כי בעת הברחתם לישראל, בסיני, עברו עינויים ונכפתה עליהם עבודה ללא תמורה. חלקם אף נמכרו ממבריח אחד לאחר. החוטפים נהגו להתקשר למשפחות החטופים ולדרוש מהן דמי כופר, תוך שהם מאלצים את בני המשפחות להאזין לזעקות יקיריהם בעודם מעונים. הסכומים שמבקשי המקלט נדרשו לשלם הלכו ותפחו, ואכזריות העינויים הסלימה אף היא. ההערכה

היא כי כ-7,000 מבקשי מקלט שהגיעו לישראל הם ניצולי מחנות עינויים אלו.

3. על אף ההנחה הרווחת כי כמעט כל קורבנות העינויים הינם מאריתריאה או אתיופיה, באוגוסט 2018 זיהה צוות המוקד לפליטים ולמהגרים (להלן: "המוקד") קבוצה חדשה של מבקשי מקלט ניצולי מחנות העינויים בסיני – 18 מבקשי מקלט מסודן אשר נכנסו לישראל בין אוגוסט לנובמבר 2011, שהעידו כי הוחזקו בסיני עם עשרות, אם לא מאות, מבקשי מקלט אחרים מסודן.

4. העורר הינו אחד מחברי אותה קבוצה. כפי שיובא בהרחבה להלן, בקיץ 2011, בדרכו לישראל, הוחזק העורר בסיני במשך חודשים ארוכים, במהלכם עונה ונאנס באופן שיטתי. בשל חוויותיו הקשות, סובל העורר ממצב מנטלי קשה ביותר, מתקשה לעבוד וזקוק לטיפול נפשי מתמשך.

5. כקורבנות רבים אחרים של עבירות מין, ובייחוד כאלה אשר התבצעו בגברים, כבש העורר את עדותו משך מספר שנים עד שהצליח לדבר על ההיבט המיני של העינויים שעבר, אשר כפי שיפורט להלן, הוא המכניס את עניינו בגדרי העבירה הפלילית של החזקה בתנאי עבדות ו/או סחר בבני אדם. כבישת עדות מעלה קושי בביסוס ראיות במקרים מסוג זה, אך בעוד לפני שנים ספורות חוות דעת פסיכולוגית רגילה היוותה ממצא ראייתי מספק לשם הכרה באדם כקורבן סחר או עבדות, כיום אין עוד הדבר כך. מסיבה זו, נעשה במקרה זה שימוש בחוות דעת רפואית ונפשית שנערכה בהתאם ל"פרוטוקול איסטנבול" – סט כללים מנחים אשר התקבל על ידי האו"ם ומשמש ככלי לחקירה, תיעוד והערכת מהימנות במקרי עינויים. **חוות הדעת מצאה כי עדותו של העורר באשר לחוויותיו אמינה ומפורטת. בהתבסס על חוות דעת זו, הגיש העורר בקשה להכיר בו כקורבן החזקה בתנאי עבדות למטרת מתן שירותי מין.**

6. מי שמוכר בישראל כקורבן סחר או החזקה בתנאי עבדות זכאי לשנת שיקום במקלט הייעודי לקרבנות סחר בבני אדם (לגברים או לנשים). במשך שהותם במקלט, נבנית לשוהים תכנית טיפול ושיקום הכוללת טיפול פסיכיאטרי ושיקום פסיכו-סוציאלי, הכשרות מקצועיות, פעילויות פנאי והעשרה וסיוע ותמיכה בהליך הקליטה בחזרה למדינת המוצא. בנוסף, כחלק מההגנה הניתנת לקרבנות סחר ועבדות בישראל, כל קרבן רשאי להגיש בקשה לקבלת רישיון שהייה מסוג ב/1 לשנה לצורך שיקום, המאפשר למקבל לעבוד בישראל במהלך שנת השיקום במקלט. מכאן החשיבות הרבה שבקביעת המשטרה האם קיימת ראשית ראיה להכרה באדם כקורבן עבירות אלה.

7. עד לשנת 2011, הגוף האחראי על מיגור תופעת הסחר והעבדות בישראל היה "זרוע סער", גוף בו היו כ-110 שוטרים, אשר היווה חלק מיחידת להב 433 וזכה להצלחה רבה בהקטנת התופעה, במסגרת אחריותו הכללית על מיגור פשיעה הקשורה בזרים בישראל. בשנת 2011 החליט מפכ"ל המשטרה לפרק את זרוע סער ולפזר את סמכויותיה בין היחידות המרכזיות במחוזות השונים, בהובלת חוליית הסחר בבני אדם במדור סיוע חקירת/חטיבת החקירות. כנגד החלטה זו הוגשה עתירה לבג"ץ (בג"ץ 5465/11 ח"כ אורית זוארץ ואח' נ' השר לבטחון פנים), במסגרתה התחייבה המדינה כי רמת הטיפול בעבירות סחר בבני אדם לא תיפגע עקב המהלך.

8. אלא שבניגוד להתחייבות המדינה, נראה כי יעילות מתכונתו החדשה של המערך לזיהוי קורבנות סחר ועבדות ולמאבק בתופעה זו מוגבלת. המדינה הצהירה במסגרת אותו הליך משפטי כי קצינים ושוטרים

בימ"רים השונים יוכשרו מקצועית לטפל בתחומי האחריות שהועברו לימ"רים מזרוע סער, וידווחו על מקרי סחר ועבדות אשר בטיפולם לקצינת תיאום ביחידת להב 433. מתשובת המשטרה מיום 18.3.2019 לבקשת חופש מידע הנוגעת לתפקוד מערך המאבק בסחר ועבדות, כי בשנת 2018 לא דיווחו הימ"רים השונים אפילו על מקרה סחר או עבדות אחד (!) אותו חקרו לקצינת התיאום המרכזת את הנושא, דבר המעיד על בעיה חמורה בתפקוד מערך החקירות הנוכחי בתחום הסחר בימ"רים.

תשובה לבקשת חופש מידע מיום 18.3.2019 מצורפת כנספח א'

9. כמו כן, חוליית הסחר אשר למעשה מובילה כיום את נושא המאבק בסחר במשטרה, כוללת כל כולה רק שתי שוטרות, אשר לכאורה הן בלבד מהוות את הגורם המוסמך לקבוע הימצאות "ראשית ראייה" בתיק – דרישת הרף הראייתי בה יש לעמוד לצורך הכרה כקורבן סחר או עבדות. ניסיון המוקד מראה כי בשנתיים האחרונות התנאים לעמידה ברף זה הוקשחו יותר ויותר, ולראיה - לפי נתוני דו"ח הסחר בבני אדם של מחלקת המדינה האמריקאית לשנת 2019, בשנת 2018 חלה ירידה משמעותית במספר הקורבנות שהוכרו על ידי המשטרה לעומת השנה שקדמה לה¹.

10. המוקד לפליטים ולמהגרים הוקם כדי להגן על זכויות האדם של פליטים ומהגרי עבודה ולמנוע סחר בבני אדם בישראל. המוקד הוא עמותה ללא מטרות רווח; עובדי ומתנדבי המוקד מעניקים סיוע פרטני לפונים, מבקרים במתקני הכליאה למהגרים, ופועלים לקידום מדיניות הגירה ראויה, הוגנת וצודקת בכלים משפטיים וציבוריים. במסגרת פעילות זו, מגיש המוקד למשטרה באופן קבוע בקשות להכרה בקורבנות סחר והחזקה בתנאי עבדות, כשבשנים 2016-2018 הגיש המוקד 152 בקשות מתוכן התקבלו 79.

11. כפי שיפורט להלן, כחלק מהקשחת המדיניות להכרה בקורבנות סחר, ואף על פי שלבקשה בענין מרשי צורפה חוות דעת ייחודית בהתאם לפרוטוקול איסטנבול, נדחתה בקשתו של העורר בהחלטה לקונית ובלתי מנומקת של הגוף החוקר, בה נטען כי לא נמצאה ראשית ראייה להיותו קורבן החזקה בתנאי עבדות.

12. העורר יטען כי בהחלטת הסירוב של הגוף החוקר נפלו פגמים קשים, שכן נסיבות החזקתו בסיני עונים על יסודות העבירה שבסעיף 375א לחוק העונשין, ובקשתו עומדת ברף ההוכחה הנדרש בהליך המינהלי להכרה בו כקורבנות החזקה בתנאי עבדות; וכי במקרה דומה, אישר הגוף החוקר הכרה בקורבן סחר אחרת, בהסתמך על אותה מסכת ראייתית.

13. נוכח האמור, ולאור נסיבות חייו של העורר כתוצאה מחוויותיו הקשות בסיני, מתבקשת מחלקת העררים לקבל הערר דנן ולהורות על ההכרה בעורר כמי שנפל קורבן להחזקה בתנאי עבדות; או לחלופין, להורות על בחינה מחדש של בקשת העורר ומתן החלטה חדשה בעניינו תוך הנמקת עמדת הגוף האחראי כפי שנדרש בהליכים מינהליים.

¹ US Department of State, Trafficking in Persons Report (2019), <https://www.state.gov/reports/2019-trafficking-in-persons-report-2/israel/>

14. ולהלן בהרחבה.

ב. חלק עובדתי

15. העורר, יליד שנת 1991, נולד בעיר ג'נינה בחבל דארפור שבסודן. לאביו היו 4 נשים ובסך הכל 17 ילדים. בגיל 5 עבר לאזור אלג'זירה שם התגורר יחד עם משפחת דודו ושני אחיו. הוא סיים 8 שנות לימוד, שלאחריהן לא יכלה עוד משפחתו לממן את המשך לימודיו, ועל כן החל לעבוד בחקלאות. אחיו התאום המשיך את לימודיו ואף החל ללמוד באוניברסיטה, אך בהדרגה חש כי הוא נמצא תחת מעקב ודיכוי של גורמי ממשל. בשל כך, עזב אחיו התאום של העורר את סודן והגיע לישראל. העורר הבין כי הוא בסכנה שיעצר ויעונה בידי הרשויות בסודן, במטרה שיספק מידע על מיקומו של אחיו. משכך, החליטו העורר ואחיו הגדול לברוח גם הם מסודן לעבר ישראל. ביולי 2011, העורר ואחיו הגדול עזבו בטיסה למצרים מבלי לספר על כך לסביבתם, מפחד שהדבר יתגלה לרשויות והם ייעצרו.

16. בקהיר פגשו העורר ואחיו שני בדואים בשם מוסא ואחמד, אשר הסכימו להבריחם לישראל בתמורה ל-150 דולר עבור כל אחד. כשהגיעו למדבר, רצו המבריחים להפריד בין האחים, אך אלו התעקשו להישאר יחדיו, והמבריחים הסכימו לא להפרידם. לאחר מכן החלו הבדואים להכות אותם בכל הגוף ואזקו אותם בתוך מבנה עשוי קש. בבוקר למחרת גילה העורר כי במקום מוחזקים שבויים רבים נוספים, רובם סודנים. להערכתו, הוחזקו במקום כ-150 אנשים, מתוכם אישה אחת, סודנית.

17. לאחר כשבועיים נאמר לעורר ולאחיו שעליהם לשלם כופר עבור שחרורם בסך 22 אלף גינאה סודניים כל אחד. העורר התקשר לאחיו התאום, שהגיע בינתיים לישראל, והודיע לו שהוא ואחיו הגדול נחטפו על ידי בדואים אשר דורשים כסף עבור שחרורם. אחיו התאום של העורר החל במאמצים לגייס את הסכום הנדרש: הוא מסר את כל הכסף שהוא חסך בעבודתו בישראל ויצר קשר עם הוריהם, שמכרו את ביתם כדי להשיג את הכסף הנדרש לתשלום הכופר. בשלושת החודשים בהם התאמצה משפחתו לגייס את סכום הכופר הנדרש עד שהצליחה, עלה הסכום בהדרגה והגיע ל-15 אלף דולר עבור כל אחד מהאחים.

18. בינתיים, העורר הוחזק בידי חוטפיו בארבעה מחנות שונים לאורך תקופה של יותר מ-3 חודשים. המוחזקים היו אזוקים בשלשלאות כמעט כל הזמן, הורעבו ועונו באופן יומיומי עד שהשיגו את הסכום המבוקש. העורר מעריך כי מעל ל-30 מהמוחזקים סביבו מתו במהלך התקופה בה שהה במחנות.

19. העורר היה נתון להתעללות פיזית, נפשית ומינית קשה ביותר. חוטפיו אילצו אותו לעמוד בתנוחות כפופות במשך זמן ממושך, הכו אותו במוטות עץ על פני גופו, כולל ראשו וכפות רגליו, טפטפו על גופו פלסטיק לוהט ושעווה, דחפו אותו על שולחן מברזל עליו בערה אש וגרמו לו לכוויות בחלקים רבים של גופו. העורר העיד כי אחת ל-3-7 ימים (ולפחות ב-7 פעמים שונות בזמן שהותו בסיני) הגיעו למחנה 7-8 בדואים אשר היו מעשנים חשיש, ולאחר מכן מכים ואונסים את המוחזקים, כולל אותו. העורר העיד כי היה אזוק וגבו היה אל החוטפים, כך שאינו יכול להעיד כמה מהם אנסו אותו. החוטפים אף היו מחשמלים את העורר באזורים שונים בגופו, כולל באיבר מינו, עד שהיה מאבד את הכרתו.

20. אחיו של העורר שוחרר כ-15 ימים לפני העורר, על אף שרצה להישאר עם העורר שהיה במצב פיזי קשה מאוד. העורר שכנע אותו לעזוב, מפחד שחוטפיהם ימשיכו להעלות את הסכום המבוקש. כשלבסוף הגיע מלוא הסכום המבוקש עבורו, שוחרר העורר אך היה במצב שלא אפשר לו ללכת בעצמו. שני סודנים אחרים סייעו לו ללכת ולעבור את הגבול. עם הגעתו, קראו שוטרי משמר הגבול לאמבולנס שהעביר אותו לטיפול בבית החולים סורוקה, שם שהה כשלושה ימים, עבר בדיקות גופניות בלבד, וקיבל טיפול ראשוני עבור פציעותיו. בשל מצבו הפיזי הקשה, לא עבר שימוע של ממונה ביקורת גבולות עם כניסתו לישראל ונקבע כי לא יוכנס למשמורת, בכפוף להתייצבותו לשימוע חודש לאחר מכן.

מסמכי הרפואיים של העורר מבית החולים סורוקה מיום 23.10.2011 מצורפים כנספח ב'

21. לאחר שחרורו מבית החולים סורוקה, פגש את אחיו התאום בתחנה המרכזית בבאר שבע, וכשאחיו ראה את מצבו, לקח אותו לטיפול בבית החולים וולפסון בחולון. לאחר טיפול שטחי נוסף, בו הוחלפו תחבושותיו, הוא שוחרר בשנית.

מסמכי הרפואיים של העורר מבית החולים וולפסון מיום 23.10.2011 מצורפים כנספח ג'

22. ביום 8.12.2011 התייצב העורר בלשכת משרד הפנים בחולון לצורך שימוע כפי שנדרש. נוסח הפרוטוקול לקוני ואינו מאזכר את חוויותיו בסיני. לעומת זאת, ממונה ביקורת הגבולות שערך את השימוע מציין כי העורר "הגיע לישראל בכדי לעבוד" וכי הוא "טוען כי חש בטוב".

צו ההרחקה שהוצא לעורר ופרוטוקול השימוע שנערך לו ביום 8.12.2011 מצורפים כנספח ד'

23. במשך 6-7 חודשים לאחר מכן, לא יכול היה העורר ללכת על רגליו או לעבוד. בתקופה זו, בה גר בירושלים, עזרו לו שני אחיו והביאו לו תרופות. משנת 2013 גר העורר עם חברים בלוד. העורר עבד בשטיפת רכבים באופן חלקי, אך בשל כאבים ופריחה בצלקותיו, אינו עובד עוד בשנה האחרונה. אחיו התאום של העורר עבר זה מכבר לארה"ב ואבד עמו הקשר.

24. באוגוסט 2016 הגיע העורר למרפאה הפתוחה של ארגון רופאים לזכויות אדם ("רל"א") והתלונן על כאבים בכל גופו ועל נדודי שינה חריפים. בסיכום הביקור הוזכרו פציעותיו של העורר, ונכתב שהגורם להם הוא העינויים שעבר בסיני. לפי סיכום הביקור, העורר אובחן כסובל מתסמונת דחק פוסט-טראומטית (PTSD) ונרשם לו טיפול תרופתי. כחודש לאחר מכן חזר לביקורת במרפאה ודיווח כי הטיפול התרופתי אינו משפיע עד כה.

מסמכי הרפואיים של העורר ממרפאת רל"א מאוגוסט וספטמבר 2016 מצורפים כנספח ה'

25. בפברואר 2018 חזר העורר למרפאת רל"א ודיווח על חרדות, קשיי שינה, זיכרונות ומחשבות חודרניים, תיאבון ירוד ונטייה לבכי. בסיכום הביקור נכתב כי העורר סיפר שהטיפול התרופתי שקיבל במרפאה בעבר הביא לשיפור קל במצבו, ועל כן הוא מעוניין לקבל שוב טיפול. במסגרת ביקור זה סיפר העורר בפירוט רב יותר על שעבר בסיני, בין היתר, על כך שעבר אונס ועינויים בחשמל, והיה עד לרציחתם של כ-30 אנשים. לאחר ביקור זה נרשם לעורר טיפול תרופתי מסוג חדש.

מסמכיו הרפואיים של העורר ממרפאת רל"א מפברואר 2018 מצורפים כנספח ו'

26. באוגוסט 2018 זיהה צוות "המוקד לפליטים ולמהגרים" במסגרת ראיונות שערך, קבוצה של 18 מבקשי מקלט מסודך, ניצולי עינויים קשים בסיני שנכנסו לישראל בין אוגוסט לנובמבר 2011, וביניהם העורר. ביום 6.9.2018 ערכה הגב' דקלה קסטל, מתנדבת הקו החם של המוקד, תשאול של העורר, במסגרתו סיפר לה את שעבר במהלך שהותו בסיני. העורר התקשה לדבר על הפגיעה המינית בו ולא השתמש במילים מפורשות, אך ציין כי "בלילה עשו מה שבא להם". במקום אחר ציין כי חוטפיו "שתו חשיש ועשו מה שהם רוצים" ולאחר מכן אמר כי "בלילה לא יכלו להתנגד, הובאו ברגליים אזוקות, איימו עליהם, זה היה יחסית מהר, חצי שעה". עם זאת, בטופס קבלה ומיון (שאלון "אינטייק") בו משתמש צוות המוקד לצורך מיפוי חוויותיהם של לקוחות אשר הגיעו לישראל דרך סיני, סימן העורר כי בנוסף למניעת שתייה/מזון, מניעת שינה, קשירה, מכות וחשמול, היה נתון בסיני גם לניצול מיני/אונס.

תמליל הראיון במוקד ושאלון האינטייק שמילא העורר מצורפים כנספח ז'

27. על סמך דבריו, סבר צוות המוקד כי העורר עומד בהגדרת קורבן החזקה בתנאי עבדות, אך לצורך הערכת מהימנות עדותו, יצר קשר, באמצעות הוועד הציבורי נגד עינויים בישראל, עם ד"ר צבי בנינגה, רופא המתמחה ברפואת משפחה, וד"ר דניאל ג'. נ. ווייסהוט, פסיכולוג קליני, וביקש מהם לראיין את העורר בהתאם ל"פרוטוקול איסטנבול" ולכתוב חוות דעת רפואית ונפשית בעניינו, כולל התרשמותם בעניין מהימנות עדותו ("חוות הדעת").

28. כפי שכבר צוין, "פרוטוקול איסטנבול" הוא סט הנחיות בדבר חקירה ותיעוד אפקטיביים של עינויים וצורות אחרות של יחס או ענישה אכזרית, בלתי אנושית ומשפילה, שנועד לענות על השאלה האם ובאיזו מידה תואמים הסימנים הגופניים והנפשיים שעולים בראיון את סיפורו של הנבדק ואת הנסיבות החיצוניות של סיפור זה.

29. מסקנות חוות הדעת של ד"ר בנינגה וד"ר ווייסהוט היו כי העורר מציג סימנים מובהקים של הפרעת דחק פוסט טראומטית וסובל מאפיזודה דיכאונית בינונית. לפי חוות הדעת, העורר לא עבר טיפול פסיכולוגי עבור מצבו הנפשי, על אף שטיפול כזה ותהליך שיקום היו יכולים להיטיב את מצבו ואף נראים חיוניים. לפי חוות הדעת, אף שהעורר מציין קושי לזכור את רצף האירועים באופן מדויק, וזאת ככל הנראה על רקע ריבוי אירועי התעללות לאורך תקופה ופגיעה בראשו, הוא תיאר בבהירות את הסיטואציות והאירועים עצמם.

30. הרופאים העריכו כי עדותו של העורר מהימנה: "התקבלה תמונה עקבית ותואמת בין תיאור הנבדק את האירועים שעבר לבין תיאורו של ההשלכות הפסיכולוגיות, התנהלותו במהלך הראיון, ותוצאות האבחון הפסיכודיאגנוסטי. לא מצאנו סיבה לחשוד שהיה כאן סילוף או הפרזה. יתר על כן, היו אירועים כואבים שהוא חשף רק תוך עידוד מצדנו. למשל, בתחילה כלל לא רצה לדבר על הפגיעות המיניות והאינוס, שהיו עבורו משפילים במיוחד. בנוסף, הוא דיבר על סוגי התעללות שאחרים בסביבתו עברו, אשר נחסכו ממנו. יתר על כן, כשנשאל על שינויים עוריים בכפות רגליו ציין שהם אינם קשורים לתקופת השבי בסיני."

חוות דעתם של ד"ר בנינגה וד"ר וויסהוט מיום 25.1.2019 מצורפת כנספח ח'

31. ביום 10.2.2019 הגישה הגב' אמי סער, מנהלת המאבק בסחר בבני אדם במוקד לפליטים ולמהגרים דאז, בקשה להכרה בעורר כקורבן החזקה בתנאי עבדות, בהתבסס על חוות הדעת, על הראיון עם העורר עם צוות המוקד, ועל מסמכיו הרפואיים של העורר מבתי החולים ומרל"א.

בקשת המוקד מיום 10.2.2019 להכיר בעורר כקורבן החזקה בתנאי עבדות מצורפת כנספח ט'

32. ביום 18.6.2019 התקבלה החלטת סירוב לקונית מטעם רפ"ק עו"ד ורד ליכטר סול, ראש חוליית הסחר במשטרה, אשר מציינת כדלקמן: **"לאחר עיון מעמיק בבקשה, ההערכה הרפואית שהמצאת לפי פרוטוקול איסטנבול מתייחסת לתיעוד וחקירה שעל פיהן ניתן לזהות שמדובר בקורבן עינויים ולא בקורבן עבדות לצורך שירותי מין. לאור האמור, לא מצאתי ראשית ראיה להיות המבקש קורבן סחר בבני אדם."**

החלטת הגוף החוקר מיום 18.6.2019 מצורפת כנספח י'.

33. העורר יטען כי בניגוד לאמור בהחלטת הסירוב של הגוף החוקר, בקשתו עומדת ברף ההוכחה הנדרש בדין המנהלי לצורך הכרה כקורבן החזקה בתנאי עבדות ונסיבותיו מקיימים את יסודות עבירת ההחזקה בתנאי עבדות ואף את יסודות עבירת הסחר בבני אדם. מכאן הערר.

ג. חלק משפטי

1.ג. היעדר הנמקה בהחלטת הגוף החוקר

34. החלטת הגוף החוקר שלא להכיר בעורר כקורבן החזקה בתנאי עבדות לוקה בחוסר סבירות הן מבחינה פורמלית והן מבחינה מהותית. בהחלטה עצמה לא נכללו כלל נימוקים באשר לשיקולים שבבסיסה, ולא נכללה כל התייחסות לראיות אשר צורפו לבקשה. האופן הלקוני והמבלבל בו נוסחה החלטת הסירוב אף גורם לקושי של ממש להבין מה הייתה העילה המהותית בבסיס ההחלטה.

35. חובתה של רשות מנהלית לנמק את החלטותיה מעוגנת הן בחוק והן בפסיקה, ומהווה ביטוי להגינות בהליך המנהלי. בית המשפט העליון עמד על חשיבות חובת ההנמקה פעמים רבות:

"חובת ההנמקה מקטינה את החשש מפני החלטות שרירותיות או שגויות והיא תורמת לבניית האמון במערכת היחסים שבין הרשות לאזרח במדינה דמוקרטית (על חשיבותה של חובת ההנמקה ועל היותה אחת מחובות היסוד המוטלות על רשות מנהלית ראו י' זמיר הסמכות המינהלית (כרך ב) [34], בע"מ 897-898. אכן, רשות ציבורית אינה רשאית להסתפק בסירוב לקוני לבקשה למסירת מידע ועליה לפרט את הטעמים לכך כדי לאפשר למבקש המידע לעמוד על טעמים אלה ולשקול את מהלכיו. פירוט הטעמים לסירוב

מאפשר גם לבית המשפט לעמוד על השיקולים ששקלה הרשות ועל האיזון הפנימי
שערכה ביניהם, בהעבירו את ההחלטה תחת שבט ביקורתו."

(עע"מ 9135/03 **המועצה להשכלה גבוהה נ' הוצאת עיתון הארץ** (פורסם בנבו, ניתן ביום
19.1.2006)

בעע"מ 4349/14 **האגודה לזכויות האזרח בישראל נ' משרד ראש הממשלה** (פורסם בנבו,
ניתן ביום 3.11.2015) נקבע כי אף הנמקה חלקית אינה מספקת:

"מושכלות ראשונים הם כי שומה על החלטה של רשות ציבורית לכלול את ההנמקה
בכללה העומדת בבסיס ההחלטה. הנמקה חלקית מצידה של הרשות פוגעת באפשרות
אפקטיבית מצד הפרט להתעמת עם הרשות שקיבלה את ההחלטה. פרט הפונה לרשות
יודע על עמדת הרשות אך מתוך מה שהובא לידיעתו. הנמקה ראויה ומלאה היא אפוא
חיונית לשם תקיפה יעילה של ההחלטה המנהלית (יואב דותן "חובת ההנמקה של רשויות
מינהל וגופים אחרים" מחקרי משפט יט 5, 7 (2002); יצחק זמיר הסמכות המינהלית כרך
ב, 1269 (מהדורה שנייה, 2011))."

36. בעניינו, מניסוח ההחלטה של הגוף החוקר כלל לא ניתן להבין מה המשקל שנתן לתשתית העובדתית
שהציג העורר. הגוף החוקר קבע בהחלטתו כי חוות הדעת לפי פרוטוקול איסטנבול מתייחסת לתיעוד
וחקירה שעל פיהן ניתן לזהות שמדובר בקורבן עינויים ולא בקורבן עבדות לצורך שירותי מין. מכך לא
ניתן להבין אם חוות הדעת כולה נפסלה כלא רלוונטית מראש או שמא הגוף החוקר מכיר בה כראייה
למהימנות עדותו של העורר באשר לעינויים שעבר - מלבד אלו המיניים. ההחלטה לא התייחסה כלל
לשאר הראיות שהביא העורר, ועל כן לא ברור אם הגוף החוקר לא מכיר בהן כראיות מהימנות או
לחלופין, ראיות רלוונטיות.

37. הגוף החוקר אז מציין כמסקנה, כי לא מצא ראשית ראיה להיות המבקש קורבן סחר בבני אדם - וזאת
על אף שבקשת העורר הייתה להכיר בו כקורבן החזקה בתנאי עבדות. הגוף החוקר אינו מציין במפורש
את סעיף החוק הספציפי לפיו נבחנה אפשרות ההכרה בעורר (בין אם לפי סעיף 375א לחוק - עבירת
החזקה בתנאי עבדות, כמבוקש בבקשת ההכרה שהוגשה, או לפי סעיף 377א - עבירת הסחר בבני אדם),
ואילו מיסודות העבירה לא הוכחו על ידי העורר. כפי שיוסבר בהרחבה בהמשך, יסודות עבירת ההחזקה
בתנאי עבדות שונים מיסודות עבירת הסחר בבני אדם, כשנסיבות וראיות מסוימות עשויות להוכיח
עבדות ואחרות סחר, כשעבירת הסחר דורשת הוכחת יסודות נוספים על אלו של החזקה בתנאי עבדות.

38. לסיכום נקודה זו, החלטת הגוף החוקר אינה מנומקת ואינה סדורה, בניגוד לחובתו המנהלית של הגוף
החוקר, ומשכך היא מקשה על הבהרת מצבו המשפטי של העורר ואינה מאפשרת לבחון ולבקר החלטה זו
באופן מיטבי.

2.ג פגמים בשקילת סוגיות ראיות

39. על מנת להרשיע אדם בעבירת סחר בבני אדם או עבירת החזקה בתנאי עבדות במסגרת ההליך הפלילי, יש

להוכיח את העבירה מעל לכל ספק סביר. עם זאת, לצורך קבלת החלטה מנהלית, כגון ההחלטה להכיר באדם כקורבן סחר או עבדות, יש להוכיח את התקיימות העבירות בהתאם לרמת ההוכחה הנדרשת בדין המנהלי שהינה נמוכה בהרבה מזו שבהליך הפלילי.

40. כך קבע למשל כב' הדיין א' אזר בערר (י-ס) 2042-16 **אדים טושאן נ' משרד הפנים ואח'** (פורסם בנבו, ניתן ביום 19.7.2017), שעסק בקורבן החזקה בתנאי עבדות אשר בקשתו לשנת שיקום נדחתה על ידי משרד הפנים:

"אמנם, בכל הנוגע לפתיחת הליכים פליליים אין למשיב כל שיקול דעת או סמכות בנושא אך כאשר בפני המשיב בקשה למתן שנת שיקום, הרי שבהתאם לנוהל, עליו לבחון אם הוגשו בפניו ראיות מנהליות המצדיקות הענות לבקשה, כאשר **ברי כי רף הראיה המנהלי נמוך משמעותית מהרף הפלילי** הנבחן ע"י המשטרה." (פס' 35 לפסק דינו של כב' הדיין אזר, ההדגשה הוספה).

41. עד לפני זמן לא רב, מכתב מגורם מטפל כלשהו, הספיק לצורך עמידה ברף ראשית הראייה. כך היה למשל, במקרה של מ.י., אזרח אתיופיה, אשר עונה ונאנס בסיני, וכבש את סיפורו במשך זמן רב עד שהחל בטיפול נפשי במרפאת "גשר". הראיות שצורפו לבקשתו כללו, בנוסף לתמלילי שני ראיונות שנערכו לו במוקד, אך ורק מכתב מהעובד הסוציאלי שטיפל בו במרפאת "גשר". על סמך ראיות אלו בלבד, הוכר מ.י. כקורבן סחר למטרות שירותי מין ביום 16.3.2016.

המסמכים הנוגעים להכרתו של מ.י. כקורבן סחר בבני אדם מצורפים כנספח י"א

42. מנסיונו של המוקד בעבודה מול הגוף החוקר, אותו מושג של "ראשית ראייה" - הרף הראייתי שנחשב לנמוך ביותר - הפך לאחרונה לרף ראייתי גבוה הרבה יותר. משום כך, על מנת לספק ראיה חזקה המקובלת לפי סטנדרטים בינלאומיים להערכת אמינות, העורר עבר אבחון ארוך ומורכב בהתאם ל"פרוטוקול איסטנבול", אך כפי שיורחב להלן, אף בחוות דעת זו, סירב הגוף החוקר להכיר כממצא ראיתי קביל ואמין.

ג.2(א) התעלמות מחוות דעת רפואית ונפשית על בסיס פרוטוקול איסטנבול כממצא ראיתי

43. פרוטוקול איסטנבול הוא פרוטוקול אבחוני שגובש על ידי 75 מומחים למשפט, בריאות וזכויות אדם, והתקבל על ידי האו"ם ב-1999, כשהן העצרת הכללית של האו"ם והן מועצת זכויות האדם של האו"ם המליצו למדינות להשתמש בפרוטוקול ככלי למאבק בעינויים. הממצאים בחוות דעת שנערכו על בסיס פרוטוקול איסטנבול יכולים לשמש כראיות בהליכים משפטיים ולסייע לגופי החקירה במקרים של עינויים.

44. יודגש כי הפרוטוקול אינו נועד להוכחת סחר בבני אדם או החזקה בתנאי עבדות, אלא מתמקד רק בהערכת מהימנות הקשורה בעינויים. עם זאת, במקרים כמקרהו של העורר, בהם העינויים כללו שלילת חירות ואינוס שיטתי, חוות הדעת יכולה לשמש **כממצא ראיתי** להוכחת קיומם של יסודות עבירת ההחזקה בתנאי עבדות למטרת מתן שירותי מין. **ההכרעה האם סיפורו של העורר מכיל את יסודות**

עבירת הסחר או העבדות נתונה כמובן לגוף החוקר, אך חוות הדעת היא כלי ראייתי אמין להערכת מהימנות סיפורו של העורר.

45. על כן, התבקשו ד"ר בנינגה וד"ר וויסהוט רק לבדוק, בהתאם למומחיותם, את מצבו ותגובותיו הפיזיים והפסיכולוגיים של העורר ולהעריך האם הם קונסיסטנטיים עם מצבו ותגובותיו של אדם שעבר עינויים ואונס.

46. ידוע כי המושג "עינויי" כולל בתוכו צורות שונות של התעללות: פיזית, נפשית וכמובן, גם מינית. בפרוטוקול איסטנבול עצמו ישנה התייחסות מפורשת לתשואול קורבנות התעללות מינית (ר' למשל, ס' 153-154 לפרוטוקול). **משמע, חוות דעת אשר נערכת על ידי אנשי מקצוע מתאימים, בהתאם לפרוטוקול איסטנבול, וודאי שיכולה להעיד גם על מהימנות עדות הנוגעת להתעללות מינית.**

47. קביעת הגוף החוקר בהחלטת הסירוב, לפיה לא ניתן להסיק מחוות הדעת שנערכה לפי פרוטוקול איסטנבול באשר לשירותי המין שנתן העורר במסגרת החזקתו בסיני, אינה סבירה כלל ועיקר. משתמע מקביעה זו כי הגוף החוקר מחלק את העינויים שעבר העורר לשתי קבוצות: עבירות מין, ושאר צורות העינוי - כשרק לגבי הקבוצה השנייה ניתן לגבש מסקנות הנוגעות למהימנות העורר באמצעות חוות הדעת. ברי לכל כי תפיסה זו היא אבסורדית וכי ערכה של חוות הדעת הנוגעת לעינוי המיני שעבר העורר אינו פחות מערכה של יתר חוות הדעת.

48. זאת ועוד, **הגוף החוקר כבר הכיר בעבר באחת מקורבנות סיני כקורבן החזקה בתנאי עבדות למטרת מתן שירותי מין על בסיס חוות דעת שנערכה בהתאם לפרוטוקול איסטנבול: ס.ג., אישה אריתראית שהוחזקה גם היא בסיני למטרות כופר במשך מספר חודשים ונאנסה באופן שיטתי במהלך החזקתה שם. בפרוטוקול השימוע שנערך לה עם כניסתה לישראל ביום 10.3.2012, נכתב כי אמרה "לא עברתי התעללות בדרך". ס.ג. סיפרה את הסיפור על ההתעללות המינית הקשה שעברה בדרכה לישראל רק כשלוש וחצי שנים מאוחר יותר במסגרת פנייתה לארגון הסיוע אס"ף. אלו הפנו אותה למרפאת גשר לקבלת טיפול. במקביל עברה באוגוסט 2016 אבחון לפי פרוטוקול איסטנבול על ידי גניקולוגית ופסיכולוגית קלינית אשר חיוו את דעתן כי עדותה של ס.ג. אמינה.**

על בסיס חוות דעת זו וסיכום טיפול במרפאת גשר, הגישה ביום 11.1.2017 הגב' אמי סער מהמוקד לפליטים ולמהגרים בקשה להכיר בס.ג. כקורבן החזקה בתנאי עבדות למטרת מתן שירותי מין לגוף החוקר במשטרה. ביום 23.3.2017 התקבלה החלטת הגוף החוקר בעניינה של ס.ג., לפיה המסמכים אשר צורפו לבקשת ההכרה מהווים ראשית ראייה להיותה של ס.ג. קורבן סחר בבני אדם.

המסמכים הנוגעים להכרתה של ס.ג. כקורבן סחר בבני אדם מצורפים כנספח י"ב

49. לאור הכרת הגוף החוקר בעבר בכך שחוות דעת הנערכת בהתאם לפרוטוקול איסטנבול היא כלי אמין להערכת מהימנות עדויות הנוגעות לעינויים על כל צורותיהם, כולל אונס, אין מקום שלא לקבל את חוות הדעת אשר נערכה בעניינו של העורר כראשית ראיה להחזקה בתנאי עבדות למטרות מתן שירותי מין.

ג.2(ב) משקל יתר למועד מסירת העדות

50. החלטת הסירוב מציינת כי לא נמצאה "ראשית ראייה" להכרה בעורר כקורבן סחר בבני אדם (כשככל הנראה, הכוונה היא גם לראשית ראייה להיותו קורבן החזקה בתנאי עבדות). באופן טבעי, במקרים רבים מסוג זה, אותה ראשית ראייה נשענת על עדותו של הקורבן בלבד.

51. דבר ידוע הוא כי קורבנות רבים מתקשים לחשוף את סיפורם במשך שנים, עקב סיבות שונות. תופעת כבישת עדות רווחת במיוחד בתחום עבירות המין, בשל הטראומה הקשה, הבושה והסטיגמה החברתית המלוות את הקורבנות. בית המשפט העליון התייחס לנושא כבישת העדות בעבירות מין במסגרת ע"פ 5582/09 פלוני נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, ניתן ביום 20.10.2010):

"במצב הדברים הרגיל, בית המשפט מייחס משקל לכבישת עדות אך לא כך בעבירות מין בכלל ובעבירות מין במשפחה בפרט (ע"פ 2485/00 פלוני נ' מדינת ישראל, פ"ד נה(2) 918, 925-926 (2001)). בתי המשפט הכירו בכך שיש ק"ן טעמים בגינם קורבן העבירה בוחר לכבש את עדותו, לעיתים למשך שנים רבות. זאת, הן בשל סיבות חיצוניות כמו פחד ולחץ סביבתי, חשש מפני היחשפות לציבור וחשש מפני הקושי הכרוך בהליכי החקירה והמשפט (יש מתלוננות המדמות את שעובר עליהן במסגרת הליכים אלה כ"אונס שני"), והן בשל סיבות פנימיות כמו תחושות אשמה, קלון, בושה, מבוכה, עלבון, דחייה, רתיעה פנימית ולעיתים, אף אי הבנה של הקורבן כי נעשו בו דברים אסורים." (פס' 86, שם)

52. תחושות אלה מתעצמות אף יותר כאשר הקורבנות הם גברים, ובייחוד בתרבויות מסורתיות ושמרניות יותר. דו"ח של נציבות האו"ם לפליטים מאוקטובר 2017 אשר עוסק באלימות מינית נגד גברים ונערים² מסביר מדוע נוטים לכבוש את סיפורם משך זמן רב או לא לספרו בכלל:

"מבחינה פסיכולוגית, ניצולים גברים מדווחים על התמודדות עם תחושות קשות של **בושה ואשמה**. ישנם ניצולים שמתמודדים עם סוגיות של זהות מגדרית ונטייה מינית בשל המיתוס השכיח כי קורבנות גברים הם (או שהם הופכים להיות) הומוסקסואלים. הם עלולים לחוות חרדה ודיכאון, פגיעה עצמית, מחשבות אובדניות, הפרעות שינה, כעס ותוקפנות, הפרעת דחק פוסט-טראומטית, שימוש בסמים והתנהגות מינית כפייתית. [...] מבחינה חברתית, עשויים ללעוג לאותם קורבנות, להאשים אותם בתקיפה שעברו ולנדות אותם;

[...]

חסמים אלה ואחרים, כולל סטראוטיפים מגדריים ודעות קדומות, הומופוביה, טאבו חברתי, מסגרות משפטיות מוטות ומימון מוגבל, מונעים מגברים ונערים גישה לשירותים הנחוצים להם. מחקרים מצביעים על כך שקורבנות גברים מתקשים להיחשף או לבקש תמיכה, בין היתר בגלל הבניות חברתיות של גבריות ואי ההתאמה שלהן לקורבנות. [...] **גברים ונערים עשויים להתקשות לבטא את חוויות האלימות המינית שעברו, בגלל חשש**

מסטיגמה חברתית והפרה של נורמות הגבריות; יתכן שלא יהיו מסוגלים להגדיר את החוויה שלהם כאלימות מינית, שכן זו לעיתים קרובות מובנית חברתית כ"עניין של נשים". הם עשויים להיות מודאגים לגבי תיוג כהומוסקסואלים או דו-מיניים. יתכן כי במקום זאת, הם יתארו את חוויותיהם כעיוניים או התעללות. [...]

חסמים משפטיים גם הם משמעותיים: נכון לשנת 2014, החוקים הלאומיים ברחבי העולם אינם מאפשרים פנייה לערכאות לכ-90 אחוז מהגברים במדינות הנגועות בסכסוך אם אלו יהפכו לקורבן לאלימות מינית; ב-70 מדינות גברים אשר ידווחו כי נפלו קורבן לאלימות מינית יהיו נתונים לעונשים פליליים עקב מדיניות הומופובית. [...]"

53. ובכל זאת, נראה כי כיום, על פי מדיניותו הנוכחית של הגוף החוקר, במקרים בהם כבש הקורבן משך זמן רב את סיפורו באשר לחוויה שעבר, הדבר נחשב כמעיד באופן שלילי על מהימנותו, וזאת על שאף שכבישת עדות קורבן סחר או החזקה בתנאי עבדות היא עניין מוכר ושכיח ביותר.

54. אף שהדבר לא צויין במפורש בהחלטה הבלתי מנומקת של הגוף החוקר, ייתכן כי העובדה שלא סיפר העורר את סיפורו המלא עם כניסתו לישראל תרמה לסירובו של הגוף החוקר להכיר בעורר כקורבן סחר.

55. יצוין כי גישה זו עומדת בניגוד למדיניות של משרד המשפטים בעבר, והתייחסות לכך מופיעה במאמר "מי הם הקורבנות וכיצד מזהים אותם" המבוסס על הרצאה של עו"ד רחל גרשוני, מתאמת המאבק בסחר בבני אדם דאז, בסדנאות זיהוי קורבנות סחר בבני אדם, עבדות ועבודת כפייה, וכן על מסמך שכתבה ביחידת תיאום המאבק בסחר בבני אדם. מאמר זה נכלל ב"מדריך לזיהוי קורבנות עבדות ועבודת כפייה" אותו פרסם משרד המשפטים בשיתוף עם ארגון CIMI בשנת 2015. כבישת העדות ומסירת סיפורם בהדרגתיות מתוארות כמאפייני התנהגות רווחים בקרב הקורבנות:

"אף כאשר הקורבנות חולצו מן הניצול או נמצאים בקשר עם ארגוני זכויות אדם - הם נוטים לכבוש את עדותם ולמסור את הסיפור טיפין טיפין - תופעה זו יכולה לנבוע מחוסר הבנת הנסיבות המבססות את קורבנותם, ממצב טראומטי, או מתחושה שאין הם מוגנים." (עמ' 39, שם)

התייחסות מיוחדת ניתנה לפערים התרבותיים אשר לעיתים קרובות מביאים גם הם לכבישת העדות:

"קורבנות העבדות ועבודת הכפייה באים לרוב מאוכלוסיית הזרים, הנרתעת מהגשת תלונות למשטרה ממניעים תרבותיים, מפחד מפני הרשויות ומפאת תנאים קשים שחוו בארצות מוצאם, המרגילים אותם לנסיבות מעין אלה. [...] עלינו ללמוד להתמודד עם סוגי קורבנות אלה, אשר אינם תמיד מתאימים לתבנית הקורבן הישראלי המצוי המתלונן מיד ומספר סיפור קוהרנטי שמעיד מיד על עיקר הקורבנות." (עמ' 42, שם)

56. ראוי לציין כי זקיפת כבישת העדות לחובת קורבנות האלימות המינית אף עומדת בניגוד להצהרות נציגי

² Chynoweth, Sarah. "We Keep it in our Heart. Sexual Violence Against Men and Boys in the Syria Crisis."

הגוף החוקר והיחידה לתיאום המאבק בסחר בבני אדם בישיבה בעניין "קריטריונים ראייתיים ומהותיים לענין העברת קורבנות סחר למקלטים" מיום 11.1.2015 שכללה את נציגי המוקד לפליטים ולמהגרים, הגוף החוקר, היחידה לתיאום המאבק בסחר בבני אדם, והסיוע המשפטי:

"היתה תמימות דעים בין המשתתפים בדיון שקורבן החזקה בתנאי עבדות לצורך שירותי מין או קורבן סחר לזנות או לעבירת מין שאינו מספר מיד את סיפורו – אין לזקוף זאת לחובתו, וזאת מכוח הידע שהצטבר בקשר להתנהגות קורבנות עבירות מין בכלל כשהדבר נכון עבור קורבנות נשים כמו גם עבור קורבנות גברים.

[...]

גברת גרשוני דיווחה כי במישור הבין לאומי כבישת עדות, סיפור כמי שמקלף בצל, סתירות בין הודעות מוכרים כנחלת קורבנות הסחר בכלל, בין אם מדובר בקורבנות סחר לעבירת מין או לזנות ובין אם מדובר בסחר לעבדות ולעבודת כפייה. אין זה אומר שנסיבות אלה אינן רלבנטיות להערכת מהימנות הקורבנות, אבל אין בהן כדי לסתום את הגולל על סוגיית המהימנות, אלא יש לבחון את התמונה הגדולה לכל פרטיה לכל קורבן." (ס' 2ב, שם)

סיכום הישיבה מיום 11.1.2015 מצורף כנספח י"ג

57. ואכן, תיאורם של ד"ר בנינגה וד"ר וויסהוט את התנהגות העורר תואמת התנהגות נפוצה זו של קורבנות עבירות מין: "היו אירועים כואבים שהוא חשף רק תוך עידוד מצדנו. למשל, בתחילה כלל לא רצה לדבר על הפגיעות המיניות והאינוס, שהיו עבורו משפילים במיוחד". על כן, מסקנתם הייתה כי "סיפורו של הנבדק כולל **תיאור מפורט ואמין** של החזקתו בשבי בחצי האי סיני שבמהלכו נוצל לצרכים פיננסיים **ומיניים**". עם זאת, כאמור, הגוף החוקר טען בהחלטתו כי לא ניתן להסתמך על חוות דעת רפואית זו בהקשר של הכרה באדם כקורבן החזקה בתנאי עבדות למתן שירותי מין, אלא כקורבן עינויים בלבד.

58. ברי, אם כן, כי העובדה שהעורר נמנע מלספר בעבר על האלימות המינית שחוה מידי חוטפיו בסיני אינה פוגעת במהימנותו, אלא דווקא עולה בקנה אחד עם התנהגות של קורבנות אלימות מינית בכלל, וקורבנות גברים בפרט. ייתכן אף כי ניתן להבין את נכונותו של העורר לחלוק היבט זה של חוויותיו בסיני עם מטפלו כיום, על רקע השיפור המסוים שחל במצבו הנפשי לאחר שהחל בטיפול תרופתי, עליו דיווח לרופאיו ברל"א בפברואר 2018, אז גם חשף כי נאנס בסיני.

59. לאור האמור, מובן כי ככל שהחלטה שלא להכיר בעורר כקורבן החזקה בתנאי עבדות למטרות מתן שירותי מין הושפעו באופן שלילי מכבישת עדותו במשך מספר שנים לאחר קרות האירועים, הדבר איננו סביר ועומד בניגוד הן להמלצותיהם של מומחים בתחום טיפול הנפש והן להצהרותיהם של נציגי הגוף החוקר והיחידה לתיאום המאבק בסחר בבני אדם בעבר.

3. טעות ביישום החוק בעניינו של העורר

60. כפי שכבר הוזכר, לא רק שהחלטת הגוף החוקר אינה מנומקת דיה ומתעלמת מחומר הראיות, אלא שהיא מכילה שגיאות בסיסיות בנוגע למונחים הרלוונטיים בחוק. בהחלטתו, מתייחס הגוף החוקר למושגים "קורבן עבדות" ו"קורבן סחר בבני אדם" כמושגים חלופיים, על אף שלא כך הדבר. הבקשה להכרה מיום 10.2.2019 התמקדה בהיותו של העורר **קורבן להחזקה בתנאי עבדות** (על אף שעל סמך אותן עובדות ניתן אף לראות בו כקורבן סחר בבני אדם ועל כך בהמשך), בעוד בהחלטה נאמר כי לא נמצאה ראשית ראיה להיותו של העורר **קורבן סחר**.

61. הכרה כקורבן סחר או כקורבן החזקה בתנאי עבדות מזכה כיום בישראל את הקורבנות בזכויות זהות, אך יסודות העבירות אשר יש להוכיח את התקיימותם הם שונים. נבחר להלן את הגדרות שתי העבירות והשוני ביניהן:

עבירת החזקה בתנאי עבדות

62. סעיף 375א לחוק העונשין מגדיר את העבירה בלשון זו:

"375א. (א) המחזיק אדם בתנאי עבדות לצורכי עבודה או שירותים לרבות שירותי מין, דינו – מאסר שש עשרה שנים.

[...]

(ג) בסימן זה, "עבדות" – מצב שבו מופעלות כלפי אדם סמכויות המופעלות ככלל כלפי קניינו של אדם; לענין זה, יראו שליטה ממשית בחייו של אדם או שלילת חירותו כהפעלת סמכויות כאמור."

63. הגדרת "עבדות" לפי הרישא של סעיף 375א(ג) תואמת את ההגדרה המסורתית המקובלת בעולם והמופיעה כבר באמנה בדבר עבדות משנת 1926. הגדרה זו משקפת את העובדה שבעבר יכול היה אדם להיות "בעלים" של אדם אחר במובן המשפטי-קנייני, משמע, לבצע בו עסקאות קנייניות של ממש: למכור אותו לאחר; להשכיר אותו; למשכן אותו; ולעשות בו כרצונו ככל חפץ שבבעלותו.

64. הסיפא של הסעיף מרחיבה את ההגדרה בהתאם למאפייני העבדות המודרנית, השונה מהעבדות המסורתית בכך שלא בהכרח מתקיימת עיסקה לרכישת בעלות באדם, אך היחס אליו כולל שליטה ממשית על חייו או שלילה של חירותו.

65. בית המשפט העליון נדרש לאחרונה, בשני ערעורים שנידונו במאוחד, לפרשנות של סעיף 375א ולהגדרת המונח "המחזיק אדם בתנאי עבדות" (ע"פ 8027/13 פלוני נ' מדינת ישראל, ע"פ 8104/13 פלוני נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, פסק דין מיום 27.5.2018)) (שניהם להלן: "עניין פלוני").

66. בית המשפט ציין כי הלשון הרחבה בה נוסח סעיף 375א, שאינו מעניק הגדרה ספציפית למונח "עבדות" ומאפייני - אינו אקראי, שכן הגדרה זו באה במטרה לאפשר לערכאות השיפוטיות לפרש את העבירה על פי שיקול דעתן, בהתאם לנסיבות של כל מקרה ומקרה וכן לתת מרחב תמרון לרשויות האכיפה, על מנת שהסעיף יתאים לשינויים המתמידים בממדי התופעה (ראו: סע' 64 לפסק הדין).

67. בית המשפט קבע שהעבירה המנוסחת בסעיף 375א לחוק העונשין למעשה מגלמת בתוכה שתי עבירות חלופיות שההבדל ביניהן הוא מידת חומרתן:

- i. עבדות - המתבטאת ברישא של סעיף 375א(ג): מצב שבו מופעלות כלפי אדם סמכויות המופעלות ככלל כלפי קניינו של אדם;
- ii. שעבוד כפוי - המתבטאת בשתי האפשרויות שבסיפא של סעיף 375א(ג): שליטה ממשית בחייו של אדם או שלילת חירותו;

68. בית המשפט פירט אודות מאפייני העבירות ולאמצעים אשר יש בהם כדי לבסס את "החפצתו של הקורבן או לביסוס שליטה ממשית בחייו או לשלילת חירותו, כנדרש בסעיף העבירה" (פסק 72-70 לפסק הדין). בעת ניתוח המבחנים והמאפיינים הנדרשים לביסוס העבירה, בחן בית המשפט את המאפיינים אשר נקבעו בעבר בתפ"ח 13646-11-10 **מדינת ישראל נ' ג'ולאני** (פורסם בנבו, 29.02.12) (להלן: "**עניין ג'ולאני**"), בית המשפט קבע שיש לצמצם חלק ממבחני החובה שנקבעו בעניין **ג'ולאני** וכן להרחיב את הגדרתם של מבחנים אחרים וזאת לנוכח כוונת המחוקק לשמור את הגדרת העבירה גמישה, שכן הארכת רשימת מבחני החובה והקשחתם מצמצם באופן אוטומטי את תחולת העבירה, דבר שאינו עולה בקנה אחד עם ההיסטוריה החקיקתית של העבירה ומטרתה.

69. בית המשפט קבע שמאפייני החובה והאמצעים המשמשים כלי לבחון את קיום יסודות העבירות שבסעיף 375א הם:

"שליטה במקום מגוריו של הקורבן; שימוש בכל אמצעי שהוא, אשר מטרתו לגרום לקורבן להאמין שאם יעזוב את מחזיקו, הוא או אחר ינזקו נזק חמור; ובידודו של הקורבן מסביבתו המוכרת" (שם, פס' 71).

70. לצד מאפייני החובה, התייחס בית המשפט למאפייני הרשות אשר נקבעו בעניין **ג'ולאני**, מאפיינים שאין חובה לקיימם, אך עצם קיומם מוסיף להוכחת יסודות העבירה:

"שליטה בכספו של הקורבן; תנאי מחייה ירודים; מניעת טיפול רפואי הולם לקורבן; פערי כוחות משמעותיים בין המחזיק לקורבן; ויחס מבזה או משפיל כלפי הקורבן. אשר למאפיינים הסוציולוגיים של הקורבנות, המהווים אף הם חלק מהמאפיינים, שאין חובה להוכיחם" (שם, פס' 72).

71. מדינת ישראל כבר הכירה בכך שחלק מקורבנות מחנות העינויים בסיני עומדים בתנאים להכרה כקורבנות החזקה בתנאי עבדות. הדבר נובע מכך שנסיבות החזקת הקורבנות בסיני, בהם העורר, מהווים למעשה עבדות של ממש במונחה המסורתית, לפיו ההתייחסות לאדם היא כאל קניין. וודאי וודאי שנסיבות אלו עונות באופן מלא על כל אותם מאפייני חובה אותם פירט בית המשפט בעניין **פלוגי**.

72. נסיבות המקרה של העורר עונים במלואם על יסודות העבירה:

א. מאפייני החובה שקבע בית המשפט לביסוס "שליטה ממשית בחייו או חירותו" של הקורבן :

(1) "שליטה במקום מגוריו של הקורבן" - החוטפים שלטו באופן מלא במקום ההחזקה של העורר, העבירו אותו ממקום למקום כרצונם וכבלו אותו בשלשלאות ברובו המכריע של הזמן ;

(2) "שימוש בכל אמצעי שהוא, אשר מטרתו לגרום לקורבן להאמין שאם יעזוב את מחזיקו, הוא או אחר ינזקו נזק חמור" – החוטפים השתמשו באמצעים הקיצוניים ביותר על מנת לשלוט בעורר ולהטיל בו מורא, כולל כבילה, עינויים, ורצח של מוחזקים אחרים סביבו.

(3) "בידודו של הקורבן מסביבתו המוכרת" – העורר הוחזק באתרים מבודדים בלב המדבר, הרחק מכל אדם שיוכל לסייע לו ;

ב. מובן שנסיבות החזקתו של העורר עונות גם על מאפייני הרשות שקבע בית המשפט : החוטפים שלטו באופן מלא בכספו (וכל חפציו) של העורר ; החזיקו אותו בתנאים ירודים ; התקיימו פערי כוחות אדירים בינו לבין מחזיקיו ; מחזיקיו מנעו ממנו טיפול רפואי לפציעותיו הרבות והתייחסו אליו באופן מבזה ומשפיל.

ג. "לצורכי עבודה או שירותים לרבות שירותי מין" - העורר העיד כי נאנס ככל הנראה על ידי מספר אנשים שונים, ולפחות בשבע פעמים שונות. הדבר מעיד על שיטתיות ועולה כדי כפיית העורר למתן שירותי מין.

73. במסגרת הישיבה מיום 11.1.2015 (שסיכומה מצ"ב כנספח י"ג לערר זה), הובהר כי בעוד לא נדרש ששירותי המין היו המטרה היחידה שעמדה לנגד עיני החוטפים, אלו עדיין היו צריכים להיות חשובים ולא שוליים. בהתחשב בשיטתיות והתכיפות של אירועי האינוס שתיאר העורר, אשר אירעו לאורך תקופת כליאתו הממושכת – כ-3 חודשים – במחנות העינויים, אין ספק כי אלו היו אלמנט מרכזי וחשוב בהחזקתו של העורר.

74. לאור כל האמור, ניתן לראות כי נסיבות החזקתו של העורר בסיני עונות באופן מובהק על כל יסודות עבירת ההחזקה בתנאי עבדות למטרת מתן שירותי מין, ועל כן התבקש הגוף החוקר להכיר בעורר כקורבן עבירה זו. לעומת זאת, בהחלטת הדחייה ציין הגוף החוקר כי לא נמצאה ראשית ראייה להיות העורר קורבן סחר בבני אדם, עבירה שעל מנת להוכיחה, יש להוכיח את התקיימותם של יסודות נוספים על עבירת ההחזקה בתנאי עבדות.

עבירת הסחר בבני אדם

75. לצד עבירת ההחזקה בתנאי עבדות, סעיף 377א מעגן את עבירת הסחר בבני אדם :

377א. (א) הסוחר באדם לשם אחד מאלה או הסוחר באדם ומעמידו בכך בסכנה לאחד מאלה, דינו – מאסר שש עשרה שנים :

- (1) נטילת איבר מאיברי גופו ;
- (2) הולדת ילד ונטילתו ;
- (3) **הבאתו לידי עבדות ;**
- (4) הבאתו לידי עבודת כפיה ;
- (5) הבאתו לידי מעשה זנות ;
- (6) הבאתו לידי השתתפות בפרסום תועבה או בהצגת תועבה ;
- (7) **ביצוע עבירת מין בו.**

[...]

(ד) בסעיף זה, "סחר באדם" – מכירה או קניה של אדם או עשיית עסקה אחרת באדם, בין בתמורה ובין שלא בתמורה.

76. הפרוטוקול למניעה, לדיכוי ולהענשה על סחר בבני אדם, בעיקר נשים וילדים, המשלים את אמנת האומות המאוחדות נגד פשע מאורגן חוצה גבולות ("פרוטוקול פלרמו"), אשר ישראל חתמה עליו בשנת 2001 ואשררה אותו בשנת 2008, מפרט את הגדרת הסחר בבני אדם ככוללת שלושה רכיבים: (i) רכיב הפעולה: "הגיוס, ההובלה, ההעברה, מתן המחסה או הקבלה של בני אדם"; (ii) רכיב האמצעי: "באמצעות איום או שימוש בכוח או צורות אחרות של כפייה, של חטיפה, של הונאה, של תרמית, של ניצול לרעה של סמכות או מצב של פגיעות..."; (iii) רכיב המטרה: "למטרות ניצול. ניצול יכול, לכל הפחות, ניצול זנות של אחרים או צורות אחרות של ניצול מיני, עבודה או שירותים בכפייה, עבדות או נהגים אחרים הדומים לעבדות, שעבוד או הוצאת איברים".

77. ניתן לראות כי "עבדות" נכללת כאחת הדוגמאות לרכיב המטרה. כלומר, **ישנה חפיפה מסוימת בין העבירות, ובנסיבות מסוימות יהיה ניתן להעמיד לדין על שתיהן יחדיו, אך בעבירת הסחר יש להוכיח יסודות נוספים**. ניתן למעשה לראות בעבדות הגשמה של סחר, במקרים בהם העסקה נעשית כדי לשלוט באדם על מנת לנצלו לצורך עבודה או קבלת שירותים.

78. **משום שהחלטת הגוף החוקר אינה מנומקת, לא ניתן לדעת האם מדובר בבלבול בין המושגים הנובע מאי הבנת ההבדלים המשפטיים בין העבירות, או שמא הגוף החוקר ביצע טעות מהותית, ובחן את חומר הראיות לפי יסודות עבירת הסחר וסבר כי נסיבות המקרה אינן עונות על התקיימות עבירה זו (לעומת עבירת החזקה בתנאי עבדות, אותה קל יותר להוכיח).**

79. בין אם כך ובין אם כך, העובדה כי הגוף החוקר, הגוף היחיד אשר לו הסמכות והמומחיות לכאורה להכרה בקורבנות החזקה בתנאי עבדות ובקורבנות סחר בבני אדם, מבצע טעות בסיסית כל כך, מדאיגה ביותר ומשקפת ביתר שאת את אי סבירות הליך קבלת ההחלטה בעניינו של העורר.

80. מעבר לצורך יצויין שניתן לטעון כי **נסיבות החזקתו של העורר עונות גם על הגדרת עבירת הסחר בבני אדם**, ועל כן, אף אם שקל הגוף החוקר את נסיבות המקרה בהתאם ליסודות עבירת הסחר, החלטת

הסירוב להכרה בעורר כקורבן העבירה איננה סבירה.

81. כאמור, לצורך הוכחת עבירת הסחר יש להוכיח כי נסיבות המקרה עונות על היסודות הבאים:

א. רכיב הפעולה: "הגיוס, ההובלה, ההעברה, מתן המחסה או הקבלה של בני אדם" - לפי עדותו, לאחר המפגש הראשוני עם שני המבריחים מוסא ואחמד, אשר הונו אותו ואת אחיו לחשוב כי יבריחו אותם לישראל, העורר הועבר מיד ליד בין חוטפים שונים.

ב. רכיב האמצעי: "באמצעות איום או שימוש בכוח או צורות אחרות של כפייה, של חטיפה, של הונאה, של תרמית, של ניצול לרעה של סמכות או מצב של פגיעות..." - החוטפים השתמשו בעינויים וניצלו את מצב פגיעותו של העורר, אשר ברח מארצו ונזקק לסיוע של מבריחים על מנת להגיע למדינת מקלט. כך הביאו אותו החוטפים במרמה ובאלימות למחנה העינויים באמצע המדבר, שם היה מנותק מסביבתו המוכרת.

ג. רכיב המטרה: "למטרות ניצול" - לפי ס' 377א(א) לחוק, המטרה יכולה להיות הבאה לידי עבדות, ולפי ס' 377א(א) לחוק, המטרה יכולה להיות ביצוע עבירת מין בקורבן. הנסיבות בהן הוחזק העורר, במסגרתן נכלא ונאנס באופן שיטתי מספר פעמים על ידי אנשים שונים, עונות על יסוד זה.

82. לאור האמור, אף אם נבחנו נסיבותיו של העורר בהתאם לעבירת הסחר בבני אדם, היה על הגוף החוקר להכיר בעורר כקורבן סחר, שכן נסיבות אלו עונות על יסודות העבירה המוגדרות בחוק.

סוף דבר

83. נסיבות החזקתו של העורר בסיני במשך שלושה חודשים בהם נאנס בשיטתיות, מצדיקה את ההכרה בו כקורבן החזקה בתנאי עבדות למטרות שירותי מין, ואף כקורבן סחר בבני אדם.

84. מאפייני התנהגותו ועדותו של העורר עומדים בקנה אחד עם מאפייני התנהגותם של קורבנות עבירות מין, בייחוד קורבנות שהם גברים ועדותו נמצאה מהימנה בחוות דעת אשר נכתבה על ידי מומחים בהתאם ל"פרוטוקול איסטנבול". דרישות הגוף החוקר באשר להתנהגות המצופה מהקורבנות, קרי: חשיפת סיפורם הקשה בהזדמנות הראשונה, אינן מתיישבות עם המציאות בשטח ומביאות להפקרתם של קורבנות עבירות מין מהסוג החמור ביותר.

85. לאור כל האמור, החלטת הגוף החוקר, אשר אינה עומדת בחובת ההנמקה הנדרשת מרשות מנהלית, הינה החלטה בלתי סבירה המתנערת מאחריותה של המדינה כלפי קורבנות סחר ועבדות בישראל. על כן, מתבקשת מחלקת העררים להורות על הכרה בעורר כמי שנפל קורבן להחזקה בתנאי עבדות וסחר בבני אדם. לחלופין, לבקש מהגוף האחראי לבחון את עניינו של העורר בשנית, וליתן החלטה מנומקת ומפורטת שמסבירה את מסקנותיו, וזאת בהתאם לנדרש בדין המינהלי.

86. ניתן לעמוד עמי בקשר באמצעות כתובת מייל stav@hotline.org.il; טלפון שמספרו 050-5889091; או

"וגר לא תונה ולא תלחצנו כי גרים הייתם בארץ מצרים" שמות כ"ב, פסוק כ'
*לשעבר מוקד סיוע לעובדים זרים

באמצעות פקס 03-6844812.

בכבוד רב ובברכה,

סתיו פס-חי, עו"ד

ב"כ העורר

מצ"ב - ייפוי כוח

העתק :

עו"ד דינה דומיניץ, הממונה על מאבק בסחר בבני אדם – דוא"ל DinaDo@justice.gov.il

חוליית סחר – רפ"ק ורד ליכטר - דוא"ל Khokrim@police.gov.il

ייפוי כוח

4628/133483

אני החתום מטה 30/11/2019 ממנה בזאת את עו"ד טל שטיינר ו/או סתיו פס-חי ו/או ענבר בראל ו/או שלא ח'אטר ו/או ורד בר ו/או כל עורך דין אחר מהמוקד לפליטים ומהגרים (כולם יחד וכל אחד לחוד) להיות בא כוחי בעניין הכרה בקורבן התקיפה

מבלי לפגוע בכלליות המינוי הנ"ל יהיה בא כוחי רשאי לעשות ולפעול בשמי ובמקומי בכל הפעולות הבאות, כולן ומקצתן הכל בהקשר לעניין הנובע ממנו כדלקמן:

- (1) לחתום על ולהגיש כל תביעה או תביעה שכנגד, ו/או כל בקשה, הגנה, התנגדות, בקשה למתן רשות לערער, ערעור, הודעה, טענה, תובענה או כל הליך אחר הנוגע או הנובע מההליך הנ"ל ללא יוצא מן הכלל. ומבלי לפגוע באמור גם להודות ו/או לכפור בשמי במשפטים פליליים.
- (2) לחתום על ו/או לשלוח התראות נוטריוניות או אחרות, לדרוש הכרזת פשיטת רגל, או פרוק וגף משפטי ולעשות את כל הפעולות הקשורות והנובעות מהעניין הנ"ל.
- (3) לבקש ולקבל חוות דעת רפואית מכל רופא או מוסד שבדק אותי או חוות דעת אחרת הנוגעת לעניין הנ"ל.
- (4) להופיע בקשר לכל אחת מן הפעולות הנ"ל בפני כל בתי המשפט, בתי דין למיניהם או מוסדות אחרים הן ממשלתיים והן אחרים עד לדרגה האחרונה.
- (5) למסור כל עניין הנוגע לעניין האמור לעיל לבוררות ולחתום על שטר בוררין כפי שבא כוחי ימצא לנכון ולמועיל.
- (6) להתפשר בכל עניין הנוגע או הנובע מהעניינים האמורים לעיל לפי שיקול דעתו של בא כוחי ולחתום על פשרה כזו בביהמ"ש או מחוצה לו.
- (7) לגבות את סכום התביעה או כל סכום אחר בכל עניין מהעניינים הנ"ל לרבות הוצאות בימ"ש ושכר טרחת עו"ד, לקבל בשמי כל מסמך וחפץ ולתת קבלות ושחרורים כפי שבא כוחי ימצא לנכון ולמתאים.
- (8) להוציא לפועל על פס"ד או החלטה או צו לדרוש צווי מכירה או פקודות מאסר, לעשות כל הפעולות המותרות עפ"י חוק ההוצאה לפועל.
- (9) לנקוט הכל הפעולות ולחתום על כל מסמך או כתב בלי יוצא מן הכלל אשר בא כוחי ימצא לנכון בכל עניין הנובע מהעניין הנ"ל.
- (10) להופיע בשמי ולייצגני בפני רישם הרקעות, בלשכת רישום מקרקעין, לחתום בשמי במקומי על כל בקשה, הצהרה ומסמכים אחרים למיניהם ולבצע בשמי כל עיסקה (דיספוזיציה) המוכרת ע"י החוק וליתם הצהרות, קבלות ואישורים ולקבל כל מסמך שאני רשאי לקבלו עפ"י דין.
- (11) לייצגני ולהופיע בשמי בפני רישם החברות, רישם השותפויות ורישם אגודות שיתופיות, לחתום בשמי במקומי על כל בקשה או מסמך אחר בקשר לרישום גוף משפטי, לטפל ברישומי או מחיקתו של כל גוף משפטי ולטפל בכל דבר הנוגע לו ולבצע כל פעולה בקשר לאותו גוף משפטי.
- (12) לטפל בשמי בכל הקשור לרישום פטנט, סימני מסחר וכן בכל זכויות אחרות המוכרות ע"י החוק.
- (13) להעביר ייפוי כוח זה על כל הסמכויות שבו או חלק מהן לעו"ד אחר עם זכות העברה לאחרים, לפטרם ולמנות אחרים במקומם ולנהל את ענייני הנ"ל לפי ראות עיניו ובכלל לעשות את כל הצעדים שימצא לנכון ומועיל בקשר עם המשפט או עם ענייני הנ"ל. אני מאשר את מעשיו או מעשי ממלאי המקום בתוקף ייפוי כוח זה מראש.

המלים הבאות ביחיד תכלולנה את הרבים ולהיפך.

ולראיה באתי על החתום היום, 14.7.19

חתימה

עורך דין

סתיו פס-חי, עו"ד
Stay Paslay, Adv.
מ.ר. 75823

הנני מאשר את חתימת מרשי הנ"ל.

נספח א'

- בלמס -

לשכת **היועץ** **המשפטי**
מדור **תלונות** **ציבור** **ארצי** **וחופש מידע**
טלפון: 02-5426020
פקס: 02-5898823
י"א/אדר ב' תשע"ט , **18 מרץ 2019**
סימוכין: 24557319
מס' תיק פניות (מש"י): 51189
מס' חופש מידע 666/18

לכבוד
עו"ד מיכל תג'ר

במייל: Michal.tadler@kavlaoved.org.il

שלום רב,

הנדון: **בקשת חופש מידע 666/18 לקבלת נתונים בנוגע לטיפול המשטרה בעבירות סחר בבני אדם**
בסימוכין ל: פנייתך מיום 11.12.19

1. תחילה אנו מתנצלים על העיכוב במתן המענה.
2. בפנייתך שבסימוכין ביקשת לקבל לידיך נתונים בנוגע לטיפול המשטרה בעבירות סחר בבני אדם.
3. במהלך השנה האחרונה, נעשתה פעילות בתחום סחר בבני אדם בשיתוף המשרדים השונים. הפעילות מרוכזת ואף מובלת על ידי חולית סחר בבני אדם במדור סיוע חקירת/חטיבת החקירות (להלן: החוליה). למעשה יישום תחומי האחריות שהוטלו בעבר על להב, מבוצעת כיום על ידי חולית סחר בבני אדם.
4. לאחרונה סוכס עם יחידת להב כי כלל החומרים בנושא סחר בבני אדם יעברו דרך החוליה וינותבו ליחידות השונות בארץ. התיקים שימצאו מתאימים לטיפול ביחידת להב יישארו שם.
5. במענה לסעיף 4 לבקשתך - כמה דיווחים חודשיים הועברו מזרוע סער לק' התיאום בשנים 2012, 2017 ו-2018 וכמה דיווחים הועברו מהימ"רים לק' התיאום בשנים אלו.
 - א. בשנת העבודה 2012 הועברו 59 דיווחים מזרוע סער לק' התיאום.
 - ב. בשנים 2017-2018 לא הועברו דיווחים חודשיים לק' תיאום חקירות.
 - ג. לגבי דיווחים שהועברו מהימ"רים, לא הועברו דיווחים בשנים המבוקשות.
6. במענה לסעיף 4 לבקשתך - לא ניתן לאפשר עיון בדוחות החצי שנתיים שהפיקה חולית המחקר, דוחות אלה נועדו לעיון ולמידה של אנשי הארגון ואין בהם כדי ללמד ולסייע בדרך כזו או אחרת לגורמי חוץ, אי לכך אנו דוחים חלק זה של בקשתך בהתאם לאמור בסעיף 9 (ב)(4) לחוק חופש המידע.
7. במענה לסעיף 5 לבקשתך - מועדי הכשרות של שוטרים ושמות השוטרים שעברו הכשרות של סחר בבני אדם - מסירת שמות השוטרים ודרגותיהם יש בה פגיעה בפרטיות בהתאם לאמור בסעיף 9 (א)(3) לחוק חופש המידע. חולית סחר בבני אדם מעבירה את נושא סחר בבני אדם

כתובתנו למשלוח מכתבים: משטרת ישראל, המטה הארצי, שייח ג'ארא 1 ירושלים 9720045.

ליצירת קשר: יש למלא טופס מקוון באתר המשטרה בכתובת: www.police.gov.il
כתובת משרדנו: רח' קלרמון גנו 3 ירושלים.

עמוד 1 מתוך 2

ועבירות נלוות לזנות בספייכים ובפורומים השונים ביחידות השטח, הנחיות ורענונים מועברים ליחידות השטח שהם חלק בלתי נפרד מהטמעה של הנושא אצל השוטרים.

8. במענה לסעיף 5 לבקשתך – רשימת הרפרנטים במחוזות – החוליה לא מעודדת קשר של ארגוני הסיוע עם המחוזות באופן ישיר ממספר סיבות, בין היתר הצורך באחדות, ניתוב תיקים על ידי החוליה לרבות מתן הנחיות ומעקב של היחידה, לכן אין מקום להפיץ רשימת הרפרנטים. כמו כן, האנשים משתנים בתפקידיהם ולכן אין רלוונטיות לרשימה זו עבור ארגוני הסיוע, אנו דוחים חלק זה של בקשתך בהתאם לאמור בסעיף 9 (ב)(5) לחוק חופש המידע.

9. במענה לסעיף 5 לבקשתך – המשטרה התקשרה בחוזה עם חברה חיצונית אשר מספקת מתורגמנים על פי הצורך, בכל שפה ובכל שעה. לעניין בקשתך כמה חקירות בוצעו בשפות זרות מדובר בבקשה המצריכה הקצאת משאבים בלתי סבירים לצורך הפקת המידע המבוקש, ישנן אלפי חקירות בשפה זרה המתבצעות מידי שנה, לאור האמור אנו דוחים חלק זה של בקשתך בהתאם לאמור בסעיף 8 (1) לחוק חופש המידע.

10. במענה לסעיף 5 לבקשתך – תשתית מודיעינית - נערכות פגישות בין משרדיות לצורך הצפת מודיעין ובחינת דרכי טיפול ומעקב בנושא. כמו כן, רכזי המודיעין מעבירים מידע מתאים ליחידות השטח הרלוונטיות וכן לרשויות המתאימות, בנושא זה יש שיתוף פעולה מצוין עם משרדי הממשלה השונים. לא נוכל לפרט מעבר לאמור לעיל בעניין תשתית מודיעינית מחשש שהדבר יפגע בפעולות האכיפה של המשטרה כאמור בסעיף 9 (ב)(8)(א) לחוק חופש המידע.

11. מובא לידיעתך כי הנך רשאית לערור כנגד החלטתה זו בפני ביהמ"ש המחוזי ירושלים בשבתו כביהמ"ש לעניינים מנהליים, תוך 45 יום ממועד קבלת הודעה זו.

בברכה,

רפ"ק חנא קובטי, עו"ד
 קצין מודיעין וכלימה ציבור ארצי
 ע/הממונה על חופש המידע

נספח ב'

כללית

הכי טובה למשפחה

מכתב שחרור

בוד הרופא המטפל

הנדון:

multiple superficial wound

הנאדם הנ"ל, חוסיין יריס, נפצע באזור היד הימנית (ראו צילום) כתוצאה מפגיעה באחד מכלי הנשק. הפצעים הם פצעים מרובים, עמוקים, ונמצא בהם גוף זר (ראו צילום).
 (1) פצע מרובי אצבעות הימנית.
 (2) פצעים בקרבת הפצע הראשי.
 הפצעים נפצעו לפני כ- 24 שעות.
 אין סימנים של זיהום או נפיחה.

מ.ר. 97559

Glu 103	WBC 5.3
Urea 24	Hb 10.1
Creat 0.3	Hct 31
Na 132	Thr 258
K 4	
Ca 104	PH
Bil 0.2	PO ₂
Diast	PCO ₂
cpk 184	Bic
	SAT

לפני חצי שנה נבדק רמת חומציות (pH) ונמצאה נורמלית.
 יקום עור:

החנה משוערת:

אלצות:

Parasites blood negative

גריד: מספר חתימה ותותמת
 גה: חרישיון מספר חתימה ותותמת

נספח למכתב שחרור

[illegible]

מכתב שחרור

הרופא המטפל

הנדון:

Multiple myeloma

רצון לזמן ולטפל.

המטל לא יאמין לרצון המטל

המטל יאמין לרצון המטל

המטל יאמין לרצון המטל

המטל יאמין לרצון המטל

המטל יאמין לרצון המטל

המטל יאמין לרצון המטל

המטל יאמין לרצון המטל

המטל יאמין לרצון המטל

המטל יאמין לרצון המטל

המטל יאמין לרצון המטל

Glu	103	WBC	5.3
Urea	24	Hb	10.1
Creat	0.3	Hct	31
Na	132	Thr	258
K	4		
Ca	104	PH	
Bil	0.2	PO ₂	
Diast		PCO ₂	
CPK	184	Bic	
		SAT	

המטל יאמין לרצון המטל

Parasites blood negative

המטל יאמין לרצון המטל

181799-11
23/10/11
503000
03:00
מיון כירור
חוסן
8241101142-0
אנידיס
תאונה /
סורוקה /
מוסדות פר 0609 ***

[illegible]

נספח ג'

מיון : מ.ה. : זמני 1843513 / מיון כירורגי / מקרה: 1931375
 שם: חוסן אדיס
 כתובת: מיון :
 סוג : אב :
 קופ"ת: ללא קופ"ת
 סיבה : מחלה
 ת.קבלה: 25.10.11 12:45
 מפעיל: ESTERSI

ת.לידה: כסוי: חסר חדש דחוף הפניה: כן
 מ.ר. וולפטון

משרד הבריאות
 זרפואי ע"ש אדית וולפטון - חולון

מחלקה

מריטת לתרופות

חובה ל:

חוסן אדיס

מ.ה.:	1843513
ר"ד כירורגי	25.10.11
שם משפחה	חוסן אדיס
מקרה:	1931375
מכ	
מ.ר. וולפטון	

Rp. Out THYRONAL
 כח 500 מ"ג
 שימוש:

Rp. Con SELVENOL
 כח 500 מ"ג
 שימוש:

קא.
 שימוש:

ובאחריות מורשה בית-המרקחת לספק את התרופה
 ברת שאושרה על-ידי המשרד אלא אם ציינתי זאת ומפורש

ד"ר קומר אית
 מ.ר. 37035

חתימת רופאת הנפא

נוב את שמות התרופות באותיות דפוס

654040829

ד"ר קומר אית
 מ.ר. 37035

מיון : ר"ד כירורגי / מיון כירורגי מקרה: 1931375

מ.ז. : זמני 1843513 שם: חוסן אידס

מיון:

כתובת:

אב :

ת.לדה:

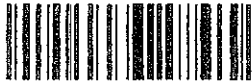
טל:

סוג : אחר

סווי: חסר חדש דחוף הפניה: כן

קופ"ח: ללא קופ"

סיבה : מחלה

ת.קבלה: 25.10.11 12:45

מ.ר. וולפסון

מפעיל: BSTERSI

שליחת כרטיס

משרד הבריאות

מרכז רפואי ע"ש אדית וולפסון - חולון

מחלקה

מרישה להרופות

חוסן אידס

חובה ל

מ.ז. : זמני 1843513

ר"ד כירורגי 25.10.11

גיל

לה

שם משפחה

מקרה: 1931375

מכ

ז / ב

מ.ר. וולפסון

ובת

Rp.

OUT THYROIDINE
כספ סוג אכס

זאת שימוש

Rp.

Can SELVENOL
כספ סוג אכס

זאת שימוש

Rp.

Can SELVENOL
כספ סוג אכס

זאת שימוש

ובאחריות מורשה בית-המרקחת לספק את התרופה
גרת שאושרה על-ידי המשרד אלא אם ציינתי זאת במפורש

ד"ר קרמר איז
מ.ר. 37055

חתימת רופאת הרפוא

נוב את שמות התרופות באותיות רופא.
654040829

ד"ר קרמר איז
מ.ר. 37055

מיון : ר"ד כירורגי / מיון כירורגי מקרה: ס 1375
משרד מרכז רפואי ע"ש א
מ.ז. : זמני 1843513 שם: חוסן אידס
כתובת: אב :
מיון: מיון:

ת. לידה: סיו: חסר חדש דחף הפניה: כן

מ.ר. וולפטון

12:45

25.10.11

מפעיל: ESTERSI

שעת שליחה כירורגי:

מחלק

119/480

The Bagby-Wilson Medical Co.
מרכז הרפואי ע"ש אידס וולפטון

חוס

חוס חיו

חוס רקטלי

שעה:

אחות מקבלת:

אנמנזה: (שעה):

כחל, ארס
בסתר
מבט הכחל

בדיקה גופנית:

כחל חלל 1/6 סר

סיכום יועצים:

אבחנות:

בטן קשה - סר
Qu

טיפול במיון:

המלצות:

כחל חלל 1/6 סר

C.T

ד"ר קורנר אבי
37055 סר

חוס מחלה ימים, ביקורת תנאים בעוד ימים, הוצאת תנאים בעוד ימים
ביקורת גבס בעוד ימים, הוצאת גבס בעוד ימים, לבני היסוד בקומה

העזות זו ניתנת על ידי להגשתה בראיה לבית-המשפט וחייב מזהיר בוצה כי יודע כי ת-טען שלמות תוצק תפיליט בזה
עדות שקי בשבועות בבית-המשפט, לית תפוזת או כשהיא תתומה על ידי בדין עזות בשבועות שיהיה בבית משפט.

החוק: שעת נתינת: ותוקף ותהימל תועמל

ישיב שלמות תפיליט
סר 37055

בדין עזות

החוק:

נספח ד'

מינהל אכיפה וזרים

תאריך: 20/8/18

לכבוד,

פקדנה קסא - המיון 3/אליס
ולאחריק
באמצעות פקס מס': _____

הנדון חוסין אליזבית מואמר פנייה מיום 20/8/18
4628/133483

מאשר/ת קבלת פנייתך שבנדון.

לבקשתך - מצ"ב החומר בעניין הנדון.

במידה וברצונך לקבל חומרים נוספים ואחרים (ככל וישנם כאלה) שאינם מצויים במשרדנו, עליך לפנות לגורם הרלוונטי במינהל.

בכבוד רב,
שרמי אורית
ממונה ביקורת גבולות

מדינת ישראל

משרד הפנים

מס תיק: 4628/ 133483

צו הרחקה

לפי חוק הכניסה לישראל התשי"ב - 1952

בהתאם לפרוטוקול אשר נעשה לפי סעיף 13א(ד) לחוק הכניסה לישראל, התשי"ב - 1952 (להלן: "החוק") אני קובע כדלקמן:

א.1 בתוקף סמכותו של שר הפנים לפי סעיפים 11 ו-13 לחוק שהועברה אלי בהתאם לסעיף 16(א) לחוק, אני נותן בזה צו הרחקה מן הארץ כנגד האדם שפרטיו רשומים להלן ומצווה עליו לא לשוב לארץ כל עוד לא בוטל צו זה:

בעברית	תוסין	אזורים
כלועזית	HUSSEIN	10215 MOHAMMAD
השם הפרטי	שם משפחה	שם מושאל

שם האב	כר	מקום לידה	תאריך לידה	אזרחות	מס' דרכון
	130	10/2/91	130	130	

2. לשם כך, הנני מבטל לפי סעיף 11(א) לחוק, את רשיון הישיבה שניתן לנייל.
3. בהתאם לסעיף 13 (ב) לחוק, יחולו הוצאות ההרחקה על מעסיקו של הנייל.
4. צו ההרחקה לא יבוצע לפני תום שלושה ימים ממסירת הצו למי שהצו ניתן כנגדו, אלא אם כן יבקש זאת מקבל הצו.
5. בהתאם לסעיף 16(ב) לחוק, רשאי הנייל לפנות בכתב לשר הפנים לקבלת הכרעה סופית בעניין צו זה. לאחר מיצוי הפניה לשר הפנים, רשאי הנייל לפנות בעתירה לבית המשפט המחוזי בשבתו כבית משפט לעניינים מנהליים ולשם כך רשאי לבוא במגע עם עו"ד.
6. בעניין צו המשמורת כנגד הנייל החלטתי:

- א. ☒ להשאיר את החלטת ממונה ביקורת גבולות על כנה.
- ב. ☒ להשאירו במשמורת עד להרחקתו מישראל, בהתאם לצו ההרחקה שיוצא כנגדו.
- ג. ☒ לשחררו בערובה (לאחר בדיקה כי עומד בתנאי סעיף 13 ו' לחוק) תנאי הערובה יהיו:

1. הפקדת: ☐ ערבות כספית של _____ ש"ח.
- ☐ ערבות בנקאית של _____ ש"ח.
- ☒ ערבות אחרת _____ ש"ח.
2. הצגת מסמך נסיעה תקף.

הנייל ישתחרר מהמשמורת רק עם מילוי התנאים הנ"ל. הערבות תופקד עד ליום _____ להבטחת יציאתו מישראל עד לא יאוחר מיום _____.

☐ בנוסף, החלטתי לדחות את הרחקתו מישראל עד ליום _____ (לא יותר מ-14 יום מיום כניסתו למשמורת) וזאת התאם לסעיף 13(ד) לחוק כדי לאפשר לו לטפל בענייניו ובזכויותיו המשפטיות בישראל, שלא ניתן לטפל בהם בהעדרו.

ניתן ב: רמלה, יב' בכסלו תשע"ב, 8 בדצמבר 2011.

מוטי ברקוביץ

מ.מ. מנחל האגף לזרים

אני מאשר בתתימתי כי הוסבר לי תוכן צו הרחקה זה.

תאריך: _____ חתימת המורחק: _____

☐ תיק אישי ☐ תיק כללי

צו ההרחקה יהיה בתוקף ל- 10 שנים מיום הוצאתו ובהתאם לסעיף 13(ג) לחוק הכניסה לישראל, התשי"ב - 1952, מי שניתן עליו צו הרחקה חייב לצאת מישראל ולא לשוב אליה כל עוד לא בוטל הצו. צו ההרחקה מהווה אסמכתא להכללה ברש"ג וכד"ם.

08-12-11;10:43 :

menhelt ramele :

1/ 3

THE STATE OF ISRAEL
THE MINISTRY OF THE INTERIOR
CUSTODY ORDER
PURSUANT TO THE ENTRY INTO ISRAEL
LAW, 5712-1952

מדינת ישראל

משרד הפנים

צו משמורת

לפי חוק הכניסה לישראל התשי"ב - 1952

נתוקם סמכותי לפי סעיף 13א(ג) לחוק הכניסה לישראל, התשי"ב-1952 (להלן החוק) אני נתן כזה צו משמורת לגבי מי שפרטיו רשומים להלן:

A.1

1.A

By virtue of the authority granted to me under Section 13A(c) of the Entry into Israel Law, 5712-1952 (hereinafter the Law) I hereby issue a Custody Order in respect to the person whose details appear below:

In Hebrew				בעברית
In English		IDRIS MOHAMAD	HUSSEIN	בלועזית
	שם מושאל	שם משפחה	השם הפרטי	
	Assumed Name	Surname	Given name	

In Hebrew		סודן	10/7/91	סודן	זכר		בעברית
In English		Sudan		Sudan	Male		בלועזית
	מס' דרכון	אזרחות	תאריך לידה	מקום לידה	המין	שם האב	
	Passport No.	Citizenship	Date of Birth	Place of Birth	Gender	Father's Name	

או המסמכים נדון לאחר שניתן לנ"ל להשמיע את טענותיו.

The Custody Order was issued after the aforementioned was granted an opportunity to argue his case.

צו המשמורת ניתן שלא בפניו, מאחר לא ניתן לאחר אותו, לכשיבנם למשמורת חנינון לו והזמנות להשמיע את טענותיו. כרתאם לאחר כמעף 13א(ד) לחוק.

The Custody Order was issued in his absence, as it was not possible to locate him. When he is taken into custody he will be granted the opportunity to argue his case, in accordance with what is provided in Section 13A (d) of the Law.

HEARING OF ARGUMENTS

The aforementioned was taken into temporary custody pursuant to Section 13B of the Law
o'clock בשעה on the day of ביום

and his arguments supporting his case were heard before the Border Control Officer on the 08/12/11

והשמיע טענותיו בפני כמותה ביקורת הגבולות ביום:

His arguments were stated at a hearing that took place within 24 hours from the issuance of the Custody Order, pursuant to Section 13A (2) of the Law (a record thereof is attached hereto).

השמיע טענותיו תוך 24 שעות כרתאם לטעיף 13א(2) לחוק. (רצ"ב פרוטוקול)

His arguments were not heard within 24 hours because
After having heard his arguments I have decided as follows:

לא השמיע טענותיו תוך 24 שעות מאחר ו:

He shall remain in custody until his deportation from Israel under the Deportation Order issued to him

להשאירו במשמורת עד להרחקתו מישראל כרתאם לצו ההדקעה שדאג כנגדו.

He shall remain in custody until his deportation from Israel under the Deportation Order issued to him
לשחרור בערובה (לאחר בדיקה כי שמד כרגא כמעף 13א(ד) לחוק) כחאי הערובה יהיה:

To release him on bail (after having reviewed that he meets the condition set in Section 13F of the Law), and the conditions of his release on bail shall be:

ערבות כספית של: ☐
a financial guarantee bond of:

1. הנפקות:
Deposit:

ערבות בנקאית של: ☐
a bank guarantee bond of:

ערבות אחרת: ☒
other guarantee bond

ככמוף להתייצבותו ביד' המסתגנים לצורך דחאי ונשאל כ-12/12/11

To provide a valid travel document.

2. הדגה מסמך נסיעה חקף.

הנ"ל יסוחרר מהמשמורת רק עם מילוי התנאים הנ"ל. הערבות תיפקד להבטחת יציאתו מישראל.

The aforementioned shall only be released from custody upon fulfillment of the aforesaid conditions. The Guarantee Bond shall be deposited as a guarantee for his departure from Israel no later than the

עד לא יאחר מיום

(In addition I have decided to defer his deportation from Israel until care of his affairs and his legal rights in Israel, which cannot be dealt with in his absence.

כנסת, הולכה לדחות את דחוקתו מישראל עד ליום

08/12/11

ביום:

ועלן

Given (his

נדר תכיס

ממנה כמקרה נבטלה

Border Control Officer

Name

I certify hereby that the contents of this Custody Order have been explained to me.

Signature of the Person who is the subject of the Custody Order

אני מאשר כחתימתי כי הוסבר לי תוכן צו משמורת זה.
חתימה הנחון במשמורת:

08-12-11;10:43 ;

menhelt ramele ;

2/ 3

3.10

פרוטוקול שמיעת טענות
בהתאם לסעיף 13א(ד) לחוק הכניסה לישראל, התשי"ב-1952

מיום: 08/12/11 מספר תיק: ☐ נמל חיפה ☐ עומר ☐ גבעון ☐ סהרונים ☐ מתן ☐ ירושלים ☒ חולון ☐ חדרה ☐ אחר ☐ במקום:

בעברית		
בלועזית	HUSSEIN	IDRIS MOHAMAD
השם הפרטי	שם משפחה	שם מוטאל

שם האב	המין	מקום לידה	סודן	10/7/91	סודן	מס' דרכון

רשיון ישיבה בישראל ומועד תפוגתו:

תאריך כניסה לישראל: 8/11/11 לדרכון 8/11/11 מעבר גבול: מסתכן ממצרים אשורה: סוג כסף לכרטיס טיסה ☐ יש ☒ אין ☐ היכן ☐ יש ☒ אין ☐ כתוקף עד יום: ☐ אין ☒ תביעה כספית: ☐ יש ☐ בסכום: כנגז(המעסיק) ☒ אין

פרטי המעסיקה:

שם+שם משפחה שם חברה כתובת מס' סלפון סלפון בית

דיון:

הנ"ל לא אותר באביב. זוהה ע"פ טופס הפניה מית' התשאול זיהוי מסתננים - מצ"ב. לדבריו הסתגן לישראל דרך מצרים ב-8/11/11 ושילם על כך 5500 דולר. לדבריו הגיע לישראל בכדי לעבוד. לדבריו עדיין אינו עובד בישראל. טוען כי שוהה בישראל בגפו ללא חברה / משפחה / ילדים / אישה. ציודו מצוי עימו. הוסבר זכותו + צו משמורת. טוען כי חש בטוב. טוען כי דרכו נשאר בקציעות. הנ"ל הגיע לחולון בעקבות טופס זימון - מצ"ב. הוסבר לנ"ל כי הינו שוהה שלא כדין בישראל אולם לפני משורת הדין הנ"ל ישוחרר בכפוף להתייצבותו ב-12/12/11 ביח' המסתננים לצורך זיהוי ותשאול. השימוע נעשה בעזרת פקח יח' עוז פיראם שהיד בשפה הערבית והנ"ל הבין. לנ"ל אין מה להוסיף מעבר לכך.

המלצה בעניין צו הרחקה

מסתכן/ת

שיחרור בערבות אחרת בכפוף לצו המשמורת

תאריך: 08/12/11 שם נצי חכים חתימה

☐ ביקור ראשון ☐ ביקור שני

06-12-11;10:43 ;

manhelt ramele ;

3/ 3

3

יחידת תשאול וזיהוי מסתננים
INFILTRATORS UNIT

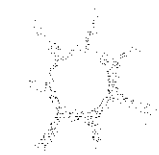
טופס הפנייה ליחידת עוז

שם משפחה <u>IDRIS MUHAMAD</u> IDRIS MUHAMAD	שם הנתן <u>HUSSEIN</u> HUSSEIN
עליך להגיע למתקן יחידת "עוז" בחולון, רחוב הצורף 5 You are required to show up at the "OZ Unit" Center, Holon, st. Hatzoref, 5.	
גורם מפנה - יחידת תשאול מסתננים 1. נדרש רישום ביקורת גבולות. 2. נדרש ביצוע ביומטרי.	
תאריך כניסה לישראל (עפ"י הצהרה): <u>לפני כחודש</u> ONE MONTH AGO 5/11/2011 אופן ומקום כניסה לישראל: <u>ל.נ.ר.</u> EGYPT BORDER - NITZANA 23/10/2011 יש לצרף טפסים נלווים אם קיימים (טופס אשפוז/ מעצר/ פרוטוקולים וכדו')	
הראל צור יחידת המסתננים שם: _____ שם משפחה: _____ תפקיד: _____ חתימה: _____ תאריך: <u>4/12/2011</u>	

יש לך רשות לקבל שירות
www.plim.gov.il

רח' דוד המלך 9, לוד, טל: 08-9182600 פקס: 08-9182620

נספח ה'

PHYSICIANS FOR **רופאים אדם**
HUMAN RIGHTS **לזכויות אדם** لحقوق الإنسان

טלפון ישיר למרפאה הפתוחה של רופאים לזכויות אדם: 03-5133120

סיכום פנייה למרפאה

שם: **HUSSEIN IDRIS Mohamed**
למילוי ע"י אח/ות-חובש/ת:
סיבת פניה: **148/83**
ל"ד: **87** דופק: **55kg** משקל: **03/08/16** תאריך: **35842** מס. תיק: **גובה:**

למילוי ע"י רופא/ה:

סיבת הביקור: **Male 24 years old Sudanise**
He was TORTURED in SINAI 2011
burned his back and legs.
Now he suffers with itching and
bleeds indiatly.
Scars on his back, Front and on his leg
בדיקה פיסיקלית:

אבחנה:

בירור מומלץ:

יועץ:

מעבדה:

הדמיה:

טיפול מומלץ: ☐ אשפוז ☐ ניתוח ☐ חבישה ☐ עירוי נוזלים

תרופות:

אחר:

מעקב:

חתימה וחותמת הרופא/ה

03.5133100	03.6873029	9 Dror St., Jaffa-Tel Aviv, Israel	רופאים לזכויות אדם-ישראל اطباء لحقوق الانسان-اسرائيل Physicians for Human Rights-Israel	רח' דרור 9, יפו-תל-אביב 6813509
------------	------------	------------------------------------	---	---------------------------------

גיל המטופל: 25.01

תאריך ביקור: 03/08/2016

סוג ביקור: 0 ביקור רגיל

מהות הביקור: רגיל

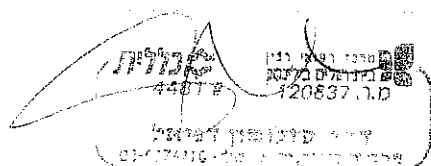
תלונות/סיבת הפניה PTSD

ממצאים: בן 25, מסודן
היה בסיני ב-2011, עבר עינויים - כוויות רבות בחזה, בגב ובשוקיים.
מתלונן על כאבים מפוזרים בגוף, לא ישן בלילה.
בבדיקה - ללא ממצא חריג פרט מהכוויות המתוארות.

קוד V67	איפיון	אבחנה	FOLLOW-UP EXAMINATION
------------	--------	-------	-----------------------

דיון/תוכנית טיפולית: נראה שמדובר ב-PTSD
נתחיל טיפול ב-SSRI
קיבל הדרכה על הטיפול

M	N	K	R	H	הופק	יחידות	T	D	א. הגשה	פ	מתן	כמות	תרופה
					P	U	30	30	טבליות	1	TAB	1	PAROXETINE HYDROCHLORIDE 20MG

פרטי עדכון

תאריך עדכון: 03/08/2016
רופא מעדכן: ד"ר דניאל סולומון
מס רשיון: 120837

שימוש פנימי

גיל המטופל: 25.02

תאריך ביקור: 13/09/2016

סוג ביקור: 0 ביקור רגיל

מהות הביקור: רגיל

תלונות/סיבת הפניה תלונות/ סיבת הפניה מתאריך 03/08/2016
PTSD

13/09/2016:

עדיין כאבים בצלקות קוויעה ברגליים בטן חזה וגב

ממצאים: ממצאים מתאריך 03/08/2016:

בן 25, מסודן

היה בסיני ב-2011, עבר עינויים - כוויות רבות בחזה, בגב ובשוקיים.

מתלונן על כאבים מפוזרים בגוף, לא ישן בלילה.

בבדיקה - ללא ממצא חריג פרט מהכוויות המתוארות.

13/09/2016:

רגישות באזור הצלקות

קוד	איפיון	אבחנה
V67		FOLLOW-UP EXAMINATION
A01	chronic	PAIN:GENERALIZED/UNSPECIFIED

דיון/תוכנית טיפולית: המשך פשוטקא

M	N	K	R	H	הופק	יחידות	T	D	א. הגשה	פ	מתן	כמות	תרופה
					P	U		10	קפליות	3	CPL	1	PARACETAMOL (ACETAMINOPHEN) CA

פרטי עדכון

תאריך עדכון: 13/09/2016

רופא מעדכן: ד"ר הנרי קלושנדלר

שימוש פנימי

תאריך ביקור: 13/09/2016 מין: ז גיל: 25.02

רגיל/תאונה: 0 ביקור רגיל

סוג ביקור: מרפאה: לא מוזמן

מיון וויסות מטופלים (טריאז') לא

מפגש עם: המטופל.

דיווח המטופל: בן 25, סודני. עבר עינייים בסיני מאז סובל מנדודי שינה חריפים, כאבי מפרקים בכל הגוף. היה במרפאתנו לפני חודש, החל טיפול ב SEROXAT 20 מג לדבריו ללא השפעה (הדרך לחזור לאחר חודש). ללא תופעות לוואי דרמטיות מציין עדין קושי בשינה וכאבים מפרקים.
עובד

אלה אברמוביץ אחות מוסמכת

כ

אומדן ואבחנות סיעודיות:

אבחנה סיעודית

כאב; מגבלה במחוזות פיזית

פרטי העדכון

תאריך רישום: 13/09/2016

שם האחיות: צוות סיעודי

נספח ו'

גיל המטופל: 26.07

תאריך ביקור: 07/02/2018

סוג ביקור: 0 ביקור רגיל

מהות הביקור: רגיל

תלונות/סיבת הפניה בן 27. יש אח כאן.

יליד סודאן

6 שנים בארץ

עבר עינויים בסיני

מספר שהיה עד לרצח של 30 אנשים, עינויים בחשמל, רעב, אונס
סובל מחרדות, קשיי שינה, זיכרונות ומחשבות חודרניים, תיאבון ירוד, נטיה לבכי

מצב רוח ירוד מאד

כמו כן כאבים בכל הגוף

בעבר קיבל טיפול והיה שיפור קל, מעוניין לקבל שוב טיפול

לעיתים מצליח לעבוד מספר שעות ביום.

כמו כן יש מקום לטיפול עם שיחות לאור תמונה שמתאימה לתסמינים פוסט

טראומטיים משניים לעינויים שעבר.

קוד	איפיון	אבחנה
7		OBSERVATION - PATIENT UNDER OBSERVATION SUSP POST TRAUMATIC STRESS DISORDER

דיון/תוכנית טיפולית: יתחיל טיפול

מופנה לשיחות: גשר?

הפניות	פרטי ההפניה	קוד	התחייבות סטטוס	פרוט מעבדות
הפניה לרפואה יועצת	מרפאה לבריאות הנפש גשר	H1	הודפס	

M	N	K	R/H	הופק	יחידות	T	D	א. הגשה	פ	מתן	כמות	תרופה
1	1	1	1	P	U	30	30	טבליות	1	TAB	1	ESCITALOPRAM TAB 10MG 10MG

פרטי עדכון

תאריך עדכון: 07/02/2018

רופא מעדכן: ד"ר טל אפלbaum

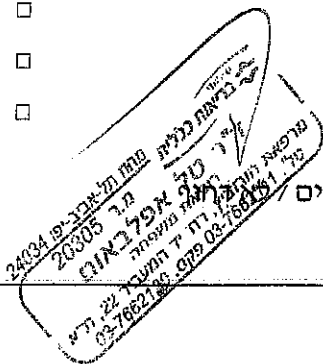
שימוש פנימי

טופס הפניה לבדיקות (למעט בדיקות מעבדה)

לשימוש פנימי (מרפאה פתוחה) בלבד

שם: _____ מספר תיק: 35892 תאריך: 7.2.2018

סקירה:	☐ פסיכיאטריה	מומחה/ית:
☐ ממוגרפיה	☐ קרדיולוגיה	☐ מעקב סוכרת
גינקולוגיה:	☐ ראומטולוגיה	☐ אונקולוגיה
☐ מעקב הריון	☐ ריאות	☐ אורולוגיה
☐ היסטרוסקופיה	הדמיה:	☐ אורתופדיה
☐ PAP	☐ צילום רנטגן	☐ אימונולוגיה
בדיקות עזר אחרות:	☐ אולטרסאונד	☐ אלרגיה
☐ ביופסיה	☐ CT	☐ אנדוקרינולוגיה
☐ בדיקת שמיעה	☐ גסטרוסקופיה	☐ אף אוזן גרון
☐ תפקודי ריאות	☐ קולונוסקופיה	☐ גינקולוגיה
☐ PPD	☐ EEG	☐ גסטרואנטרולוגיה
פרא-רפואי:	☐ EMG	☐ המטולוגיה
☐ אופטומטריה	☐ OCT	☐ (מחלות) זיהומיות
☐ פיזיותרפיה	קרדיולוגיה:	☐ כירורגיה
☐ פסיכולוגיה	☐ אק"ג ECG EKG	☐ נירורכיירורגיה
ארגוני סיוע:	☐ מבחן מאמץ	☐ נירולוגיה
☐ קן לעובד	☐ אקו לב	☐ נפרולוגיה
☐ ארגון סיוע לפליטים (א.ס.ף)		☐ עור
☐ אין צורך בהפניות		☐ עיניים
		☐ פה ולסת
		☐ פלסטיקה

דחיפות (נא סמן/י): לביצוע תוך שבוע / לביצוע תוך שבועיים

הערות: _____

שם הרופא/ה, חתימה וחותמת

2016/2 טופס הפניה לבדיקות (פנימי) וסטפסים והפניות UA: Clinic

גיל: 26.07 מין: ז

00-00035842-4 אידריס מוחמד hussein

ESCITALOPRAM TAB 10MG 10MG

999001291

CIPRALEX 10MG(M) TAB, ESCITALOPRAM TEVA 10MG(M) TAB, ESTO 10 MG (M) TAB

טבליות 1

x 1

ביום:

30 יח למשך: 30 ימים

טלפון: 03-5133120 פקס: 072-3377682

שם הרופא: ד"ר טל אפלביאום

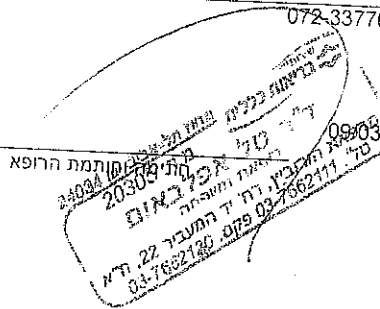
כתובת: דרור 9 תל אביב - יפו

תחום: רופאת משפחה

תאריך מרשם 07/02/2018

תאריך הדפסה 07/02/2018

תאריך תוקף 03/2018

סיכום פנייה למרפאה

למילוי ע"י אח/ות-חובש/ת:
סיבת פניה:

למילוי ע"י רופא/ה:

סיכור חייבה למפרט

אבתנה :

בִּירֹר מוֹמֵלֵץ :

יורעץ : .

מעבדה :

הדמיה:

טיפול מומלץ: ☐ אשפוז ☐ ניתוח ☐ חבישה ☐ עירוי נוזלים

וטרופות:

אחר:

מעקב: ..

חתימה וחותמת הרופא/ה

גיל המטופל: 26.07

תאריך ביקור: 07/02/2018

סוג ביקור: 0 ביקור רגיל

מהות הביקור: רגיל

תלונות/סיבת הפניה בן 27. יש אח כאן.

יליד סודאן

6 שנים בארץ

עבר עינויים בסיני

מספר שהיה עד לרצח של 30 אנשים, עינויים בחשמל, רעב, אונס
סובל מחרדות, קשיי שינה, זיכרונות ומחשבות חודרניים, תיאבון ירוד, נטיה לבכי

מצב רוח ירוד מאד

כמו כן כן כאבים בכל הגוף

בעבר קיבל טיפול והיה שיפור קל, מעוניין לקבל שוב טיפול

לעיתים מצליח לעבוד מספר שעות ביום.

כמו כן יש מקום לטיפול עם שיחות לאור תמונה שמתאימה לתסמינים פוסט

טראומטיים משניים לעינויים שעבר.

קוד	איפיון	אבחנה
7		OBSERVATION - PATIENT UNDER OBSERVATION SUSP POST TRAUMATIC STRESS DISORDER

דיון/תוכנית טיפולית: יתחיל טיפול
מופנה לשיחות: גשר?

הפניה לרפואה יועצת	הפניות	פרטי ההפניה	קוד	התחייבות	סטטוס	פרוט מעבדות
		מרפאה לבריאות הנפש גשר	H1		הודפס	

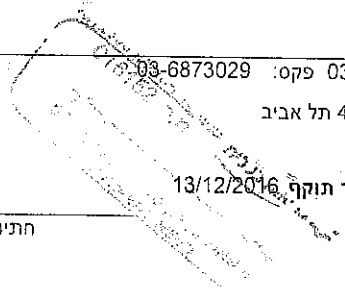
M	N	K	R	הופק	יחידות	D	T	א. הגשה	פ	מתן	כמות	תרופה
1	1	1	1	P	U	30	30	טבליות	1	TAB	1	ESCITALOPRAM TAB 10MG 10MG

פרטי עדכון

תאריך עדכון: 07/02/2018
רופא מעדכן: ד"ר טל אפלbaum

שימוש פנימי

PARACETAMOL (ACETAMINOPHEN) CA 50		999006771
DEXAMOL CPL, ACAMOL CPL		
30 יח למשך: 10 ימים	ביום: 3 x	קפליות 1
*****		*****
*****		*****

טלפון: 03-5133120 פקס: 03-6873029

שם הרופא: ד"ר הנרי קלושנדלר

כתובת: ברוך ספיר 4 תל אביב

תחום: משפחה

תאריך תוקף: 13/12/2016

תאריך מרשם: 13/09/2016

תאריך הדפסה: 13/09/2016

חתימה וחותמת הרופא

שם הרופא: ד"ר טל אפלבאום
 תחום: רופאת משפחה
 כתובת: דרור 9 תל אביב - יפו
 טלפון: 03-5133120
 פקס: 072-3377682

מרפאה: המרפאה הפתוחה, רופאים לזכויות אדם - ישראל

תאריך: 07/02/2018

הפניה לרפואה יועצת

פרטי המטופל					
שם משפחה ושם פרטי	00-00035842-4	26.07	ז	10/07/1991	אידריס מוחמד hussein
מס זהות	גיל	מין	ת.לידה	שם האב	
רחוב	מס בית	טלפון	054 - 2977070	לוד	
ישוב					

אל מרפאה לבריאות הנפש גשר

הריני מפנה את המטופל הנ"ל להתייעצות בשל

תלונות בן 27. יש אח כאן.
 יליד סודאן
 6 שנים בארץ
 עבר עיניים בסיני
 מספר שהיה עד לרצח של 30 אנשים, עיניים בחשמל, רעב, אונס
 סובל מחרדות, קשיי שינה, זיכרונות ומחשבות חוזרניים, תיאבון ירוד, נטיה
 לבכי.
 מצב רוח ירוד מאד
 כמו כן כן כאבים בכל הגוף
 בעבר קיבל טיפול והיה שיפור קל, מעוניין לקבל שוב טיפול
 לעיתים מצליח לעבוד מספר שעות ביום.
 כמו כן יש מקום לטיפול עם שיחות לאור תמונה שמתאימה לתסמינים פוסט
 טראומטיים משניים לעיניים שעבר.

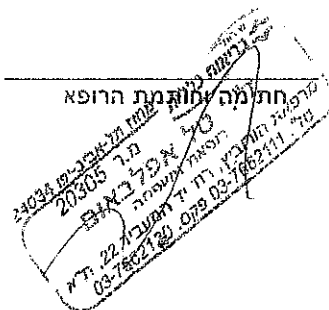
אבחנה משוערת

קוד	איפיון	אבחנה
7		OBSERVATION - PATIENT UNDER OBSERVATION SUSP POST TRAUMATIC STRESS DISORDER

גודה לך על חוות דעתך והמלצתך

ד"ר טל אפלבאום

שם הרופא

נספח ז'

אינטייק – أسئلة أولية

שאלות לגבי הדרך לישראל أسئلة حول الطريق الى إسرائيل

16. האם תכננת להגיע לישראל או שלקחו אותך בכוח?
هل كنت ناوي الوصول الى إسرائيل ام انه تم خطفك?
1. כן הגעתי מרצוני, كنت ناوي الوصول الى إسرائيل
2. לא, לקחו אותי בכוח, لم انوي الوصول الى إسرائيل بل تم خطفي الى سيناء
17. במידה והגעתי מרצוני, כמה סיכמת לשלם עבור הברחתך?
في حال ناويت الوصول الى إسرائيل, كم اتفقت ان تدفع للمهربين?
150 דולר دولار
18. כמה שילמת בפועל? كم دفعت في الآخر?
15000 דולר دولار
19. כמה זמן היית בסיני? كم يوم/شهر كنت في سيناء?
_____ ימים أيام / 3:5 חודשים اشهر
20. האם במהלך החזקתך בסיני היית אצל מבריח אחד או יותר?
في وقت احتجازك في سيناء, هل كنت محتجز عند مهرب واحد ام اكثر?
1. אחד واحد
2. שניים או יותר اثنين او اكثر 4
21. האם תוכל/י לספר לנו אם אחד מבין הדברים הבאים קרו לך בסיני?
في اثناء احتجازك في سيناء, هل حصل لك شيء من الأشياء التالية:
☐ מניעת שתייה/מזון منع عن الاكل/المشروب
☐ מניעת שינה منع من الراحة والنوم
☐ קשירה ריט
☐ ניצול פיזי (מכות) عنف جسدي (ضرب)
☐ ניצול פיזי אחר (חשמול/חיתוך בסכין/שריפה) عنف اخر (كهرياء, جرح, حرق)
☐ ניצול מיני ו/או אונס عنف جنسي و/او اغتصاب
22. האם הכריחו אותך לעבוד בניגוד לרצונך (ניקיון/בנייה/תרגום/אחר)? هل تم اجبارك على العمل (تنظيف/ بناء / ترجمة / اخر?)
1. כן, نعم
2. לא, لا

6 ספטמבר 2018

חסיין אידריס מוחמד 4628/133483

בן 26. הגיע מדארפור.

הגיע לאל ג'זירה ללמוד בבית ספר. מגיל 5 גר אצל הדוד. כשהיה בן 19 ואחיו (מבוגר יותר, 22-23) החליטו לעבור לישראל.

[בחודש 7 הגיע לסיני. היה כחודשיים.]

בסודן למדו 8 שנים, ואח"כ עבד עם הדוד.

טסו לקהיר, הוא לקח \$150 ואמר שיביא אותם לישראל. הם ישבו יומיים על יד הגבול כי רצו להעביר אותם אחד אחד. הוא לא הסכים, ולקחו את שניהם ביחד.

אמרו להם לרדת, ומיד משיהו נתן להם מכה. קשרו אותם ברגליים. דרשו מהם לשלם \$1500 כל אחד; אם לא תשלמו, תמותו. התחילו לשרוף את חסיין. העיפו אותו על האש.

בלילה עשו מה שבא להם.

היו שם 150 איש. מתוך ה-150 הרגו כמעט 32. הייתה רק אישה אחת, סודנית.

היה שם אחד בשם מוסה, אחד וואליד ואחד אחמד. אבל היו הרבה בדווים שעבדו עבורם. מוסה הכי גדול.

[נכנסו בחודש 7 ברמדאן] לישראל נכנסו בחודש נובמבר.

בלילה עשו מה שבא להם.

הביאו מים עם מלח, אוכל נתנו רק בערב בסביבות 9. בלילה הכריחו אותם לעמוד, כל הלילה. ביום נתנו לשבת קצת.

הם היו בחוץ כל הזמן.

במקום הזה הם היו כ-20 ימים. הם עברו ב-4 מקומות. אחרי שהיו במקום הראשון כל אחד מה-3 לקח חלק למקום אחר. כשהיה בשאר המקומות כבר לא הבין. היה לו קשה לזכור.

בכל המקומות לקחו אותם בלילה.

מי ששילם הלך.

הם התקשרו לאח שהיה פה וחזר לסודן. אח"כ עבר לאנדלוסיה, והיום הוא באמריקה.

מכרו את הבית שלהם בסודן, והיה חסר כסף והאח מישאל עזר להשלים את הסכום.

בסופו של דבר הם שילמו 30,000 ושוחררו.

הוא היה גמור. היה בבית חולים סורוקה 3 ימים ואח"כ שוחרר לאח שבארץ.

אחיו עזב לפניו (15 ימים קודם). הוא ביקש ממנו שיעזוב, כי הוא לא היה מסוגל

כשהוא החליט ללכת (פחד שאחיו יישאר כדי שהבדווים לא יבקשו שוב עוד כסף) הוא נעזר בשני אנשים.

(עזיז אחיו היה כמה שבועות בסהרונים.)

כששוחרר מבית החולים לקחו אותו וזרקו אותו ברחוב. אחיו בא לקחת אותו.

עובד בשטיפת רכבים במשמרות. כל השנים באותו מקום.

מתגורר בלוד. גר עם חברים.

בלילה ישן וחולם שהם באים.

יש לו הרבה כאבים. לא יכול לשבת על יד אנשים בלי חולצה.

לא זוכר כמה זמן לקחו אותו בלילה. כשיצא משם שכח אפילו מה שמו, ולקחו אותו לסורוקה.
היו להם נשקים כשהם היו באים בלילה. לא זוכר כמה פעמים. שתו חשיש ועשו מה שהם רוצים.
[לובש חולצה ארוכה, חמוד.]

בלילה לא יכלו להתנגד, הובאו ברגליים אזוקות, איימו עליהם, זה היה יחסית מהר (חצי שעה).
[כאילו אין ברירה כי לא הביא כסף]

נספח ח'

חוות דעת רפואית נפשית

נבדק: חוסיין אידריס מוחמד, מס' אשרה 133483

קלינאים:

1. ד"ר צבי בנינגה, MD

רופא (מס. רשיון 141889), מתמחה ברפואת המשפחה
ניסיון מקצועי: השלים לימודי רפואה באוניברסיטה העברית בירושלים בשנת 2017. מתמחה ברפואת המשפחה בקופ"ח כללית. פעיל ב"רופאים לזכויות אדם" כולל חברות בוועדת האתיקה של הארגון. השלים הכשרה לתיעוד עינויים לפי "פרוטוקול איסטנבול" מטעם הוועד נגד עינויים בישראל ונציבות האו"ם לפליטים.

2. ד"ר דניאל ג'נ. וויסהוט, PsyD, MBA

פסיכולוג קליני (מס. רשיון 3890), היפותרפיסט (מס. רשיון 278)
ניסיון מקצועי: מעל שלושים שנות ניסיון כפסיכולוג קליני המטפל במגוון רחב של הפרעות ואוכלוסיות, ובכללן ניצולי שואה ובעלי טראומות אחרות; ובמגוון רחב של שירותי בריאות נפש, ובכללם צה"ל ומשרד הביטחון וקופ"ח "מאוחדת". שימש כמנהל מקצוע ומשמש כמדריך מקצועי לבעלי מקצועות בריאות הנפש. מלמד באוניברסיטת בר-אילן, במכללת הדסה, ובבית הספר המקצועי לפסיכולוגיה (סקרמנטו, קליפורניה). יו"ר לשעבר של אמנסטי אינטרנשיונל (ישראל) ושל העמותה הישראלית להנחיה ולטיפול קבוצתי. השתתף בצוותים בינלאומיים של זכויות אדם, ומוסמך מטעם המועצה הבינלאומית לקרבנות עינויים (IRCT) להוראת תיעוד עינויים. חבר בהסתדרות הפסיכולוגים בישראל ובאיגוד הבינלאומי לפסיכולוגים פורנזיים (AICFP).

מתורגמנית: גב' הודא קונדוס

אנו נותנים חוות דעת זו במקום עדות בבית משפט ואנו מצהירים כי ידוע לנו היטב שלעניין הוראות החוק הפלילי בדבר עדות שקר בבית המשפט דין חוות דעת זו כשהיא חתומה על ידינו כדין עדות שנתנו בבית המשפט.

סיבת ההפניה

הלקוח הופנה אלינו ע"י "המוקד לפליטים ולמהגרים" לבדיקה על פי "פרוטוקול איסטנבול" לשם בדיקת טענותיו בדבר קורותיו בסיני והערכת מצבו הרפואי והנפשי. הדו"ח נכתב בהתאם ל"פרוטוקול איסטנבול", המפרט הנחיות בדבר חקירה ותיעוד אפקטיביים של עיניים וצורות אחרות של יחס או ענישה אכזרית, בלתי אנושית ומשפילה (UN Office of the High Commissioner for Human Rights, 2004), והמדריכים הנלווים לפסיכולוגים ולרופאים (Human Rights Foundation of Turkey, 2004a, 2004b).

תנאי הראיון וחדר הבדיקה הרפואית

הראיון והבדיקה התקיימו ב- 30/11/2018. הראיון נמשך כשעתיים וחצי ובמהלכו הפסקה של כרבע שעה, והבדיקה הרפואית נמשכה כעשרים דקות. הראיון והבדיקה נעשו במשרדי ה"מוקד לפליטים ולמהגרים" בתל אביב, בחדרים מוארים היטב ותוך הבטחת מירב הפרטיות. לנבדק הוסברו כל שלבי הראיון, הבדיקה הרפואית ותהליך התיעוד הרפואי-משפטי. כל הנוכחים בחדר הציגו את עצמם ולאחר הסבר מפורט של תפקידם בראיון ובבדיקה הרפואית, חתם הנבדק על טופס הסכמה מדעת. הסכמה מילולית הושגה פעם נוספת טרם התחלת הבדיקה הרפואית ותיעוד צילומי של חלק מהממצאים. הראיון התבצע בתרגום בין ערבית שבה דיבר הנבדק והעברית שבפי המומחים.

מסמכים רפואיים ואחרים שעמדו לרשותנו

- טופס קליטה וראיון אינטייק, "המוקד לפליטים ולמהגרים" מתאריך 6/9/2018.
- תיקו הרפואי של הנבדק הכולל מכתב שחרור ממיון כירורגי בביה"ח סורוקה בתאריך 23/10/2011, שחרור מיון כירורגי בביה"ח וולפסון בתאריך 25/10/2011, מספר סיכומי ביקורי מרפאה בין השנים 2016 ו- 2018.

מידע כללי ותולדות חייו

הנבדק הוא גבר סודני מוסלמי, רווק, בן 27 במועד הראיון. יש לו שיער שחור, עיניים חומות, עורו בצבע כהה. הוא הגיע לבדיקה מטופח ובלבוש ספורטיבי.

מספר שלאביו היו 4 נשים ובסה"כ 17 ילדים, מתוכם להוריו הביולוגיים היו שלושה בנים ושלוש בנות, הוא היה תאום והצעיר מבין בני המשפחה. הוא נולד בעיר גנינה בחבל דארפור שבסודן, בגיל חמש עבר לאזור אלג'זירה שם התגורר יחד עם משפחת דודו ושני אחיו. [הוא נרגש כאשר מדבר על בני משפחתו, שאת חלקם, לדבריו, לא ראה שנים]. הוא סיים 8 שנות לימוד, אז לא היה מספיק כסף להמשך לימודיו והוא החל לעבוד בחקלאות. אחיו התאום המשיך ללמוד, בהמשך החל ללמוד באוניברסיטה ובהדרגה חש שהוא נמצא תחת מעקב ודיכוי מידי גורמי ממשל. הנבדק מספר שהבין כי שניהם בסכנת מעצר, וכי הוא [הנבדק] גם צריך לברוח, אחרת יעצרו אותו ויענו אותו כדי לקבל מידע על מיקומו של האח. לאחר מכן האח התאום עזב את המדינה והגיע לישראל. הנבדק מתאר שחש מאויים מפני הממשלה ושהוא ואחיו הגדול עזבו בטיסה למצרים. הם לא אמרו לאף אחד שהם מתכננים לעזוב מפחד שהדבר יתגלה לממשלה והם יעצרו אותם. מוסיף שהמשפחה פחדה גם כן מהממשלה אבל לא היו מדברים על כך.

דרך מצרים הוא הגיע לסיני, תקופה שתואר בהמשך. מסיני הוא הגיע לישראל באוקטובר 2011.

"כשנכנסתי לישראל, לא יכולתי לעמוד על הרגליים". מתאר שנלקח על ידי שוטרי משמר הגבול אשר העבירו אותו לאמבולנס שהמשיך לסורוקה. [התחיל לבכות במהלך תיאורו]. הוא מציין שבעת שחרורו מבית החולים מישחו שהוא חשב אותו לעובד בית החולים לקח אותו ברכבו הפרטי ובשלב כלשהו עצר בצד הדרך והורה לו לרדת כשהנבדק כלל לא מבין היכן הוא נמצא. אחיו התאוס הגיע לסורוקה בעת שהיה שם ונתן לו כסף כך שלקח מונית לתחנה המרכזית בבאר שבע ומשם באוטובוס הגיע לאחיו. מתאר שכשאחיו ראה את מצבו הוא התקשר לאמבולנס שלקח אותו לבית החולים וולפסון בחולון, שם קיבל טיפול ראשוני, הוחלפו התחבושות שלו והוא שוחרר פעם נוספת.

בתקופה שלאחר מכן הוא גר בירושלים. האחים של הנבדק היו עוזרים לו ומביאים לו תרופות. "לא הייתי יכול לעבוד או ללכת על הרגליים. ישבתי במשך 6-7 חודשים, לאחר מכן מצאתי איזו עבודה לעשות, אבל הכאבים הקשים חזרו וסבלתי מפריחה בגוף".

משנת 2013 הנבדק גר בלוד יחד עם חברים. הוא עבד באופן חלקי בשטיפת רכבים אך סבל מפריחה וגירוי בצלקות שאותם הוא קושר לחשיפה לתנאים והחומרים המשמשים בעבודתו, ואינו עובד בחודשים האחרונים. יש לציין שאחיו התאוס עבר מאז לארה"ב ואבד הקשר אתו.

ב. טענות בנוגע לעבדות, התעללות ועינויים

הנבדק מתאר את מסכת האירועים הבאה, כולל מספר צורות של עינויים. להלן תיאורו:

ביולי 2011 הנבדק ואחיו הגדול טסו למצרים, שם פגשו אדם סודני שלא הכירו והוא עזר להם להגיע לקהיר. בקהיר פגשו שני בדואים בשם מוסא ואחמד, שאיתם הגיעו להסכם שיעזרו להם להגיע לישראל בתמורה ל-150 דולר עבור כל אחד. לדבריו, בקהיר הם העבירו אותם לאנשים אחרים, אשר העבירו אותם לאזור ליד הים. השניים היו כיומיים במקום זה ללא אוכל וללא שתייה ומשם לקחו אותם אנשים אחרים למדבר. במדבר הנבדק שוב ראה את אחמד ומוסא, ובערב הם באו ואמרו לו שהם לוקחים אותם לגבול. מספר שהם רצו להפריד אותו מאחיו אך לאחר שביקש שישאירו אותם יחד "ואמרתי להם שאני ואחי הגענו ביחד ורוצים להמשיך ביחד" הם הסכימו לא להפריד ביניהם. מספר שמשלב זה הבדואים לקחו אותם והחלו להכות אותם בכל הגוף, כולל בראש, ושהיה להם נשק והם היו יורים באוויר. לדבריו, היו הרבה בדואים שהשתתפו באלימות שהופנתה כלפיהם. הם הוכנסו פנימה לתוך מבנה עשוי קש, שם אזקו את כולם ואמרו להם ללכת לישון. בבוקר הוא גילה שיש במקום אנשים רבים במצבו, רובם סודנים. הם היו שם כשבועיים, שבמהלכם היו אזוקים כל הזמן ובהם עינו מולם ארבעה סודנים שהיו שם עוד טרם בואם "במטרה שנלמד מה יקרה לנו אם לא נשלם". הוא מתאר כי בתקופה זו כלל לא הבין מה קורה סביבו.

לאחר כשבועיים נאמר להם שעליהם לשלם כופר עבור שחרורם בסך 22 אלף ג'ינאה סודניים כל אחד, באמצעות נציג שלהם בישראל. [במהלך תיאור זה הוא החל לבכות]. ניתנו להם טלפונים והורו להם לדבר עם הוריהם ולהעביר את דרישת הכופר. הנבדק מספר שהיה לו את מספר הטלפון של אחיו התאוס שהיה באותו הזמן בישראל והוא התקשר אליו. בניסיון הראשון אחיו לא ענה, אך בהמשך השיג אותו והודיע לו שנחטפו על ידי

הבדואים והם דורשים כסף עבור שחרורם. האת התאום של הנבדק תרם את הכסף שהוא חסך בעבודתו ויצר קשר עם הוריהם, שמכרו את ביתם כדי להשיג את הכסף הדרוש.

הנבדק מתאר שהוחזק בסיני בכוח במשך שלושה חודשים וקצת, בלי אפשרות להשתחרר, שבמהלכם הועבר עם אחיו בין ארבעה מחנות שונים. כשהוא מתבקש להעריך, הנבדק מציין שהיו כ-150 חטופים, שבהתחלה היו יחד בקבוצה אחת ולאחר כשבועיים הופרדו לשתי קבוצות. החטופים הוחזקו אזוקים ועונו באופן יומיומי על ידי חוטפיהם עד שהצליחו לגייס עבורם את תשלום הכופר שעלה בהדרגה והגיע ל-15 אלף דולר עבור כל אחד מהאחים. לדבריו, הם קיבלו פיתה אחת פעם ביממה ופעם ביממה מים לשתייה שהיו מלוחים מאד כמו מי ים. הנבדק מתאר התעללות פיזית, נפשית ומינית בשיטות הבאות:

-- הנבדק מתאר שאילצו אותו לעמוד בתנוחות כפויים במשך זמן ממושך "ולפעמים הם היו באים ומבקשים מאתנו לעמוד על רגל אחת כל היום, ואם היית נופל הם היו מרביצים לך."

-- מכות במוטות עץ על פני הגוף כולל פגיעות ראש. במהלך הבדיקה ציין כי הוכה גם על כפות הרגליים.

-- "היו שורפים שקיות פלסטיק ומטפטפים לנו פלסטיק לוחט על הגב, מכים אותנו במקל גדול עשוי מעץ. הם אמרו שהם רוצים להרוג את אחד מאתנו כדי לגרום להורים שלי לשלם את הכסף." בנוסף לכוויות אלה הנבדק מציין כי יש לו גם כוויות משעווה שנשפכה עליו על ידי החוטפים.

-- "הם הביאו שולחן מברזל והציתו עליו עשבים ושיחים והם היו דוחפים אותנו לכיוון האש. חלק מהאנשים הצליחו לברוח אבל אני נשרפתי וקיבלתי כוויות". כשהוא נשאל כיצד קרה שנשרף הוא מסביר שהוא הוחזק על ידי אחד הבדואים בזרועו ונדחף והוחזק בתוך האש שבערה על השולחן. הוא מדווח שנשרף בעיקר בידיים וברגליים, בבטן ובגב.

-- "בתקופה זו הם הרגו כ-30 סודנים ואריתראי אחד. הם היו מתקשרים למשפחה ומבקשים את הכופר, אם לא היה – הרגו משהו כל יום-יומיים. הם היו מבקשים מהחטופים להכות את החברים שלהם ואם היה מסרב היו מכים אותי עד שלא יכולתי לנשום." מספר שהיו גם מכים את השבויים בשרשראות ברזל. "ראיתי את האנשים מתים מרוב עינויים לפני העיניים שלי."

הנבדק מציין כי היו אונסים אותם באופן קבוע. כשהוא התבקש לפרט חוא התקשה והמעט במילים אך בהמשך הסביר זאת כך: "הם היו מעשנים חשיש וכשהם היו מעשנים הם היו עושים מה שהם רוצים. אונסים, מרביצים, מה שהם רוצים. הם אמרו אנחנו לא נרצח אתכם; אנחנו נהרוג אתכם לאט לאט. אנחנו היינו אזוקים והם אנסו... גם אותי." הוא מתאר אירועים חוזרים שבהם היו כשבעה או שמונה בדואים שהיו מגיעים למחנה כל 3-7 ימים, ואז היו מקבלים ממוסא ואחמד הוראות לאנוס ולחכות את החטופים. החטופים הופרדו לשתי קבוצות, ואולצו להסתובב עם גבם אל החוטפים. הוא מתאר שהיה נדרש להוריד את מכנסיו והחוטפים היו תוקפים מינית אותו ואת האחרים ובו זמנית מכים אותם. מספר שהוא לא יכל להתנגד כי היה אזוק, וגם שהיו מרביצים לו עוד יותר אם היה מתנגד. הם הגיעו אחד אחרי השני הוא לא יכל לראות כמה מהם תקפו אותו כך. הוא מציין שהיו אירועים כאלה בלפחות שבעה ימים שונים.

הנבדק מתאר כי החוטפים היו מחשמלים אותו באזורים שונים בגופו וגם באיבר מינו. "הוא לוקח את החשמל והוא שם אותו איפה שהוא רוצה. הם היו שמים את זה על איבר המין שלי ואומרים לי שזה כדי שלא יהיו לי ילדים. זה קרה כל הזמן, לפעמים הם היו עושים את זה עד שהייתי מאבד את ההכרה." מציין שבאופן זה איבד את הכרתו פעמים רבות.

הנבדק מציין שבסוף התקופה הזאת, ובעיקר לאחר השריפה באמצעות השולחן, היה פצוע מאוד ולא יכל לנוע בכוחות עצמו. "לולא אחי – הייתי מת." מתאר שנוזק לעזרה מאחיו כדי להתפנות. [במהלך בדיקתו הרפואית הסביר שהצלקת בעכוזו השמאלי נגרמה משיבה ממושכת על הצד שהיה פחות פצוע].

כשהגיעו כספי כופר מספיקים עבור אחיו החוטפים שיחררו אותו, בעוד שהוא רצה להישאר יחד עם הנבדק "עד שאני מחלים קצת אבל אמרתי לו שימשיך אחרת הבדואים ימשיכו לבקש עוד כסף." אחרי ששילמו גם עבורו את הכופר הנבדק שוחרר. "אני לא יכולתי ללכת בעצמי, שני סודנים עזרו לי, אחד מכל צד ועזרו לי לעבור את הגבול. היינו 24 אנשים ששוחררו אבל כשעברנו את הגבול היינו רק 23. היה אחד שלא יכול היה ללכת כלל וסחבו אותו על שמיכה, המצרים התחילו לירות עלינו ונאלצנו להשאיר אותו".

ג. סיכום שיטות העינויים וההתעללות

לאור האמור ניתן לסכם כי הנבדק מתאר מספר שיטות של עינויים וההתעללות העולים לכדי עינויים ואו יחס אכזרי בלתי אנושי ומשפיל. להלן רשימת שיטות העינויים וההתעללות שזכרו בעדותו של הנבדק, נציין שהסדר אינו מעיד על דרגת החומרה:

- החזקה באיזוק לאורך תקופות ארוכות
- עמידה בתנחות כפויים לזמן ממושך
- מניעת אוכל ושתיה
- מכות ובעיטות בחלקי גוף שונים
- הכאה במוטות עץ על גופו וראשו
- הכאה בשרשראות ברזל
- הכאה במוטות עץ בכפות הרגליים ("פלנגה")
- חשמול בחלקי גוף שונים, לרבות איבר מינו
- שריפת גופו באש ובחומרים שונים
- חשיפה כפויה להכאות, אינוס ורצח של אחרים ושימוש בהדגמות אלו כאיום
- אינוס שיטתי
- איום בהשחתה גופנית
- איום על חייו

ד. היסטוריה רפואית ובדיקה גופנית

היסטוריה רפואית

הנבדק שולל מחלות רקע.

על פי התיק הרפואי שהתקבל לבדיקתנו הנבדק טופל בחדרי המיון סורוקה ואדית-וולפסון לכוויות מרובות על פני גופו. בהמשך נבדק וטופל במרפאה הפתוחה של "רופאים לזכויות אדם". התיק הרפואי מתעד כוויות רבות, בחזה, בשוקיים ובטרוכנטר משמאל, ובהמשך מתעד תלונות על גרד ודימום מהפצעים. הנבדק הלך על כאבים כרוניים ממושטים עבורם נרשמו משככי כאבים. הנבדק הציג סימפטומים של דכאון והפרעת דחק פוסט טראומטית עבורם הופנה לטיפול נפשי והותחל טיפול תרופתי נוגד דכאון (סיכום ביקור 3/8/2016 מרפאת "רופאים לזכויות אדם").

תלונות כיום

הנבדק מתאר שהוא סובל מאירועים חוזרים של כאבים ממושטים בגוף, בעיקר באזורים המצולקים בגופו. מציין רגישות לגירוי מכני וכימי הגורמת לגרד וכאבים באזור הצלקת. הכאבים העזים ביותר הם בצלקות בגב וכן בירכיים האחוריים ובשוקיים, מקומות בהם לדבריו הוכה עם חפץ כהה. סובל מאירועים חוזרים של נפיחות באצבעות כפות הרגליים.

הוא סובל מפריחות ממושטות עם פריחה וגרד על כל הגוף.

כאבי בטן חוזרים המוקלים בהעברת פעולת מעיים.

במהלך הראיון הנבדק ציין אירועים מרובים של אובדן הכרה בעת התעללות באמצעות חשמל וכן אירועים חוזרים של הכאה בראש ומציין כי בעקבות זאת יש לו קושי לארגן את רצף האירועים וההתעללויות מתקופת השבי באופן מדויק.

טיפול תרופתי

בשנת 2016 הותחל טיפול ב Paroxetine לאבחנה משוערת של PTSD. בהמשך הומר הטיפול לטיפול הנוכחי Escitalopram 10 mg *1/d – תרופה לטיפול בדכאון וחרדה.

הרגלים

מעשן סיגריות. שותה אלכוהול לעיתים. שולל שימוש בסמים.

בדיקה רפואית (בהסכמתו, לאחר שקיבל הסבר על הבדיקה הרפואית)

עירני, נינוח נשימתית, שיתוף פעולה מלא ותקין.

ראש: סימטרי. שיער מלא וצפוף על הראש. לא נימושו צלקות על פני הקרקפת, ללא רגישות. פנים סימטריות.

חדות ראייה שמור, לא נבדקה פורמלי. עצבים קרניאליים שמורים.

שיניים: רושם שכל השיניים נמצאות ונראות שלמות ותקינות.

לב: קולות סדירים, לא נשמעו אוושות.

ריאות: כניסת אוויר שווה ותקינה.

ללא רגישות על פני עמוד השדרה.

בדיקה נוירולוגית: תקינה כולל כח גס, תחושה ותפקודי מוחון.

כפות רגליים: יש השטחה של כריות כף הרגל והעקב דו"צ עם רושם להידקקות של הרקמה, פלטפוס ניכר.

הנבדק מעיד כי הוכה בכפות רגליו עם מקל על פני כף הרגל [שיטה המכונה "פלנגה"].

לא בוצעה בדיקה של אזור האנוס והגניטליה לאור חשש מטראומטיזציה חוזרת של הנבדק.

עור: על גופו של הנבדק צלקות רבות בגדלים שונים עם שינויים היפרטרופיים.

מצ"ב תמונות בנספח שנלקחו לאחר שקיבל הסבר נוסף והושגה הסכמתו בעל פה לצילום הממצאים. להלן

תיאור של הצלקות הבולטות ביותר, כל המדידות משוערות על פי התיעוד המצ"ב ולאחר מעשה:

א. גב: כל הצלקות עם מרכז אטרופי והיפופיגמנטרי קו הפרדה ברור היקף היפרפיגמנטרי ושינויים היפרטרופיים

בשלים. צלקות על פני השכמות – מימין עד גודל של 15*10 ס"מ [ראו נספח, א], משמאל עד גודל של כ-5*8 ס"מ

[ב]. חמש צלקות מוארכות עד 4 ס"מ [ג], שתי צלקות מוארכות אסימטריות בקוטר כ-5 ו-8 ס"מ [ד]. הנבדק

מעיד שצלקות נגרמו מכוויות משריפה משקיות פלסטיק מותכות ומהשריפה על פני השולחן הבוער. צלקת

בקוטר 1-2 מ"מ עם היקף מורם מתאימה לכוויה מחשמל [ה].

ב. חזה: צלקת בקוטר של 6*6 ס"מ בחלקו העליון של הסטרנום ובסיס הצוואר [ו], צלקת בקוטר של כ-3*3

ס"מ מימין לסטרנום עם צלקת סטליטים בקוטר כ-2 מ"מ בסמוך [ז], צלקת עגולה בקוטר כ-1.5 ס"מ [ח] – כל

הצלקות עם מרכז אטרופי והיפופיגמנטציה מרכזית, שינויים היפרטרופיים קלים והיקף היפרפיגמנטרי. צלקת

מוארכת אופקית באקסילה מימין [ט]. הנבדק מעיד שהצלקות הללו הן משניות לשריפה עם שעווה חמה. מרבית

שטחם של בית החזה התחתון והבטן מכוסה בצלקות מרובות וחופפות עם שינויים היפופיגמנטריים,

היפרפיגמנטריים והיפרטרופיים, כולל מספר צלקות מוארכות ואסימטריות [י].

ג. באמה ימין: אזור ניכר עם צלקות מרובות וחופפות עם שינויים היפרפיגמנטריים והיפרטרופיים [לא צולמו].

הנבדק מעיד שהצלקות נגרמו מכוויות שנגרמו לו מהשריפה על השולחן.

ד. בירך שמאל: קדמית שתי צלקות בקוטר 1-2 מ"מ עם היקף מורם [יא]. הנבדק מעיד שהצלקות נגרמו

מהתעללות בחשמל.

ה. באזור הטרוכנטר משמאל (עכוז): צלקת בקוטר כ-7 ס"מ ומעליה צלקת באורך כ-1.5 ס"מ עם שינויי

היפופיגמנטציה והיפרטרופיה [יב].

ו. בשוק ימין: יש צלקת ברוחב של עד 15 ס"מ המקיפה למעלה ממחצית היקף השוק. הצלקת עם מרכז אטרופי

והיפופיגמנטרי, שינויים היפרטרופיים והיקף היפרפיגמנטרי [יג]. הנבדק מעיד שהכוויות נגרמו מהשריפה על

השולחן.

ז. בשוק שמאל: צלקת היקפת על פני כשליש מהשוק, היפופיגמנטרית בעיקרה בקוטר של כ-10 ס"מ [יד].

ח. בכפות הרגליים: יש פריחה היפרפיגמנטרית עגולה כ-2 מ"מ שלדברי הנבדק נובעת מהרגל עישון הסיגריות

שלו. יכול להתאים לפטרת [לא צולמו].

ניתוח הממצאים הגופניים

על גופו של הנבדק צלקות רבות ובולטות בגדלים שונים עם שינויים בצבע העור ועם שינויים היפרטרופיים

(צמיחת יתר), רקמה מורמת ודלקתית הנוצרת אצל אנשים מסוימים בעת תהליך ההצטלקות. צלקות אלו

עשויות לגרום לגרד וכאבים כרוניים כפי שמתאר הנבדק במגנון של פגיעה עצבית ודלקתית (ראו Bayat, 2003).

(McGrouther, & Ferguson, 2003).

צורתן של הצלקות מהן סובל הנבדק הן טיפוסיות לצלקות הנגרמו מפגיעה מכוונת ובמנגנונים שאותם הנבדק מתאר (כולל שריפה באש ובעזרת שעווה ופלסטיק והכאה בתפצים כהים). צלקת בטרונקטר השמאלי (עכוז) מתאימה במיקומה וצורתה למנגנון של צלקת מפצע לחץ כפי שמתאר הנבדק – שנגרמה בתקופה שהיה מכוסה בכוויות מרובות וסבל מבעיית ניידות קשה.

השינויים בכפות הרגליים של המטופל מתאימים ביותר להכאה ב"פלנגה" (השוו Amris, Torp-Pedersen & Rasmussen, 2009). נזק זה מתאים גם לתיאורו של הנבדק כי הוא סובל מהתנפחות וכאבים באצבעות כפות הרגליים.

הנבדק מתאר סבל ניכר הנגרם לו מהצלקות המרובות הגורמות לו סבל רב ופגיעה בתפקוד. בבדיקתו יש רגישות על פני הצלקות והוא מתאר הגבלה תפקודית משנית לגירוי וכאב.

איבוד הכרה ופגיעה בזכרון הם תסמינים המאפיינים פגיעות ראש (traumatic brain injury) ומתאימים ביותר לתיאורו של הנבדק בדבר תוצאות המכות על ראשו והתעללות בחשמל (Marshman, Jakabek, Hennessy, Quirk, Guazzo, 2013).

כאבי הבטן שאותם מתאר הנבדק עשויים להתאים לכאבים פונקציונליים העשויים להחמיר במצב של דכאון וחרדה.

ה. הערכה פסיכולוגית

בראיון הנבדק היה בעל הופעה מסודרת ומראה צעיר מכפי גילו. הוא שיתף עמנו פעולה באופן מלא. מצב הרוח היה ירוד עם אפקט דיספורי. הוא היה נרגש ובכה כשהתבקש לתאר אירועים קשים. לא בלטו הפרעות במהלך או תוכן החשיבה, תפיסה, שיפוט או תפקודים קוגניטיביים, מעבר לקושי מסוים בריכוז.

תלונות כיום

על פי תיאורו, הוא סובל כמעט על בסיס יומי מזיכרונות חודרניים, מפלאשבקים ומסיוטי לילה סביב האירועים שעבר בהיותו מוחזק בסיני. הוא נמנע מדברים שמזכירים לו את האירועים הקשים שעבר. במילים שלו: "אני זוכר הרבה, זה חוזר אלי. הרבה פעמים בזמן שאני ישן אני נזכר במשהו ומתעורר", "לפעמים אני לא מצליח לישון כי אני חושב על זה, לפעמים אני ישן וחולם על זה ומתעורר". לדבריו, לעתים שותה אלכוהול כדי לשכוח דברים. הוא מגלה עוררות יתר, אשר מתבטאת בין השאר בחוסר מנוחה ורגישות לרעש. כל אלו סימנים מובהקים של פוסט-טראומה. כמו כן, הוא תיאר שלל תסמינים דיכאוניים מהם סובל עד היום. מצב רוחו ירוד בכמתצית מהימים, הוא מתקשה ליחנות מדברים, קשה לו בחברה והוא נוטה להתבודד. הוא מציין שסובל מחרדות לעתים תכופות, ופעמים רבות אין לו תיאבון. בנוסף, הוא חש כאילו אין לו עתיד. דימויו העצמי ירוד, במיוחד בכל הקשור לגופו. הוא חש שאין לו כוח ונמנע מלחשוף את הצלקות על גופו בפני אחרים. התסמינים השונים היו קשים הרבה יותר בשנים הראשונות לאחר האירועים הטראומטיים ואז אף הוצף מידי פעם במחשבות אובדניות. לאורך השנים חל שיפור מסוים, אבל עדיין מצבו הנפשי ירוד.

אבחון פסיכולוגי וטיפול

במהלך הראיון הועבר לנבדק שאלון הופקינס, שנמצא בשימוש בינלאומי, בגרסתו בערבית. מטרת שאלון זה היא איתור תסמינים דיכאוניים וחרדתיים (Kleijn, Hovens & Rodenburg, 2001). לשאלון הופקינס יש שני סולמות לצורך זיהוי הפרעות נפשיות על בסיס סימפטומטולוגיה. בסולמות אלו הנבדק מתבקש לדווח אם הוא סובל במידה רבה מאד (ציון 4), רבה (3), מעטה (2) או כלל לא (1) משורה של תסמינים של חרדה ו/או דיכאון. הנבדק מדווח על שורה ארוכה של תסמינים, מהם סובל ו/או אשר פוגעים בתפקודו. בכל סולם, ציון ממוצע גדול מ-1.75 נחשב כמובהק לצורך אבחון ההפרעה. בסולם החרדה, הכולל 10 פריטים, בלטו פחדים פתאומיים ללא סיבה, חששות, עצבנות, דפיקות לב וחוסר שקט ועוד. הנבדק קיבל ציון 2.7, משמעותו שריבוי וחומרת התסמינים עליהם מדווח מעיד על קיום של הפרעת חרדה. בסולם דיכאון, הכולל 15 פריטים, בלטו עצבות, קשיי שינה, תחושה שהוא כלוא, חוסר ערך עצמי, דאגנות יתר ותחושה שכל דבר מהווה מאמץ ועוד. הנבדק קיבל ציון 2.9, משמעותו שריבוי התסמינים עליהם מדווח מעיד על קיום של מצב דיכאוני.

האבחנה הפסיכיאטרית, לפי ICD-10 (איגוד הפסיכיאטרים בישראל, 1996):
א. הפרעה פוסט-טראומטית, לרבות תסמינים המעידים על חדירה לתוך התודעה של זיכרונות האירועים הטראומטיים, תסמינים המעידים על עוררות יתר ותסמינים המעידים על הימנעות וניתוק רגשי;
ב. אפיזודה דיכאונית בינונית, לרבות מתסמינים כגון מצב רוח ירוד, חוסר אנרגיה, קושי להנות מדברים, קשיי שינה וירידה בתיאבון.

יש לציין שהנבדק סובל מתסמינים פסיכולוגיים רבים על אף הטיפול התרופתי שהוא מקבל עבור הפרעות אלו. בהיעדר זכאות, הנבדק לא עבר טיפול פסיכולוגי עבור מצבו הנפשי, על אף שטיפול כזה ותהליך שיקום היו יכולים להיטיב את מצבו ואף נראים חיוניים (השווה Schubert, & Punamäki, 2016). יתר על כן, הוא מציין שהוא נמנע מלדבר על הדברים הכואבים, על אף שיודע שבסופו של דבר זה יעשה לו טוב.

ניתוח הממצאים הנפשיים

בהערכות מסוג זה עולה שאלה של אמינות הנבדק ואפשרות של הטעיה על ידו למטרת רווח משני. הנבדק אמנם מציין קושי לזכור את רצף האירועים באופן מדויק, וזאת ככל הנראה על רקע ריבוי אירועי התעללות לאורך תקופה ופגיעת הראש, אך הוא תיאר בבהירות את הסיטואציות והאירועים עצמם. התקבלה תמונה עקבית ותואמת בין תיאור הנבדק את האירועים שעבר לבין תיאורו של ההשלכות הפסיכולוגיות, התנהלותו במהלך הראיון, ותוצאות האבחון הפסיכודיאגנוסטי. לא מצאנו סיבה לחשוד שהיה כאן סילוף או הפרזה. יתר על כן, היו אירועים כואבים שהוא חשף רק תוך עידוד מצדנו. למשל, בתחילה כלל לא רצה לדבר על הפגיעות המיניות והאינוס, שהיו עבורו משפילים במיוחד. בנוסף, הוא דיבר על סוגי התעללות שאחרים בסביבתו עברו, אשר נחסכו ממנו. יתר על כן, כשנשאל על שינויים עוריים בכפות רגליו ציין שהם אינם קשורים לתקופת השבי בסיני.

נראה שאכן הנבדק, בהיותו מוחזק בשבי, בתנאים מחפירים ואזוק רוב הזמן, ובסביבה המעוררת אימה, תוך הרג של אנשים לפני עיניו, עבר תקופה ממושכת של התעללויות ועינויים פסיכולוגיים ופיזיים קשים ביותר. העינויים כללו בין היתר הזדמנויות חוזרות של ניצול מיני תחת אלימות פיזית, בהן נדרש להתפשט בפני אחרים ולעבור חוויית אינוס פעם אחר פעם. לאלימות מינית עלולות להיות השלכות מרחיקות לכת על נפש האדם ותפקודו, במיוחד אצל גברים (לדוגמא Romano & De Luca, 2001). ספציפית, אינוס מהווה נשק אשר פוגע

- איגוד הפסיכיאטריה בישראל, & משרד הבריאות. (1996). *ICD-10* הסיווג והאבחון הפסיכיאטרי לפי ארגון הבריאות העולמי. בת ים: איגוד הפסיכיאטריה.
- Amris, K., Torp-Pedersen, S. & Rasmussen, O.V. (2009) Long-term consequences of falanga torture. *Torture*, 19, 33-40.
- Bayat, A., McGrouther, D.A., & Ferguson, M.W.J. (2003). Skin scarring. *BMJ*, 326(7380): 88-92.
- Bogic, M., Njoku, A., & Priebe, S. (2015). Long-term mental health of war-refugees: a systematic literature review. *BMC International Health and Human Rights*, 15(1), 29. <http://doi.org/10.1186/s12914-015-0064-9>.
- Human Rights Foundation of Turkey. (2004a). *Medical Physical Examination of Alleged Torture Victims: A practical Guide to the Istanbul Protocol - for Medical Doctors*. Copenhagen: International Rehabilitation Council for Torture Victims. Retrieved 11/12/2018, from <https://irct.org/publications/thematic-reports/57>.
- Human Rights Foundation of Turkey. (2004b). *Psychological Evidence of Torture: A Practical Guide to the Istanbul Protocol*. Copenhagen: International Rehabilitation Council for Torture Victims. Retrieved 11/12/2018, from https://irct.org/assets/uploads/pdf_20161120165022.pdf.
- Kivlahan, C., & Ewigman, N. (2010). Rape as a weapon of war in modern conflicts. *BMJ (Clinical Research Ed.)*, 340, c3270. <http://doi.org/10.1136/bmj.c3270>.
- Kleijn, W. C., Hovens, J. E., & Rodenburg, J. J. (2001). Posttraumatic stress symptoms in refugees: assessments with the harvard trauma questionnaire and the hopkins symptom checklist-25 in different languages. *Psychological Reports*, 88(2), 527-532. <http://doi.org/10.2466/pr0.2001.88.2.527>.
- Marshman L.A.J., Jakabek, D., Hennessy, M., Quirk, F., & Guazzo, E.P. (2013). Post traumatic amnesia, *Journal of Clinical Neuroscience*, 20, 1475-1481.
- Nakash, O., Nagar, M., Shoshani, A., & Lurie, I. (2015). The association between acculturation patterns and mental health symptoms among Eritrean and Sudanese asylum seekers in Israel. *Cultural Diversity and Ethnic Minority Psychology*, 21(3), 468-476. <http://doi.org/10.1037/a0037534>.
- Nakash, O., Nagar, M., Shoshani, A., & Lurie, I. (2017). The association between perceived social support and posttraumatic stress symptoms among Eritrean and Sudanese male asylum seekers in Israel. *International Journal of Culture and Mental Health*, 10(3), 261-275. <http://doi.org/10.1080/17542863.2017.1299190>.
- Peel, M., & Lacopino V. (2002). *The medical documentation of torture*. Cambridge, UK: Cambridge University Press.
- Romano, E. & De Luca, R. (2001) Male sexual abuse: A review of effects, abuse characteristics, and links with later psychological functioning. *Aggression and Violent Behavior* 6.1, 55-78.
- Schubert, C. C., & Punamäki, R.-L. (2016). Torture and PTSD: Prevalence, Sequelae, Protective Factors, and Therapy. In *Comprehensive Guide to Post-Traumatic Stress Disorders* (pp. 505-536). Cham: Springer International Publishing. http://doi.org/10.1007/978-3-319-08359-9_65.
- UN Office of the High Commissioner for Human Rights (2004) Manual on the Effective Investigation and Documentation of Torture and Other Cruel, Inhuman or Degrading Treatment or Punishment ("Istanbul Protocol"), 2004, HR/P/PT/8/Rev.1, Retrieved 11/12/2018, from <http://www.unhcr.org/refworld/docid/4638aca62.html>.

ד"ר דניאל ג.נ. ווייסהוט
פסיכולוג קליני מומחה
מ.ר. 3890

ד"ר דניאל ג.נ. ווייסהוט
פסיכולוג קליני

ירושלים, 25/1/2019

ד"ר צבי בנינגה
מ.ר. 24188

ד"ר צבי בנינגה
רופא

ירושלים, 25/1/2019

נספח, א-י

h

u

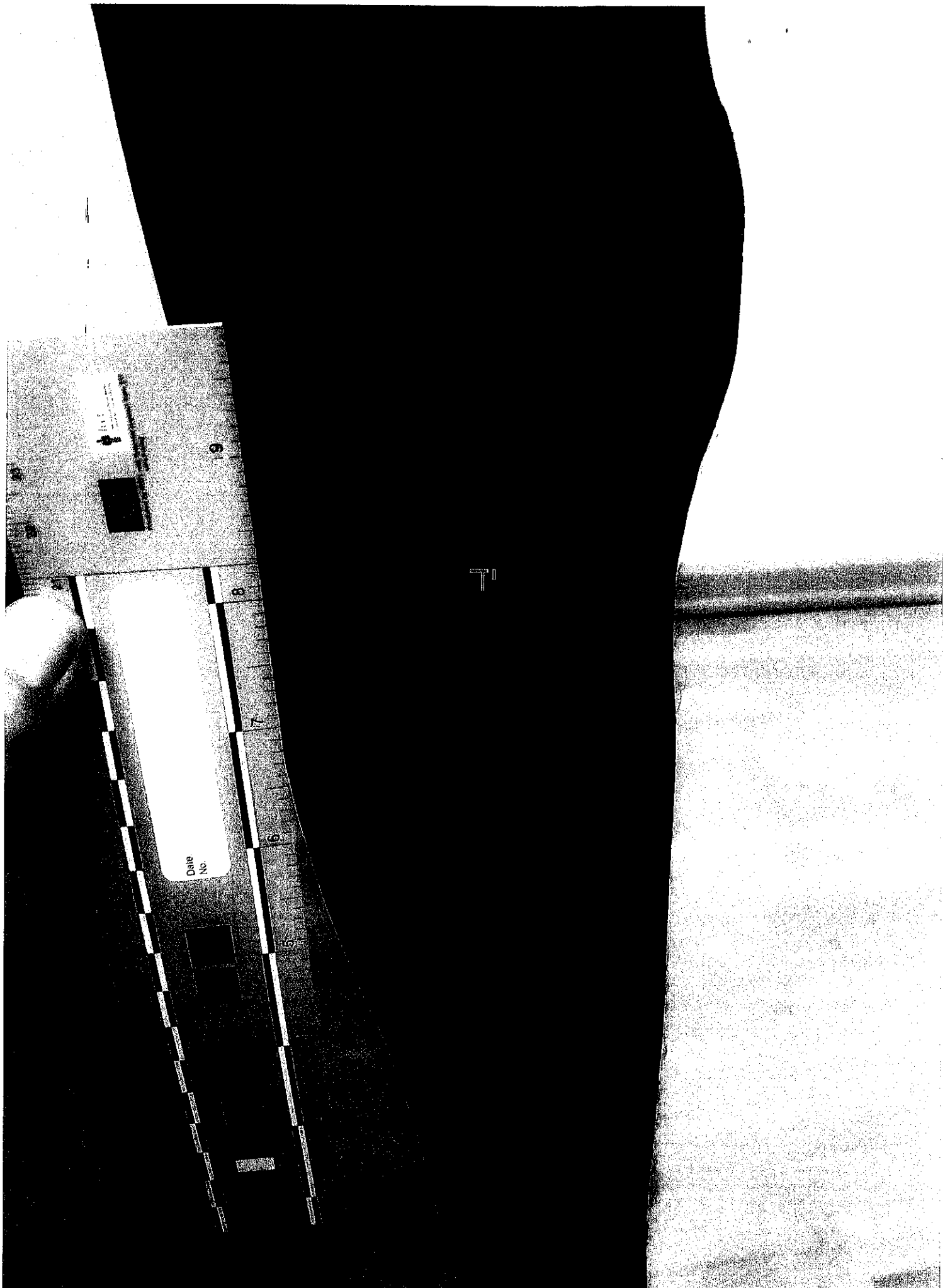
h

יב

נספח ט'

10.2.19

חסיין אידריס מוחמד, מס' אשרה 4628/133483

בקשה להכרה כקרבן אחזקה בתנאי עבדות

מבוא :

בקשה זו מבוססת על חוות דעת רפואית ונפשית של ד"ר צבי בנינגה, רופא המתמחה ברפואת משפחה, וד"ר דניאל וויסהוט, פסיכולוג קליני. חוות הדעת ניתנה לאחר שחסיין אידריס מוחמד רואיין על ידם. הדו"ח נכתב בהתאם ל"פרוטוקול איסטנבול" המפרט הנחיות בדבר חקירה ותיעוד אפקטיביים של עינויים וצורות אחרות של יחס או ענישה אכזרית, בלתי אנושית ומשפילה.

רקע

חסיין אידריס מוחמד (להלן "חסיין") הינו סודני מוסלמי, רווק, בן 21. הוא גדל בחבל דארפור שבסודן. לאביו היו 4 נשים ובסה"כ 17 ילדים, מהם ששה אחים ביולוגיים. חסיין ואחיו התאום היו הצעירים מבין בני המשפחה. הוא נולד בעיר ג'נינה בחבל דארפור שבסודן, בגיל תשע עבר לאזור אלג'זירה שם התגורר יחד עם משפחת דודו ושני אחיו. הוא סיים 8 שנות לימוד, ומאחר ולא היה מספיק כסף כדי לאפשר לו ללמוד הוא החל לעבוד בחקלאות. בהדרגה חשו האחים כי גורמי מימשל עוקבים אחריהם והחליטו לעזוב את סודן. אחיו התאום עזב ראשון את המדינה לישראל וחסיין יחד עם אחיו הגדול הגיעו ביולי 2011 בטיסה לקהיר, ומשם לסיני, תקופה שתואר בהרחבה בהמשך.

בקהיר פגשו שני בדואים, מוסא ואחמד, איתם הגיעו להסכם שיעזרו להם להגיע לישראל בתמורה ל- 150 דולר עבור כל אחד. כבר בדרך לסיני התחילו הבעיות. בתחילה הם הועברו לאזור ליד הים בו שהו יומיים ללא אוכל וללא שתיה. משם לקחו אותם למדבר. במדבר הבטיחו להם כי יקחו אותם לגבול ישראל אבל בדיעבד התברר כי הם הובאו לסיני.

השבי בסיני

כשהגיעו לסיני החלו הבדווים להכות אותם בכל הגוף, כולל בראש וירו באוויר. היו הרבה בדווים שהשתתפו במתקפת האלימות כלפיהם. מטרת הבדווים היתה להפחיד אותם ולהראות להם מה יקרה אם לא ישלמו. כשפסקו המכות הם הוכנסו לתוך מבנה עשוי קש, שם אזקו את כולם וציוו עליהם ללכת לישון. בבוקר הם גילו שכלואים במקום אנשים רבים במצבם, רובם סודנים, שנמצאים שם כבר תקופה. אותה עת חסיין עדיין לא הבין מה קורה סביבו.

לאחר כשבועיים נאמר להם שעליהם לשלם כופר בסך 22 אלף ג'ינאה סודנים כל אחד עבור שחרורם. נתנו להם טלפונים והורו להם להעביר למשפחותיהם את דרישת הכופר. הם התקשרו לאחיהם שהיה בישראל והודיעו לו כי נחטפו על ידי הבדואים ועליהם לשלם כסף תמורת שחרורם. האח תרם את משכורתו וביקש כסף גם מההורים

שמכרו את ביתם כדי להשיג את הכסף הדרוש.

חסיין הותק בסני בכוח במשך כשלושה חודשים בלי אפשרות להשתחרר, שבמהלכם הועבר יחד עם אחיו בין ארבעה מחנות שונים. להערכתו היו שם כ- 150 חטופים. החטופים הוחזקו אזוקים ועונו באופן יומיומי על ידי חוטפיהם עד שהצליחו לגייס עבורם את תשלום הכופר שעלה בהדרגה והגיע ל- 15 אלף דולר עבור כל אחד מהאחים. לדבריו, הם קיבלו פיתה אחת פעם אחת ביממה ופעם ביממה מים לשתייה שהיו מלוחים מאד כמו מי ים. חסיין מתאר התעללות פיזית, נפשית ומינית, שתפורט בהמשך.

לאחר כשלושה חודשים בהם עברו עינויים רבים וקשים מנשוא הגיעו כספי הכופר אבל הם לא הספיקו לשחרור שני האחים. חסיין הפציר באחיו שישתחרר הוא מהשבי, ושישאיר את חסיין בסני. בתחילה סרב האח "להפקיר" את חסיין בשבי הבדווים, אבל חסיין התחנן לפניו שיצא כדי ששוביהם לא יעלו את סכום הכופר שהם מבקשים עבור שחרור שניהם, ובסופו של דבר האח נאות ויצא לדרך לישראל. זמן קצר לאחר מכן, כשהגיעו כספים נוספים, השתחרר גם חסיין. מצבו היה גרוע ביותר "אני לא יכולתי ללכת בעצמי, שני סודנים עזרו לי, אחד מכל צד ועזרו לי לעבור את הגבול."

החיים בישראל

חסיין נכנס לישראל באוקטובר 2011. עם הגעתו דאגו שוטרי משמר הגבול שיועבר באמבולנס לבית חולים "סורוקה". לאחר מספר ימים שוחרר חסיין והגיע אל תל אביב, ואל אחיו. בתקופה שלאחר מכן הוא גר בירושלים. אחיו טיפלו בו עד שהתאושש קמעא "לא הייתי יכול לעבוד או ללכת על הרגליים. ישבתי במשך 6-7 חודשים, לאחר מכן מצאתי איזו עבודה לעשות, אבל הכאבים הקשים חזרו וסבלתי מפריחה בגוף."

משנת 2013 חסיין מתגורר בלוד יחד עם חברים. עד לאחרונה הוא עבד באופן חלקי בשטיפת רכבים אך סבל מפריחה וגירוי בצלקות שאותם הוא קושר לחשיפה לתנאים והחומרים המשמשים בעבודתו. בחודשים האחרונים אינו עובד.

התעללות ועינויים

חסיין מתאר את מסכת אירועים של עינויים קשים מנשוא. אזכיר כאן בקצרה את שיטות העינויים המפורטות בהרחבה בדו"ח המלא (נספח מס' 7, עמ' 4-5)

הכריחו את השוביים לעמוד עמידה ממושכת בתנוחות קשות ומשפילות. מי שלא עמד בכך הוכה. חסיין וחבריו הוכו במוטות עץ בכל חלקי הגוף כולל ראש וכפות רגליים, שרפו אותם בכל חלקי הגוף (עד היום יש עדויות רבות לכך על גופו של חסיין), טיפטפו על גופם פלסטיק לוהט ושעוות. בנוסף הם נדרשו להכות את חבריהם ומי שסרב הוכה. במהלך התקופה הרגו החוטפים 30 סודנים ואריתראי אחד כדי להבהיר את רצינות כוונותיהם.

חסיין מתאר כי החוטפים היו מחשמלים אותו באזורים שונים בגופו וגם באיבר מינו. "הוא לוקח את החשמל והוא שם אותו איפה שהוא רוצה. הם היו שמים את זה על איבר המין שלי ואומרים לי שזה כדי שלא יהיו לי

ילדים. זה קרה כל הזמן, לפעמים הם היו עושים את זה עד שהייתי מאבד את ההכרה." מציין שבאופן זה איבד את הכרתו פעמים רבות.
חסיין מציין שבסוף התקופה הזאת, ובעיקר לאחר השריפה באמצעות השולחן, היה פצוע מאד ולא היה מסוגל לנוע בכוחות עצמו "לולא אחי – הייתי מת."

פגיעות מיניות :

חסיין מספר כי היו אונסים אותם באופן קבוע. כשהוא התבקש לפרט הוא התקשה והמעיט במילים אך בהמשך הסביר זאת כך: "הם היו מעשנים חשיש וכשהם היו מעשנים הם היו עושים מה שהם רוצים. אונסים, מרביצים, מה שהם רוצים. הם אמרו אנחנו לא נרצה אתכם; אנחנו נהרוג אתכם לאט לאט. אנחנו היינו אזוקים והם אנסו... גם אותי." הוא מתאר אירועים חוזרים שבהם היו כשבעה או שמונה בדואים שהיו מגיעים למחנה כל 3-7 ימים, ואז היו מקבלים ממוסא ואחמד הוראות לאנוס ולהכות את החטופים. החטופים הופרדו לשתי קבוצות, ואולצו להסתובב עם גבם אל החוטפים. הוא מתאר שהיה נדרש להוריד את מכנסיו והחוטפים היו תוקפים מינית אותו ואת האחרים ובו זמנית מכים אותם. מספר שהוא לא יכול להתנגד כי היה אזוק, וגם שהיו מרביצים לו עוד יותר אם היה מתנגד. הם הגיעו אחד אחרי השני הוא לא יכול לראות כמה מהם תקפו אותו כך. הוא מציין שהיו אירועים כאלה בלפחות שבעה ימים שונים. (נספח מס' 7, עמ' 4-5)

מצבו של חסיין נכון להיום :

חסיין יצא מסיני כשהוא חבול ופצוע. חסיין טופל בחדרי המיון סורוקה ואדית-וולפסון בשל הכוויות מרובות על פני גופו. בהמשך נבדק וטופל במרפאה הפתוחה של "רופאים לזכויות אדם". התיק הרפואי מתעד כוויות רבות, בחזה, בשוקיים ובטרוכנטר משמאל, ובהמשך מתעד תלונות על גרד ודימום מהפצעים. חסיין הלך על כאבים כרוניים ממושטים עבורם נרשמו משככי כאבים. הוא הציג סימפטומים של דכאון והפרעת דחק פוסט טראומטית עבורם הופנה לטיפול נפשי והותחל טיפול תרופתי נוגד דכאון (סיכום ביקור 3/8/2016 מרפאת "רופאים לזכויות אדם") (נספח מס' 6).

כיום חסיין סובל מאירועים חוזרים של כאבים ממושטים בגוף, בעיקר באזורים המצולקים בגופו. מציין רגישות לגירוי מכני וכימי הגורמת לגרד וכאבים באזור הצלקת. הכאבים העזים ביותר הם בצלקות בגב וכן בירכיים האחוריים ובשוקיים, מקומות בהם לדבריו הוכה עם חפץ כהה. סובל מאירועים חוזרים של נפיחות באצבעות כפות הרגליים. חסיין סובל מפריחות ממושטות עם פריחה וגרד על כל הגוף; כאבי בטן חוזרים המוקלים בהעברת פעולת מעיים (נספח מס' 7, עמ' 6)

הערכה נוירולוגית ופסיכולוגית :

מעבר לחבלות ולמכות הנראות לעין חוסיין מספר כי כתוצאה מאירועים מרובים של אובדן הכרה בעת התעללות באמצעות חשמל וכן אירועים חוזרים של הכאה בראש יש לו קושי לארגן את רצף האירועים וההתעללויות מתקופת השבי באופן מדויק. היום הוא מטופל בתרופה לטיפול בדיכאון וחרדה בשם Escitalopram 10 mg *d/1. (נספח מס' 7, עמ' 6)

לדברי המראיינים, רופא מומחה ופסיכולוג, איבוד הכרה ופגיעה בזכרון הם תסמינים המאפיינים פגיעות ראש (traumatic brain injury) ומתאימים ביותר לתיאורו של הנבדק בדבר תוצאות המכות על ראשו והתעללות בחשמל.

חוסיין מספר כי הוא סובל כמעט על בסיס יומי מזיכרונות חודרניים, מפלאשבקים ומסיוטי לילה סביב האירועים שעבר בהיותו מוחזק בסיני. הוא נמנע מדברים שמזכירים לו את האירועים הקשים שעבר. במילים שלו: "אני זוכר הרבה, זה חוזר אלי. הרבה פעמים בזמן שאני ישן אני נזכר במשהו ומתעורר", "לפעמים אני לא מצליח לישון כי אני חושב על זה, לפעמים אני ישן וחולם על זה ומתעורר". לדבריו, לעתים שותה אלכוהול כדי לשכוח דברים. הוא מגלה עוררות יתר, אשר מתבטאת בין השאר בחוסר מנוחה ורגישות לרעש. כל אלו סימנים מובהקים של פוסט-טראומה. כמו כן, הוא תיאר שלל תסמינים דיכאוניים מהם סובל עד היום. מצב רוחו ירוד בכמחצית מהימים, הוא מתקשה ליהנות מדברים, קשה לו בחברה והוא נוטה להתבודד. הוא מציין שסובל מחרדות לעתים תכופות, ופעמים רבות אין לו תיאבון. בנוסף, הוא חש כאילו אין לו עתיד. דימויו העצמי ירוד, במיוחד בכל הקשור לגופו. הוא חש שאין לו כוח ונמנע מלחשוף את הצלקות על גופו בפני אחרים. התסמינים השונים היו קשים הרבה יותר בשנים הראשונות לאחר האירועים הטראומטיים ואז אף הוצף מידי פעם במחשבות אובדניות. לאורך השנים חל שיפור מסוים, אבל עדיין מצבו הנפשי ירוד. (נספח מס' 7, עמ' 8)

האבחנה הפסיכיאטרית, היא כי הוא סובל מהפרעה פוסט-טראומטית, לרבות תסמינים המעידים על חדירה לתוך התודעה של זיכרונות האירועים הטראומטיים, תסמינים המעידים על עוררות יתר ותסמינים המעידים על הימנעות וניתוק רגשי; ומאפיזודה דיכאונית בינונית, לרבות מתסמינים כגון מצב רוח ירוד, חוסר אנרגיה, קושי להנות מדברים, קשיי שינה וירידה בתיאבון. טיפול פסיכולוגי ותהליך שיקום יכולים להיטיב את מצבו (נספח מס' 7, עמ' 9).

אמינותו של חוסיין אידריס :

להלן הערכת הרופא והפסיכולוג שראינו את חוסיין :

בהערכות מסוג זה עולה שאלה של אמינות הנבדק ואפשרות של הטעיה על ידו למטרת רווח משני. חוסיין אמנם מציין קושי לזכור את רצף האירועים באופן מדויק, וזאת ככל הנראה על רקע ריבוי אירועי התעללות לאורך תקופה ופגיעת הראש, אך הוא תיאר בבהירות את הסיטואציות והאירועים עצמם. התקבלה תמונה עקבית ותואמת בין תיאור הנבדק את האירועים שעבר לבין תיאורו של ההשלכות הפסיכולוגיות, התנהלותו במהלך הראיון, ותוצאות האבחון הפסיכודיאגנוסטי. לא מצאנו סיבה לחשוד שהיה כאן סילוף או הפרזה. יתר על כן, היו אירועים כואבים שהוא חשף רק תוך עידוד מצדנו. למשל, בתחילה כלל לא רצה לדבר על הפגיעות המיניות

והאינוס, שהיו עבדו משפילים במיוחד. בנוסף, הוא דיבר על סוגי התעללות שאחרים בסביבתו עברו, אשר נחסכו ממנו. יתר על כן, כשנשאל על שינויים עוריים בכפות רגליו ציין שהם אינם קשורים לתקופת השבי בסיני. חוסיין, הוחזק בשבי בתנאים מחפירים ואזוק רוב הזמן, ובסביבה המעוררת אימה, תוך הרג של אנשים לפני עינוי, עבר תקופה ממושכת של התעללויות ועינויים פסיכולוגיים ופיזיים קשים ביותר. העינויים כללו בין היתר הזדמנויות חוזרות של ניצול מיני תחת אלימות פיזית, בהן נדרש להתפשט בפני אחרים ולעבור חויית אינוס פעם אחר פעם. לאלימות מינית עלולות להיות השלכות מרחיקות לכת על נפש האדם ותפקודו, במיוחד אצל גברים. ספציפית, אינוס מהווה נשק אשר פוגע גופנית, נפשית ותרבותית. החוטפים עינו אותו בצורה חמורה כזו שהוא חשש שזה יהרוג אותו. (נספח מס' 7, עמ' 9-10)

חיוזק ההערכה של ד"ר בנינגה וד"ר וויסהוט יש במפגשים אחרים בהם סיפר חוסיין על מעשי האונס וההתעללות. בעת ביקור בעמותת "רופאים לזכויות אדם" ב- 7.2.18 סיפר חוסיין לד"ר אפלבאום כי "היה עד לרצח של 30 אנשים, עינויים, רעב, אונס, " (נספח מס' 6).

גם ב"מוקד לפליטים ולמהגרים" סיפר לי על החוויות הקשות בסיני ובדמעות סיפר כי נאנס בסיני "בלילה עשו מה שבא להם. לקחו אותנו בלילה ועשו לנו דברים שלא עושים לגברים. " כשהוא מספר לי הוא בוכה ולא מסוגל לספר יותר על מה שעבר. (נספח מס' 4) בנוסף הוא דיווח באינטימיות כי חווה צורות שונות של עינויים וכי עבר אונס (נספח מס' 3).

אחזקה בתנאי עבדות :

סיפורו של חוסיין כולל תיאור מפורט ואמין של החזקתו בשבי בחצי האי סיני שבמהלכו נוצל לצרכים פיננסיים ומיניים. שוביו של חוסיין שלטו שליטה ממשית בחייו ושללו את חירותו, תוך שהם מנצלים אותו מינית.

חוק העונשין סעיף 375א' מגדיר החזקה בתנאי עבדות " מחזיק אדם בתנאי עבדות לצורכי עבודה או שירותים לרבות שירותי מין". "עבדות" לעניין זה מוגדרת כ"מצב שבו מופעלות כלפי אדם סמכויות המופעלות ככל כלפי קניינו של אדם לעניין זה, יראו שליטה ממשית בחייו של אדם או שלילת חירותו כהפעלת סמכויות כאמור".

חוסיין סיפר על חוויות האונס הקשות שלו גם בראיון המקיף שערכו לו ד"ר בנינגה וד"ר וויסהוט, ובנוסף לד"ר אפלבאום מעמותת "רופאים לזכויות אדם", ובראיון שנערך לו ב"מוקד לפליטים ולמהגרים". מפגשים אלה מהווים ראשית ראיה להיותו של חוסיין קרבן אחזקה בתנאי עבדות, ועל כן אבקש להכיר בו כקרבן אחזקה בתנאי עבדות למתן שרותי מין.

ב ב ר כ ה

אמי סער

מנחלת המאבק בסחר בבני אדם

המוקד לפליטים ולמהגרים

"וגר לא תונה ולא תלחצנו כי גרים הייתם בארץ מצרים" שמות כ"ב, פסוק ב'
*לשעבר מוקד סיוע לעובדים זרים

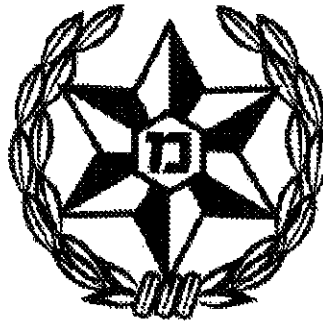
המוקד לפליטים ולמהגרים

רצ"ב :

1. אשרה חוסיין אידריס מוחמד.
2. שימוע ממשרד הפנים מה – 8.12.11.
3. אינטייק במוקד .
4. ראיון במוקד - 6.9.18.
5. מסמכים רפואיים מבי"ת "סורוקה".
6. מסמכים רפואיים מארגון " רופאים לזכויות אדם".
7. חוות דעת רפואית ונפשית – ד"ר צבי בנינגה , ד"ר דניאל וייסהוט.

נספח י'

משטרת ישראל

תאריך: 18-06-2019 10:18

נושא: סירוב אידריס

מספר עמודים לפקס זה: 2

לידי: 036844872

מאת: ק' סחר בבני אדם

מספר פקס:

מספר טלפון: 036948444

מנהל המכס וההערכות המעשיות
מנהל המכס וההערכות המעשיות

- בלמס -

האגף
ולמודיעין
חטיבת
החקירות
מדור
חקירתי
טלפון:
 02-5429123
פקס:
 02-5428199
פקס: 03-6844872
הגב' עוה"ד דינה דומיניץ

לחקירות
סיוע
אל:
הגב' אמי סער - מוקד לפליטים

ט"ו בסיון, התשע"ט
18 יוני 2019
סימוכין: 59165519

סירוב לבקשה להכרה חוסיין אידריס מוחמד אשרה
הנדון: 4628/13348
בסימוכין
ל:

לאחר עיון מעמיק בבקשה, ההערכה הרפואית שהמצאת לפי פרוטוקול
 אינסטבול מתייחסת לתיעוד וחקירה שעל פיהן ניתן לזהות שמדובר בקורבן
 עינויים ולא בקרבן עבדות לצורך שירותי מין.
 לאור האמור לא מצאתי ראשית ראייה להיות המבקש קורבן סחר בבני אדם.

בברכה,

עו"ד ורד ליכטר סול,
רפ"ק
ק' סחר בבני
אדם

כתובתנו באתר :

עמוד 1 מתוך 1

www.police.gov.il

נספח י"א

האגף	לחקירות	ומודיעין
חטיבת		החקירות
מדור	סיוע	חקירתי
טלפון:		02 - 5429123
פקס:		02 - 5428199
וי	אדר ב',	תשע"ו
16	מרץ,	2016

אמי טער

הנדון: **מסי טי**

מעיון במסמכים שהועברו אלי בעניינה, הנני מוצא כי קיימת ראשית ראיה כי הנ"ל קורבן
סחר למטרת שירותי מין ולכן הנני מאשר העברתה למקלט המיועד לקורבנות סחר בבני
אדם.

בברכה:

רובי קיים, רפ"ק

ק' חוקרים ארצי

16.2.16

לכבוד

רב פקד רובי קיים

קצין חוקרים ארצי

משטרת ישראל

מס' ט', [REDACTED]

הריני לבקש בשמו של [REDACTED], להכיר בו כבקרבת אחזקה בתנאי עבדות למטרות עבודה ושרותי מין.

[REDACTED] כבן 24, אזרח אתיופיה, עזב את ארצו בשנת 2010 ועבר לסודן. בסודן יצר קשר עם מבריחים ויצא עמם לדרך לכיוון ישראל. כשהגיע לסיני התברר לו כי נחטף, ורק לאחר ששה חודשים הצליח להשתחרר מחשבו. [REDACTED] נכנס לישראל ב- 10.1.12 ושהה בסהרונים מעל שלוש שנים. הוא שוחרר מסהרונים בינואר 2015.

[REDACTED] סובל מבעיות נפשיות ומתקשה לעבוד בעבודה מסודרת ולתפקד. מאחר ואינו מסוגל לפרנס עצמו לא הצליח למצוא מקום מגורים ראוי ובמשך מספר חודשים נאלץ להתגורר במקלט "גגון" בתל אביב, מקלט בו מתגוררים חסרי בית והיה עד לאלכוהול, סמים, מעשי אלימות ואונס. הוא עזב את המעון והתגורר ברחוב, עד ששלושה אריתראים לקחו אותו תחת חסותם וכיום הוא מתגורר עמם בדירה שהם שוכרים.

בעת שהיה שבוי בסיני נכפה על [REDACTED] לעבוד בכפיה בתנאים קשים מאוד. במשך ארבעה חודשים עבד בשדות מבוקר עד ערב במשך ששה ימים בשבוע "עבדנו בעיקר במטע עגבניות, אך גם יצא לי לעבוד במטע של פירות, בעיקר תפוזים. בעבודה בעיקר היינו הונכים את האדמה כדי לגרום לה להיות רכה. לאורך כל הזמן שהוחזקנו היה לנו אסור לשים נעליים, כדי שלא נוכל לברוח. היינו עובדים מהבוקר עד הערב, כל יום מלבד יום שישי שבו היו נועלים אותנו לכמה שעות בזמן שהמבריחים היו הולכים להתפלל.

לאחר ארבעה חודשים נמכר יחד עם עוד קבוצה של שבויים למתחם אחר שם הועבד במשך חודשיים בהכנת המלט לבנאים "התפקיד שלי היה להכין את המלט, סדר היום נראה בדיוק אותו הדבר גם אצל המבריחים האלה... הועבדנו מהבוקר עד הערב מלבד בזמן התפילה ביום שישי, אפילו הפסקות לאוכל לא היה לנו. אכלנו תוך כדי העבודה".

בנוסף לעבודות שנכפתה על השבויים הם סבלו גם מהתעללות מינית. בראיון הראשון עם [REDACTED] הוא דיבר על התעללות מינית של כל הקבוצה ועל כך שהוכרח לצפות בשבויים אחרים שעברו התעללות מינית ואונס "היתה המון התעללות... מינית... זה היה קשה יותר מהעבודה (הבכי היקשה עליו לסיים משפטים). הם היו מאיימים עלינו.. היה לנו אסור להוריד את המבט, לא יכולנו להתנגד.

המוקד לפליטים ולמהגרים י"ר
"וגר לא תונה ולא תלחצנו כי גרים הייתם בארץ מצרים" שמות כ"ב, פסוק כי
*לשעבר מוקד סיוע לטובדים זרים

כל פעם הם היו בוחרים מישהו מהקבוצה, שמים אותו במרכז ואז מתעללים בו מינית ואונסים אותו. הכריחו אותנו לצפות בזה.. כל פעם היו בוחרים באדם אחר... היו גם מקרים שבהם המבריחים היו אונסים בצד לא מול כולם. התדירות הייתה משתנה (סה"כ זה קרה במשך 3 חודשיים), בכל זאת היינו שם תקופה ארוכה, לפעמים זה היה קורה כל יום, ולפעמים פעמיים/שלוש בשבוע. "

בפגישה הראשונה עימו [REDACTED] התקשה לדבר על האונס. מתגובותיו ניכר היה כי אינו מסוגל לדבר על החוויות הקשות בסיני. רק בפגישה השניה הודה [REDACTED] בפני אלכס (המראיין) כי גם הוא נאנס :

אלכס: האם אנסו אותך?

[REDACTED]: ממלמל תוך כדי בכי אונס.. זה אונס..

אלכס: אתה לא חייב לפרט, רק תענה כן או לא.

[REDACTED]: כן.. הם היו מזריקים סמים, ואז.. גם אותנו הם הכריחו לעשן סמים.. מי שלא הסכים קיבל מכות..

אלכס: אנסו אותך הרבה פעמים?

[REDACTED]: זה קרה הרבה פעמים..

אלכס: מעל 8 פעמים

[REDACTED]: כן.. נראה לי...

[REDACTED]: לא סיפר לאיש על חוויותיו בסיני עד שהתחיל בטיפול במרפאת "גשר". הוא סיפר למטפל שלו, ממויה זרה, על האונס שעבר "במשך חצי שנה הוחזק בתנאים קשים בסיני והיה חשוף לאלימות אכזרית על בסיס יומי... עבודה בכפייה (חקלאות ובנייה). בנוסף לדברים הנ"ל חווה אונס אכזרי...". ממויה טוען כי לרצף העינויים ש[REDACTED] נחשף אליהם יש השלכות חמורות על חיו של [REDACTED] וכי הוא סובל מחוסר אונים, בלבול, תחושת אשמה בוושה וחרדה ואובדן ערך עצמי, כמו גם מהפרעות קוגניטיביות, עיוות בתחושת הזמן והמקום, ומקשיי ריכוז ואובדן זכרון". ואם לכל אחד קשה לדבר ולספר על אונס שעבר, הרי להערכת ממויה, [REDACTED] מתקשה עוד יותר "לספר את סיפור האונס האכזרי שחווה במשך חצי שנה".

להערכתו של ממויה זרה בשל מצבו הנפשי [REDACTED] לא סיפר על מה שעבר בסיני, לא על העבודה, לא על אירועי היום יום בסיני, ובוודאי שלא סיפר על שרותי המין שהכריחו אותו שובו לספק להם. מצבו הנפשי של [REDACTED] בא לידי ביטוי גם בראיון שקיימה עימו אלכס. הוא היה פגיע, הוא התפרץ, הוא בכה, והוא התקשה לדבר הן על האלימות המינית בה הוכרח לצפות והן על מקרי האונס שעבר.

אני מבקשת להכיר ב[REDACTED] כבקרבת אחזקה בתנאי עבדות לצורך שירותי מין ועבודה מהסיבות הבאות :

- סיפק לשוביו שרותי מין והועבד על ידם. כפו עליו לעבוד, לצפות במעשי תועבה ולתת שרותי מין כמתואר בראיון שערכה אלכס ובחוות הדעת של המטפל שלו מגשר.

"יגור לא תונה ולא תלחצנו כי גרים הייתם בארץ מצרים" שמות כ"ב, פסוק כ'
*לשעבר מוקד סיוע לעובדים זרים

המוקד לפליטים ולמהגרים י"ד

- הצליח, למרות קשייו להתמודד עם הבושה והפוסט טראומה ממנה הוא סובל, לספר על האונס שעבר. בראיון הראשון התקשה להתמקד בסיפורו האישי, אך בראיון השני הצליח לספר על האונס. הוא לא הגזים, לא סיפר על אונס יומיומי אלא על אונס שקרה מספר פעמים.
- נמצא במצב נפשי קשה. להערכתו של ממויה זרה המטפל שלו בגשר מצבו הנפשי הקשה של הוא תוצאה של האונס האכזרי שחוזה.

חוות הדעת של ממויה מספקת ראשית ראייה לשרותים שסיפק ממויה ואני מבקשת כי יוכר בקרבן אחזקה בתנאי עבדות למטרות שרותי מין ועבודה.

בברכה

אמי סער

מנהלת קשרי מימשל והמאבק בסחר בבני אדם
המוקד לפליטים ולמהגרים

רצ"ב: יפוי כח, שני ראיונות שנערכו ל- ומכתב מ"גשר".

מדינת ישראל
משרד הבריאות
סודי רפואי

רחוב הרבי מנחם 5 ת"א 66849

ת"ד 8676 יפו 61086

קבלת קהל: א', ג', ה' 15:00-18:00

פלי: א'-ה' 8:00-15:00 03-5151106/125

א', ג', ה' 15:00-18:00 03-5151097

פקס: א'-ה' 8:00-15:00 03-6817546

א', ג', ה' 15:00-18:00 03-5151094

גשר גשר גשר

לכבוד אלקסמדרה רוט
המוקד לפליטים ומהגרים
שלום רב

הנדון: [REDACTED], מס' תיק בגשר [REDACTED]

מס' דרכון: [REDACTED]

בהמשך לבקשתך לקבלת סיכום רפואי בענייננו של [REDACTED], בן 25 רווק ללא ילדים יליד אתיופיה מזה כארבע שנים בישראל (שלוש שנים ושלושה חודשים שהה בסהרונים). מיד עם שחרורו מסהרונים שהה לתקופה קצרה במבנה שעיריית ת"א הקצתה לחסרי דיור ונרקומנים. בתקופה הזאת היה עד לדברים קשיים: סמים, אלוהול, אלימות ואונס. בשלב מסוים, עזב את המבנה בשל חשש לחייו והתגורר ברחוב עד שלפני מספר חודשים, שלושה אריתראים לקחו אותו לגור אתם בדירה שכורה. לדאבונו הרב, לפני חדש התברר שרחמו עליו ונתנו לו קורת גג נשלחו לחולות ומאז הוא חי שוב ברחוב. ל-[REDACTED] אין לו משפחה בישראל ואין לו עבודה קבועה. משתדל להתקיים בעבודות מזדמנות.

הופנה למרפאת גשר על ידי המוקד לפליטים ולמהגרים (בליווי שלך) על רקע מצב נפשי וגופני ירוד. אובחן במרפאה כסובל מ-PTSD (post trauma stress disorder) עם מרכיבים של ירידה במצב הרוח וסימפטומים סומאטיים. מדובר באדם שנחשף לשרשרת של טראומות קשות ביותר. עזב את משפחתו בגיל 17, לדבריו על רקע ריב עם בני גילו וחשש לחייו. לפני 5 שנים הגיע לסודן. בגבול סודן נתפס ע"י השלטונות ונשלח לכלא לתקופה של 7 חודשים. בשעה ששוחרר מכלא נחטף ע"י בני מיעוט האתני רשיידה והובל עם עוד קבוצת חטופים לגבול מצרים. המסע לגבול מצרים היה בו סיכון רב לתאונות ולמוות כתוצאה מתנאים קשיים (חום, מחנק, צפיפות ורעב). בגבול סודן-מצרים נמכר לסוחרים בבני אדם מבני מיעוט האתני הבדווי. במשך חצי שנה הוחזק בתנאים קשיים בסיני והיה חשוף לאלימות

מדינת ישראל
משרד הבריאות
סודי רפואי

רחוב הרבי מבכרד 5 ת"א 66849
 ת"ד 8676 יפו 61086

קבלת קהל: א', ג', ה' 15:00-18:00
 פל': א'-ה' 8:00-15:00 : 03-5151106/125
 א', ג', ה' 15:00-18:00 : 03-5151097
 פקס: א'-ה' 8:00-15:00 : 03-6817546
 א', ג', ה' 15:00-18:00 : 03-5151094

אכזרית על בסיס יומי, מניעת אוכל, מניעת גישה למים, מניעת שינה ועבודה בכפייה (חקלאות ובנייה). בנוסף לדברים הנ"ל חווה אונס אכזרי והיה גם עד להרג שהתבצע ע"י הבדווים בחטופים בעת שניסו לברוח. רצף העינויים שנחשף בהם יש בהם השלכות חמורות בחייו, חש חוסר אונים, בלבול, תחוש אשמה, בושח חרדה, אובדן ערך עצמי. סובל גם מהפרעות קוגניטיביות, מעיוות בתחושת הזמן והמקום, מקשיי ריכוז, מאובדן זיכרון. התחיל בטיפול פסיכותרפיות בתדירות של פעם בשבוע. היה לו קשה לספר את סיפור האונס האכזרי שחווה אותו במשך חצי שנה. במקביל לטיפול נפשי שהוא מקבל במרפאת גישר נמצא בברור ובמעקב רפואי במרפאת רל"א בקשר לתלונותיו הגופניות (כאבים חזקים ברגליים ובראש כתוצאה מהמכות מסיביות). למרות ההפרעות בשינה, מחשבות חודרניות ופולש בקים חזקים לא מוכן בשלב זה לקבל טיפול תרופתי. עובדה שאין לו קורת גג וחיי ברחוב משליך גם על הטיפול.

בברכה

ממ"ח זרה
 עו"ס המטפל

ד"ר מירטה גונסבלט

פסיכיאטרית
 ד"ר מירטה ג. גונסבלט
 מסימאטורית מומחית
 מ.ר. 11018 מ.ר. 11018

ראיון סיגני - מספר ט' [REDACTED] אתיופיה

מראיינת: אלכסנדרה דוט

מתורגמן: גבריאל טקלה

שמי [REDACTED], תגיל המשוער שלי הוא 23, אני לא באמת יודע מה הגיל שלי... אני זוכר שיום אחד אימא שלי אמרה לי שאני בן 16 ומאז אני מחשב.

נולדתי בסרנתה שזה כפר שנמצא במרחק של שש שעות מגונדר. כשברחתי אמי, אחותי ואחי היו שם, לצערי אין לי קשר איתם כבר המון שנים... תביני חיינו בכפר קטן, בלי חשמל ולכן לא היה לי דרך לתקשר איתם אחרי שברחתי.

הסיבה העיקרית שברחתי היא שהיו חבורה של נערים בני גילי שהתנכלו לי, הם היו מרביצים לי... היה בחור אחד מביניהם שכל הזמן היה מרביץ לי, יום אחד דחפתי אותו ממני והוא נפל ואיבד את ההכרה. פחדתי מנקמה, אז פשוט ברחתי.

הסיבה שהתנכלו לי היא כי אמי יהודיה, הם כל הזמן הקניטו אותי בשל כך. אני זוכר שבגלל הדת של משפחתי אחותי לא הצליחה להתחתן במשך שנים.

ברחתי לוולקאית (מחוז באתיופיה) שם חייתי שלוש שנים. ברגע שהחלו להגיע שמועות על כך שמשפחה (לבדוק איזה משפחה) מחפשת אותי החלטתי לעבור לסודן.

לסודן עברתי בשנת 2002/2010 (שנת אתיופיה/שנת ישראל) הייתי בערך בן 17. אם הגעתי נכלאתי בכלא הסודני במשך 7 חודשים.

לא עברתי שם עינויים וגם לא קיבלתי מכות, רק עבדתי בעבודות ניקיון. הם לא פגעו בי כי הייתי מאוד צעיר וגם קטן מבחינה פיזית. לאחר שבע חודשים הביאו לי לפני שופט שהורה להחזיר אותי לאתיופיה. בפועל פשוט שחררו אותי. בסודן נשאיתי במשך חצי שנה, עבדתי בעבודות מזדמנות וחשכתי כסף כדי להגיע לישראל.

בסביבות מאי (לא זוכר חודש מדויק) 2011 יצרתי קשר עם המבריחים סיכמנו שאשלם 19000 נכפה, כל הסכום שולם בסודן.

הייתי בקסלה במשך ארבע ימים, יצאנו 13 רכבים בקבוצה שלי היו 18 אנשים, ארבע מהן היו נשים ותינוק בן שלושה חודשים.

סיגני - כל הקבוצות (בערך 170 אנשים) הגיעו לסיני יחד, הורידו אותנו בלב המדבר למאין מבנה מאולתר, שם ישבנו במשך יומיים. לאחר יומיים התחילו להגיע משאיות, כל פעם היו מעלים 60 איש למשאיות ונוסעים. המשאית הורידה אותנו במאין מבנה, ממש איך שהגענו אחד המבריחים לקח אותי ועוד 11 אנשים שנלך איתם להביא אוכל. זה היה סוג של חטיפה, הפרידו אותנו ושמנו אותנו במבנה קטן בשטח פתוח.

ביום הראשון הם היו מאוד נחמדים אלינו, נתנו לנו אוכל ומים, אך כבר ביום השני התחלנו לעבוד... עבדנו בעיקר במטה עגבניות, אך גם יצא לי לעבוד במטה של פירות, בעיקר תפוזים. בעבודה בעיקר היינו הופכים את האדמה כדי לגרום לה להיות רכה. לאורך כל הזמן שהוחזקנו היה לנו אסור לשים נעליים, כדי שלא נוכל לברוח. היינו עובדים מהבוקר עד הערב, כל יום מלבד יום שישי שבו היו נועלים אותנו לכמה שעות בזמן שהמבריחים היו חולכים להתפלל. הכול התחיל להידרדר אחרי ניסיון בריחה של שניים מהקבוצה... לאחר חודש שניים מהקבוצה החליטו לברוח, הם פשוט התחילו לרוץ והמבריחים החלו לירות לכיוונם והרגו אותם. התוצאה של ניסיון הבריחה שלכם עלה לנו ביוקר, במשך שלושה ימים הכו אותנו, וגרמו לנו לפציעות קשות בעיקר באזור כפות הרגליים. היה מאוד קשה להמשיך לעבוד עם הפציעות.

לפתע [REDACTED] פרץ בבכי והחל למלמל משפטים שהמתורגמן לא הצליח להבין... לאחר שקצת נרגע התחלנו להבין חלקי משפטים שנאמרו תוך כדי בכי - קראו דברים שאני לא... (שוב פורץ בבכי)... היה המון התעללות... מינית... זה היה קשה יותר (הבכי הקשה עליו לסיים משפטים) מהעבודה.

הם היו מאיימים עלינו... היה לנו אסור לחזיר את המבט, לא יכולנו להתנגד. כל פעם הם היו בוחרים משוה מהקבוצה שמים אותו במרכז ואז מתעללים בו מינית ואונסים אותו, הכריחו אותנו לצפות בזה... כל פעם היו בוחרים באדם אחר... היו גם מקרים שבהם המבריחים היו אונסים בצד לא מול כולם. התדירות הייתה משתנה (סה"כ זה קרה במשך 3 חודשים), בכל זאת היינו שם תקופה ארוכה, לפעמיים זה היה קורה כל יום, ולפעמים פעמיים/שלוש בשבוע.

... "לי זה לא קרה" ... (אני סבורה כי הוא לא ענה את האמת כי התבייש מהמתורגמן, הוא אמר את זה כמעט בלחש והמבט שלו מופנה מטה).

שאלתי אותו למה הוא חושב שלא זה לא קרה? הוא ענה: "... היא אמרתי להם שאני מעדיף למות" ... רק לי ולעוד אדם מאוד מבוגר זה לא קרה, רק הכריחו אותנו לצפות.

לאחר ארבע חודשים, אני והאנשים בקבוצה נמכרו למבריחים חדשים, שאצלם עבדנו בבניה. התפקיד שלי היה להכין את המלט, סדר היום נראה בדיוק אותו הדבר גם אצל המבריחים האלה... הועבדנו מהבוקר עד הערב מלבד בזמן התפילה ביום

שישי, אפילו הפסקות לאוכל לא היה לנו, היינו אוכלים תוך כדי העבודה. לאחר חודשיים הייתי במצב נפשי מאוד קשה, בכיתי המון. באחד הימים אחד מהמבריחים שהיו אחראים עלינו אמר לי האמצע יום עבודה להיכנס לרכב שלו, הייתי בטוח שהוא הולך למכור אותי שוב, אך הוא הוריד אותי בגבול. הוא כנראה מאוד ריחם עלי, הייתי במצב נפשי מאוד קשה.

בסהרונים פגשי את פיריני כמה פעמים, ניסיתי להגיד לה שאני יהודי אך היא אמרה לי שאין דבר כזה ואני חייב לחזור לאתיופיה.

ניסיתי לדבר עם האו"ם אך כל פעם שניגשתי אליהם בחור בשם אלכס אמר לי שהם מראיינים רק אריתראים. המצב הנפשי שלי מאוד קשה, אני ישן במקלט עם נרקומנים, אני לא מסוגל לעבוד.. אני חושב המון על המשפחה שלי ועל מה שקרה לי בסיני, אני מאוד משתדל לאכול אבל קשה לי (אכן נראה מאוד רזה).

סה"כ היה בסיני 6 חודשים, ארבע חודשים עבד במטה ועוד חודשיים עבד בבניה.

חופנה לגשר
חופנה לרל"א

מראיינת: אלכסנדרה רוט מתורגמנית: מסרת פיסחית

מאתר והייתי סבורה ש [REDACTED] החסיר פרטים בנוגע להתעללות המינית שחוזה מאחר והמתורגמן היה גבר זימנתי אותו שוב לראיון השלמה עם מתורגמנית.

בהתחלה שאלתי אותו שאלות שקשורות ליהדותו- כל הזמן ידעתי שאני מבית ישראל, אפילו האנשים שהגעתי איתם לסיני ידעו, אבל אל אמרתי את זה למבריחים כי ידעתי שהם יתעללו בי יותר. מההתחלה אמרתי את זה לפרוייני ממשד הפנים, היא הייתה אומרת לי דברים קשים.. "אין דבר כזה יהודי, תחזור למדינה שלך"... או שתחזור למדינה שלך או שאני אדאג שתשב בחדר חשוד עם פלסטינים". "התקציב שלך לאורז ניגמר, אם לא תלך מפה ניקח אותך בכוח"... "אתה יודע כמה דם נישפך במדינה הזו? מי אתה שתבוא ותגיד שאתה חלק ממנה?"..

בפעם הראשונה שהיא ראינה אותי, דרך אגב היא לא יודעת אמהרית, היא אומרת בתחילת הראיון שהיא מבינה אך עונה בטיגרינה, בכל אופן בפעם הראשונה היא החתימה אותי על מסמכי נסיעה במרמה, טענה שאני חותם על הפרוטוקול. הדיין שאל אותי לגבי חתימתי ואמרתי שהיא ריממה אותי אז הוא קרע אותם. הבעיה הכי גדולה שאין לך שליטה על מה שהיא כותבת, היא יכולה לכתוב כל דבר שהוא, ואין לך שליטה על זה, היא הייתה אומרת מה שבא לה וכותבת מה שבא לה. יש לפרוייני המון כוח, והיא זו שקובעת.

לפתע פרץ בבכי... "אני ישן במקומות שאנשים לא יראו אותי, אני לא בסדר, הראש שלי ממש לא בסדר, הוא כואב.... אני לא בסדר (הוא אוחז בראשו בחוזקה ומטלטל אותו מצד לצד).
... "שמונה שנים לא דיברתי עם המשפחה שלי.. סיני (הבכי מקשה עליו לדבר), מגיל צעיר..."

אני יודעת ש [REDACTED] במצב נפשי קשה, אך אני בכל זאת שואלת אותו האם נאנס בסיני?
יש אנשים שעברו את כל מה שעברתי ומתו בסוף, אני נשארת בחיים.. את זה אני זוכר (ראשו שמוט, הוא אוחז בראשו בחוזקה ומטלטל אותו, מדבר מאוד בשקט).
הוא לא הסכים לענות, אז אמרתי לו שאני אשאל אותו שאלות והוא יענה לי רק אם כן או לא.

אלכס: האם אנסו אותך?

[REDACTED]: ממלמל תוך כדי בכי אונס.. זה אונס..

אלכס: אתה לא חייב לפרט, רק תענה כן או לא.

[REDACTED]: כן.. הם היו מזריקים סמים, ואז.. גם אותנו הם הכריחו לעשן סמים.. מי שלא הסכים קיבל מכות..

אלכס: אנסו אותך הרבה פעמים?

[REDACTED]: זה קרה הרבה פעמים..

אלכס: מעל 8 פעמים

[REDACTED]: כן.. נראה לי...

אלכס: מלבד אונס, התעללו בך מינית? (שאלה מאוד מיותרת בדיעבד)

[REDACTED]: ממלמל, לא ברור מה הוא עונה... פתאום התחיל להתפרץ.. למה אתן עושות לי את זה, למה?! אני לא בסדר, כל מה שהייתן צריכות זה לקרוא על כל התרומות שנתנו לי בכלא כדי להבין שאני לא בסדר"... בוכה.. לא מוכן להרים את הראש.

103

ש: האם היו לך בעיות על רקע פוליטי באתיופיה?
ת: לא.

ש: האם מישו רודף אותך באתיופיה?
ת: לא.

ש: האם היית עצור במדינה שלך?
ת: לא.

ש: מה לדעת יקרה לך אם תשוב לארצך?
ת: לא יקרה לי דבר אתיופיה מדינה שלי.

ש: אני מזוהה אותך כבתין אתיופיה. מה תגובתך?
ת: כן אני אתיופיה.

ש: האם הפרטים שהסתגגת הם נכונים?
ת: גן.

ש: לשם מה באתה לישראל?
ת: לעבוד בישראל ולעזור לבני משפחתי.

ש: האם היה לך תעודת זהות באתיופיה?
ת: לא.

ש: למה לא הוצאת תעודת זהות באתיופיה?
ת: לא מחייבים אותך להוציא תעודת זהות באתיופיה.

ש: האם יש לך מסמך טלפון שנוכל ליצור קשר עם בני משפחתך שבאתיופיה?
ת: היה לי אבל איבדתי את הפנקס יחד עם רשמת טלפונים בסיני.

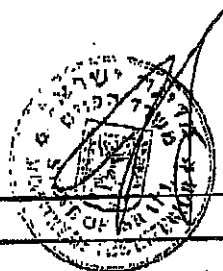
סיכום: ללא מסמכים מזהים, הנ"ל נולד וגדל חיי כל חיו באתיופיה וכל בני משפחתו נמצאים באתיופיה, הנ"ל מודה שנולד וגדל כל חיו באתיופיה והביע נכונות לחזור למדינתו ולחתום על מסמכי נסיעה בחזרה לאתיופיה.

הנ"ל מהגר עבודה, הוסבר לנתין כי הינו שוהה שלא כחוק בישראל משום שהסתגג לישראל ולכן יישאר במשמורת עד להחזקתו חזרה לארצו, הנמן מסר כי עבר בדיקות רפואיות, דבר חש בטוב. הסברתי לנתין את זכויותיו ואת צו המשמורת, הנתין הבין את שהוסבר לו ואין לו מה להוסיף מעבר לנאמר. השימוע נערך על ידי בשפה אמהרית אותה דובר המהוזק היטב.

המלצה בעניין צו הרחקה

מסתג

להשאירו/ה במשמורת עד להחזקתו/ה

פרוויני סולומון

חתימה

מרויט סולומון

שם

תאריך: 15/01/12

ביקור שני

ביקור ראשון

נספח י"ב

המוקד לפליטים ולמהגרים
"וגר לא תונה ולא תלחצנו כי גרים הייתם בארץ מצרים" שמות כי, מסוק כי
*לשעבר מוקד סיוע לעובדים זרים

11.1.17

לכבוד

רב פקד רובי קיים

קצין חוקרים ארצי

משטרת ישראל

מס' אשרה

הריני לבקש להכיר ב, כבקרנן אחזקה בתנאי עבדות למטרת מתן שרותי מין .

כללי :

ב, ילידת אריתראה, נמצאת בישראל מאז ספטמבר 2011 . היא נשואה ואם לשלושה .
עזבה את אריתראה כשהיתה בת 16 . הדרך שעשתה מאריתראה לסיני ומשם לישראל ארכה
כשנתיים וחצי והיתה רצופה בחוויות קשות ורעות. קורותיה של מפורטים בראיונות שנערכו עמה
והמצורפים לבקשה זו.

מאיתראה לסיני :

קיבלה זימון לשרות הצבאי בהיותה בת 16 . היא ברחה מהבית והתחבאה במקומות שונים באריתראה.
אחד האירועים שקשים שאירעו במהלך בריחתה היה כשהיא נעצרה ונכלאה בכלא. הצליחה להימלט
מהכלא , ובהמשך ברחה לאתיופיה שם שהתה במחנה פליטים תשעה חודשים . היא עברה לסודן ומשם לסיני.
מאחר ואותה עת היו בסיני חילופי יריות בין הצבא והבדווים היא וחבריה הצליחו להימלט לכיוון ישראל . בגבול
נתפסה על ידי המצרים והועברה לכלא בו היתה עצורה כשלושה חודשים . לאחר מכן הגיעה לקהיר , שם
קיבלה מעמד פליט, וחיתה כמעט שנה.

חיפשה עבודה. בוקר אחד התקשר אדם שהבטיח לסדר לה עבודה . היא ירדה מהבית , ושם חיכו לה שני
גברים . הם הכניסו אותה לרכב, היכו ואנסו אותה. השניים החזיקו אותה כלואה ברכב במשך שבוע ומדי יום
הגיעו (כל אחד בנפרד) ואנסו אותה . כך מדי יום במשך שבוע. לאחר כשבוע הם הביאו אותה לסיני .

השבי והאחזקה בתנאי עבדות בסיני :

כשהגיעה לסיני הכניסו אותה לבית בודד בו היא היתה כלואה במשך כשלושה חודשים. במשך כל תקופת
הכליאה היא הוחזקה בבידוד , ונאנסה על ידי הבדווי , בנו והמתורגמן האריתראי ; וכך מתארת את אשר
ארע "היא הוחזקה בבית סגור ולבדה. נאמר לה שיש אריתראים נוספים בביתם אחרים שבסמוך והניחה
שבודדו אותה על מנת שיוכלו לאנוס אותה בחופשיות". האריתראי היה איתה במשך היום והבדואי ובנו היו
באים על מנת לאנוס אותה . הבן היה בא רק כשאביו לא היה בסביבה ואנוס אותה. " הייתי שם שלושה

המוקד לפליטים ולמהגרים י"ד "וגר לא תונה ולא תלחצנו כי גרים הייתם בארץ מצרים" שמות כ"ב, פסוק כ'
לשעבר מוקד סיוע לעובדים זרים

כשלושה חודשים, עברתי את זה בקושי רב ואני לא מאחלת אפילו לשונאי את מה שעברתי שם". כל מעשי האונס קרו על הרצפה או על חול גס, לדבריה לא היה בחדר מזרון. הבדואים לא היכו אותה. האריתראי התייחס אליה באופן גרוע במיוחד "הוא היה אריתראי אבל מאוד רע". היה מכריח אותה להתכופף ואונס אותה בפי הטבעת ומקיים איתה יחסי מין גם כשהיתה במחזור" הוא היה יותר גרוע ממה שהם היו, הוא היה אומר "הם אנסו אותך מקדימה ואני אאנס אותך מאחור". היה תופס אותה מאחור ומכופף את גבה עם הברך שלו וכשהיתה נופלת קדימה היה אונס אותה מאחור. לאחר שהיה אונס אותה היה דוחף אותה באלימות, יורק לה בפנים ובתוך הפה, ומקלל אותה ". העובדה כי בן ארצה, דובר טיגרינית, מי שאמור לעזור ולשמר עליה, פגע בה יותר ממעשה האונס של הבדווים. הבדווים דרשו שמשפחתה תשלם \$ 25,000. אותו אריתראי שאנס אותה והתייחס אליה בצורה מחפירה היה מתקשר לאריתראים בישראל על מנת שיאספו כסף לשחרורה והציג עצמו כמי שדואג לה, ובו בזמן היה אונס אותה. בסופו של דבר, לאחר שאנשים מהאזור שלה אספו \$ 21,000 היא שוחררה ונשלחה לגבול ישראל.

החיים בישראל והפוסט טראומה :

לאחר שנכנסה לישראל, שהתה סאלם מספר ימים בסדרונים ומשם הגיעה לתל אביב, פגשה מכר מימי הלימודים בכפר מוצא, עברה לגור איתו ולימים הוא הפך לבעלז ואבי ילדיה. בראיון שנערך ע"י ד"ר ארבל וגבי ריין סיפרה על חייה ותחושותיה כיום " היא סובלת מאוד ומתארת את חייה כחיים שאינם חיים. מתקשה לפתח שגרה, קשה לה להיות בחברת אנשים והיא חיה בפיחוד מגילוי המאורעות שעברה בסיני אינה עובדת, מצבה הכלכלי של משפחתה קשה, והיא חשה בנוח רק עם בעלה, הידוע מה עבר עליה בסיני, ומקנה לה מידה של בטחון. היא חשה בושה בגלל מה שקרה לה ואשמה בגלל האונס במצרים " כל הזמן אני שואלת את עצמי למה ירדתי לרוב. ". היא מספרת כי " בסיני כל הזמן רציתי למות...עד עכשיו ... לא מצליחה להתגבר על הפגיעה הזאת.

מטופלת במרפאת "גשר", היא אובחנה כסובלת מפוסט טראומה ומדכאון, מקבלת תרופות, ומשתתפת בקבוצת טיפולית אחת לשבועיים. למרות מצבה הנפשי הקשה, מאמינות ד"ר ארבל והגבי ריין כי שיקום יסייע להחלמתה של

אמינות :

וכך מסכמות ד"ר ארבל והגבי ריין את החוויות הקשות של : " עברה עינויים והתעללות באריתראה, במצרים ובסיני, נחטפה ונסחרה. בעת חטיפת והחזקתה בסיני עברה אונס שיטתי אשר צמצם את קיומה לכדי כלי לסיפוק צרכיהם האכזריים של אחרים. כל אלו הותירו צלקות עמוקות בנפשה ובגופה.

סיפרה את סיפורה באופן התואם נפשית את החוויות שעברה. עדותה עקבית ועומדת בקריטריונים של עדות אמינה. תגובותיה שכיחות ביותר בקרב שורדות אונס. הממצאים הגופניים והנפשיים תומכים בסיפורה. "

המוקד לפליטים ולמהגרים יד "וגר לא תונה ולא תלחצנו כי גרים הייתם בארץ מצרים" שמות כ"ב, פסוק כ'
לשעבר מוקד סיוע לעובדים זרים

אחזקה בתנאי עבדות :

חוק העונשין מגדיר אחזקה בתנאי עבדות כמצב בו כופים על אדם לספק שירותים, ביניהם שירותי מין. [REDACTED]
[REDACTED] נדרשה, בניגוד לרצונה, לספק שירותי מין במשך שלושה חודשים לשלושה גברים. אחד מהגברים
הללו, בן ארצה, ממנו ציפתה לסיוע, התייחס אליה בצורה מחפירה ביותר. אנס אותה בברוטליות, מקלל
ומעליב אותה. סאלם נצרה בליבה את כל החוויות הנוראות מסיני עד שלא יכלה יותר להכילן וסיפרה עליהן לנו,
למטפלת שלה ב"גשר" ולד"ר ארבל והגב' ריין, אשר ישבו איתה שעות ארוכות ושמעו את סיפורה. [REDACTED]
[REDACTED] עברה אונס מתמשך. היא זקוקה לשיקום ולסיוע. על מנת שתוכל לקבל סיוע ולהתחיל בטיפול
אבקש להכיר ב-[REDACTED] כבקרבת אחזקה בתנאי עבדות למטרות שירותי מין.

אמי סער

מנהלת קשרי מימשל והמאבק בסחר בבני אדם
המוקד לפליטים ולמהגרים

הערה : (הציטוטים מתוך הדו"ח שנערך ע"י ד"ר רויטל ארבל והפסיכולוגית הקלינית גב' פרל ריין)

רצ"ב : ראיון לפי פרוטוקול איסטנבול שקיימו עם [REDACTED] ד"ר ארבל וגב' ריין, ראיון, יפוי כח, חוות דעת
מהמטפלת ב"גשר".

האגף לחקירות ומודיעין
 חטיבת החקירות
 מדור סיוע חקירתי
 טלפון: 02-5429112
 פקס 02-5428199
 23 מרץ, 2017
 כ"ה באדר, תשע"ז

אמי סער

הנדון: גב' [REDACTED] , מס' אשרה [REDACTED]

שלום הב,

מעיון במסמכים בענייני מצאתי לא מצאתי ראשית ראיה להיותה של הנ"ל קורבן סחר בבני אדם.

בברכה,
 רובי קיים, רפ"ק
 קצ' פשיעה וסחר בבני אדם
 מדור סיוע חקירתי

הנבדקת: [REDACTED]

המתורגמת: גבי מסרת פסחיה

הבודקות:

1. דר' רויטל ארבל

MD מספר רישיון: 27314. מומחית לגינקולוגיה ומיילדות, בוגרת בית הספר לרפואה של האוניברסיטה העברית בירושלים, עוסקת שנים רבות בהערכה גופנית של נפגעות תקיפה מינית, כולל כתיבת דו"חות והופעה בבתי משפט.

2. גבי פרל ריין

MA פסיכולוגית קלינית בכירה. מדריכה באבחון פסיכודיאגנוסטי ופסיכותרפיה, עובדת במרפאה לבריאות הנפש מבוגרים בנתניה מעל 15 שנה ומנהלת קליניקה פרטית בתל אביב לילדים ולמבוגרים.

שתי הבודקות הוכשרו בבדיקת קרבנות עינויים, תיעוד עינויים וכתיבת חוות דעת עפ"י "פרוטוקול איסטנבול" [1] ובעלות תעודת הכשרה בתחום.

אנו נותנות חוות דעת זו במקום עדות בבית משפט ואנו מצהירות כי ידוע לנו היטב שלעניין הוראות החוק הפלילי בדבר עדות שקר בבית המשפט דין חוות דעת זו כשהיא חתומה על ידינו כדין עדות שניתנה בבית המשפט.

הרקע

א. ביצוע הבדיקה

הבדיקה בוצעה לפי "פרוטוקול איסטנבול" בתאריך 01/08/2016 במשך כ-4.5 שעות. הבדיקה בוצעה לפי בקשת הפונה דרך "המוקד לפליטים ולמהגרים" ובוצעה במשרדי הארגון בתל אביב. החדר היה גדול, מואר ונוח עם גישה לשירותים והיו אוכל ומים. נכחו ארבעה אנשים – הנבדקת, המתורגמת (מטיגריט לעברית), ושתי הבודקות.

תהליך הבדיקה ומטרת חוות הדעת הוסברו לנבדקת. היא הבינה שהיא יכול להפסיק בכל שלב או לסרב לחלקים של הבדיקה. היא חתמה על הסכמה מדעת, ובהמשך נתנה שוב את הסכמתה לבדיקה הגופנית ולצילום. בנוסף, הועברו שאלונים ומבחנים פסיכולוגיים במפגש נוסף שהתקיים בתאריך 04/08/16 בנוכחות הנבדקת, המתורגמת והבודקות הפסיכולוגיות בלבד.

חוות דעת זו מסתמכת על הראיונות והבדיקה, ולא נמסרו מסמכים או חוות דעת קודמות.

ב. [REDACTED] בת 24, נשואה ואם ל-2 בנות, נמצאת בהריון מתקדם בזמן הראיונות, ילידת אריתריאה, השלישית מבין 6 ילדים, כאשר שניים מאחיה מתו בזמן שירותם הצבאי (אחד מהם כשעדיין הייתה ילדה). כיום היא הבכורה מבין הילדים החיים. הכפר בו גדלה נמצא בדרום אריתריאה קרוב לגבול עם אתיופיה. האב היה איש צבא והאם עקרת בית. מתארת ש"היה טוב בבית שלנו". לדבריה הייתה תלמידה טובה וסיימה את הכיתה השנייה. בבית ספר אף היו לה חברים רבים.

הגיוס לצבא והפלא באריתריאה

סביב גיל 15 שנה הגיעו לביתה מסמכים מהצבא, לדבריה מכיוון שהיתה גבוהה לגילה. היא לא התייצבה לגיוס, חדלה ללכת לבית הספר והתחבאה בבית. לדבריה, לא רצתה להתגייס שכן לא סיימה את לימודיה והיתה קטינה. מספרת שכאשר הגיעו המגייסים לחפש אותה בביתה ברחו והתחבאה בבית סבתה. לאחר שהתחבאה בבית הסבתא במשך שלושה שבועות החליטה לחזור לבית הוריה במחשבה שהמגייסים כנראה הפסיקו לחפשה. ברגע שחזרה לבית, הקיפו את הבית חיילי "קבוצת 29" ותפסו אותה. החיילים היכו אותה לעיני הוריה ואזקו את ידיה מאחורי גבה. החיילים תפסו באותו הזמן אנשים נוספים וגבי [REDACTED] מתארת מהומה גדולה. עוד מתארת שחשה פחד ובהלה גדולה ושהרגישה רע מאד. הורו לה להסיר את נעליה והחלו להצעיד אותה ואנשים נוספים שנתפסו. במהלך הדרך הצטרפו אליהם קבוצות נוספים מאזורים מרוחקים יותר.

בסיום הצעידה הגיעו לעיירה בשם סנאפה שם הוכנסו לכלא בו שהו כיום אחד. במשך כל זמן זה לא קיבלו אוכל, ומים קיבלו לעיתים רחוקות ובכמויות קטנות. מסנאפה נלקחו במשאית פתוחה, בדרך עצרו בעדיקה שם המתינו בחוץ והועברו לשומרים אחרים ורכב אחר.

בהמשך עצרו בדקאמברה שם הוכנסו לקונטיינר סגור. הקונטיינר היה עשוי מברזל, חשוך לחלוטין ולא היה בו אויר. היו אנשים רבים בקונטיינר גברים ונשים ביחד. מאז תפיסתם עדיין לא קיבלו אוכל ובקונטיינר קיבלו מים פעם אחת בשלב שבו כבר "הרגשתי כמעט מתה". הם שהו בקונטיינר מהצהריים ועד הנוקר למחרת.

למחרת המשיכו ברגל לכלא בעלא, מספרת שבדרך השומרים היכו אותם בקרש משויף בעיקר בכפות הידיים. היו אומרים להפוך את כפות הידיים כלפי מעלה והיכו בכפות תוך שהם צועקים: "תגידו את האמת למה לא הלכתם לצבא" "על מה חשבתם כשלא התגייסתם". גבי [REDACTED] מתארת שידיה דיממו וכאבו.

בסיום החליטה הגיעו לכלא בעלא אותו מתארת גבי [REDACTED] כחלק הקשה ביותר במה שעבר עליה באריתריאה. היא שהתה בכלא בעלא שלושה שבועות במהלכם "היה באמת קשה". המקום היה חשוך ושהו 59 אנשים בחדר, היו בו חדרים קטנים, ללא חלונות ובחושך מלא. לדבריה "לא ראיתי בחיים מקום כזה" "אם אתה נמצא במקום הרבה זמן אתה יכול להתעוור". אוכל קיבלו לראשונה לאחר שהו במקום 3 ימים - מיכל משותף עם עדשים מבושלים בהרבה מים ולחם. בהמשך קיבלו אוכל אחת לשלושה ימים. מספרת שמים לא קיבלו אלא כאשר היו על סף עילפון, המים היו מלוחים וכמעט בלתי ניתנים לשתייה. הם היו מעבירים את היום בישיבה על הרצפה. בבוקר ובערב היו מוציאים אותם לעשות את צרכיהם, היו מוציאים את כולם ביחד למקום תחת כיפת השמים בו היו עושים את צרכיהם לעיני כל כשהם מוקפים במעגל סוהרים. היא זוכרת את המקום בימים ובלילות ובפרט היא נזכרת באשה אחת אלמנה שבעלה נהרג בצבא והיו לה שלושה

ילדים קטנים שנשארו לבד בבית. האישה בכתה כל הזמן ודיברה ללא הרף עם החיילים על היותה אשת חייל שמת אך הם לא הקשיבו לה ואף לקחו ממנה את כל תכשיטי הזהב שלה.

גבי מספרת שכל בוקר היו באים ומכים את כולם במוט עשוי עץ, היו מכים בישבן ובגב, הייתה מפחדת ומחכה שייגמר. היו שם אימהות, נשים מבוגרות ואנשים מבוגרים. בכלא זה היא לא הייתה אזוקה אבל היו אנשים מבוגרים שהיו אזוקים, כל היום שמעו את צעקותיהם. מדווחת היה שם בחור בשם גירמיא שמרח לה ולאחרים תערובת סוכר, קמח ומים על הפנים והזבובים היו באים ועוקצים אותם. את התערובת היו מקלפים בידיים שכן לא ניתן היה לשטוף אותה. גירמיא היה מכה אותם במוט בידיים ובכל הגוף. היה במקום מבנה קטן אליו היה מכניס אותם ואם היו משמיעים הגה היה מכה אותם וצועק עליהם. גירמיא היה בעל חזות בחירה וקשה לשכוח אותו - "הוא היה משהו אחר הבחור הזה... אכיר אותו בכל מקום שאראה אותו... הוא גרם לאנשים לבכות".

לאחר כשלושה שבועות גבי חשה ברע והחלה לצעוק, הסוהרים באו והנשים שאיתה אמרו שהיא חולה, מדדו לה חום והוציאו אותה משם, הניחו אותה מחוץ לכלא "לשאוף אוויר" ולדבריה שכחו אותה בחוץ.

הבריחה מאריתריאה והחטיפה לסיני

בשלב זה גבי מספרת שברחה והחלה לצעוד לכיוון אתיופיה ברגל מסע שארך כארבעה ימים. היא עברה לאתיופיה במעבר גבול ושהתה כשבעה חודשים במחנה פליטים. בתקופה זו נתמכה על ידי האו"ם אך חשה געגועים עזים למשפחתה. במחנה הפליטים מישחו סיפר לה שיש אפשרות להגיע לסודן, לעבוד שם ולעזור למשפחה. אותו אדם ממוצא אריתריאי סיפר לה על העבודה לקח אותה וקבוצת אנשים נוספים מהמחנה בהליכה וברכב לנקודת מפגש, שם הועברו לידי אדם ממוצא סודני שנאמר לה שיעביר אותם לסודן. אותו אדם לא הכניס אותם לסודן אלא הביא אותם למדבר חולות ליד קאסלה, אשר לדבריה היה נקודת איסוף של הבדואים משבט הראשידה לקבוצות דומות. במקום המתינו כ- 10 אריתראים שהובאו כמוהם לשם והם היו שם כחודש בזמן שהגיעו קבוצות קטנות נוספות. במהלך ההמתנה שהו בשמש כל היום, קיבלו מים שהיו מהולים בנפט, קיבלו קמח ובנו טאבון מכוס הפוכה מעל אש שהובערה מעשבים שליקטו, כל העת פחדו למות מרעב וצמא. מספרת שהבינו שנחטפו, היו לחוצים ומוטרדים בעיקר מאי הוודאות לגבי מה יעלה בגורלם ומה מתכננים לעשות עימם. גבי מספרת ששמעה על אנשים שעזבו את מחנה הפליטים אך לא ידעה לאן הם נעלמים. בסופו של דבר הבינה כי האדם שהציע לה שיעביר אותה לסודן למעשה מכר אותה לידי הבדואים משבט הראשידה שהעבירו אותה לסיני.

לאחר שהצטברו כ- 140 איש העבירו אותם הבדואים דרך הסהרה בטנדר פתוח וצפוף במשך נסיעה של כשבועיים. גבי מספרת על עיכובים בדרך שנבעו מפחד של הבדואים להיתפס. "למשל כשטוס עבר בגלל שהם היו גנבים הם היו מפחדים. אתה מבין את זה מההתנהגות שלהם".

הבריחה והשהות בקהיר

כשהגיעו לסיני פגשו קבוצת דוברי ערבית ובניהם אריתריאי אחד שתרגם. הם ביקשו \$3500 מכל אחד, "אמרנו שאין לנו כסף ושהגענו בדרך הזאת". הבדואים השתמשו בטלפונים עם מספרים ישראלים וחורו להם להתקשר לישראל. גבי אומרת שלא היה לה למי להתקשר בישראל. מי שלא התקשר הוכה על ידי הבדואים. סך הכל כ- 8 אנשים ללא קרובים בישראל נותרו והבדואים הובילו והעמידו אותם באזור בו היה חול טובעני חם.

לאחר כשבוע הביאו אותה הגברים לסיני למקום אחר מזה שנחטפה אליו בפעם הקודמת. מתארת שהיה שם בחור שכונה בשם עבדו והוא תרגם עבורה. הם דרשו שתשלם \$25,000 והיא הסבירה להם שאין לה כסף ואין לה ממי לבקש. [בשלב זה גב' ██████████ נכנסת לאי שקט, משחקת בנעליה ובוכה]. היא מספרת שבעל המקום ובנו היו אונסים אותה. אך מה שהכי פגע בה היה שהאיתראי שכביכול היה אמור להשיג עליה ולטפל בה אנס אותה גם הוא [כאן היא נכנסת לשטף דיבור, מאד נרגשת ונוכה]. היא מספרת שהחיים בקהיר היו טובים, כשהיא נזכרת בהם היא מבינה כמה חמור מה שקרה לה בסיני לאחר מכן, היא אומרת שלמרות כל מה שקרה לה באיתראי מידי הצבא שום דבר לא היה כמו מה שקרה בסיני. [בשלב זה של הריאיון נאלצנו לקיים הפסקה שכן הנבדקת נכנסה לאי שקט קשה וחששנו שהמשך הריאיון יחמיר את מצבה הנפשי. לאחר הפסקה של 15 דקות התחדש הריאיון].

גב' ██████████ מדווחת שנמהלך שהותה בסיני הוחזקה בבית סגור ולבדה. נאמר לה שיש אריתראים נוספים בבתי אחרים בסמוך והניחה שבידדו אותה על מנת לאנוס אותה בחופשיות. האיתראי היה איתה במשך היום והבדואי ובנו היו באים על מנת לאנוס אותה - מתארת שהבן היה בא רק כשאביו לא היה בסביבה ואנוס אותה. היא היתה מעבירה את היום בשינה והם היו באים ומעירים אותה כשרצו ואונסים אותה. "הייתי שם כשלושה חודשים, עברתי את זה בקושי רב ואני לא מאחלת אפילו לשונאי את מה שעברתי שם." כל מעשי האונס קרו על הרצפה או על חול גס, לדבריה לא היה בחזר מזרון. הבדואים לא היכו אותה.

האיתראי התייחס אליה באופן גרוע במיוחד "הוא היה איתראי אבל מאד רע". היה מכריח אותה להתכופף ואנוס אותה בפי הטבעת ומקיים איתה יחסי מין גם כשהיתה במחזור. [כשמתארת את המעשים הללו היא שוב חובטת בירכיה עם כפות הידיים ובוכה]. "הוא היה יותר גרוע ממה שהם היו, הוא היה אומר: "הם אנסו אותך מקדימה ואני אאנוס אותך מאחור". היה תופס אותה מאחור ומכופף את גבה עם הברך שלו וכשהיתה נופלת קדימה היה אנוס אותה מאחור. עוד היא מתארת שבזמן האונס היה האיתראי תופס את ידיה בחוזקה, ושלאחר שהיה אנוס אותה היה דוחף אותה באלומות, יורק לה בפנים ובתוך הפה [בשלב זה מתחילה שוב לבכות ולחתרגש], מקלל אותה קללות כגון: "כוס אמק ערס". פעמים אחרות היה אומר לה שיש בסיני בנות יפות בהרבה ממנה במקומות אחרים בסיני ושאת כולן אונסים. "עד עכשיו לא עברתי את הפגיעה הזאת, לא מצליחה להתגבר על הפגיעה הזאת, אם הייתי מוצאת דרך להתאבד." אחרי שהוא היה אנוס אותה הוא היה יורק לי בפנים, התפללתי לזה שאמות. לפעמים אני חושבת על זה ולא מאמינה שקרו לי דברים כאלה".

[היא מציינת מספר פעמים שאת הפרטים הללו שסיפרה לנו לא סיפרה קודם לכן. היא מציינת שהשיחה אתנו עזרה לה ושאלה חלילה תישן יותר טוב].

היא חוזרת ומתארת פעמים רבות במהלך הריאיון את הפגיעה בכך שבן ארצה, דובר טיגריט, מי שאמור לעזור ולשמור עליה, פגע בה יותר מהבדואים.

במהלך התקופה האיתראי התקשר לאנשים בישראל שבמקור הם מסנאפה, האזור ממנו באה וסיפר להם שיש מישהי מהאזור ושהבדואים אונסים אותה. הוא לא סיפר להם שגם הוא אנוס ומשפיל אותה. האנשים מסנאפה אספו כ- \$21,000 ושלחו על מנת לשחרר אותה, הם לא ידעו פרטים עליה והיא לא יודעת מי הם, אבל הם שלחו כסף והצילו אותה רק משום שהייתה מאותו האזור. בשלב כלשהו האיתראי אמר לה שאומנם שילמו רק \$21,000 אבל המשטרה מחפשת

באזור ולכן היא יכולה ללכת. הפגישו אותה עם אריתראים נוספים והבדואי הוביל אותם אל הגבול ברגל, אומרת שהמסע לא לקח הרבה זמן.

המעבר לישראל

הגיעה לתל אביב שם פגשה מכר מימי הלימודים בכפר מוצאה שלימים הפך לבעלה ואב בנותיה. [אני מעוניינת לפרט יותר, אך מסבירה שבתקופה זו חיה בבדידות ושפתיחה יחסי אמן רק עם האיש שלימים הפך לבעלה].

תיאור מצבה כיום

גב' מתארת את חייה כחיים שאינם חיים - היא חיה ולא חיה פה ומקיימת חיי יומיום בקושי. היא מתקשה לפתח שיגרה, ומתארת שאינה נותנת מעצמה לקרובים אליה וחיה בפרד גילוי הדברים שעברו עליה: "אני לא נפגשת עם הרבה אנשים ותמיד נדמה לי שכולם יודעים על זה". מתארת מצב שאינה נוחתת [בשלב זה דיברה על הדאגות שלה, חלקן קשורות לסוף ההריון].

במילותיה שלה: "בעלי למד איתי בעבר, הוא יודע שהייתי בסיני, סיפרתי לו שאנסו אותי הוא בן אדם טוב. אמרתי לו שזה קרה רק פעם אחת. הוא יודע שנעלמתי לכמה זמן ושקרו לי דברים. סיפרתי לו מהתחלה על מה שקרה לי, הוא היה ידיד שלי ולאחר שנה הפכנו לבני זוג. אני לא מאמינה שיש לי ילדות... עד היום כשיש לי בנות משלי קשה לי עם מה שהיה... קשה לי להבין איך אני נכנסת להריון... הייתי מוכנה לא לעשות כלום בגלל העבר. בעלי צעיר, הוא עוזר לי בכל: לקלח את הבנות ולהכין אוכל, גם כשלא בישלתי הוא מבשל, אבל כשהוא מתקרב אלי אני נזכרת במה שהיה לי בסיני. הוא שואל אותי למה אני לא שמחה... אני מסבירה לו שזה לא קשור אליו, ואז הוא שואל: "מה אני צריך לעשות בשביל שתשמחי ותחייכי". הוא לא יודע כלום, אבל אני יש בתוכי משהו שאני לא יכולה להוציא."

"אם הילדה רוצה משהו ואני לא נותנת לה היא בוכת. אני נזכרת במה שקרה, אני מתעצבנת על הילדה והיא בוכה ואז אני בוכה ואנחנו בוכות ביחד. כשהילדה מבקשת אני נזכרת שאין לי כסף. אני לחוצה אבל רואה את הננות שלי ושואלת את עצמי מה יש להן חוץ ממני. מאז שאני בטיפול ב"גשר" ומקבלת תרופות אני ישנה יותר טוב. הם נותנים לי תרופות גם למצבי הנפשי וגם לשינה." "המצב הכלכלי קשה בעלי פוטר ועובד כעת 8-9 שעות בשטיפת כלים לפני כן עבד 7 שעות. אם קורה משהו קשה [לי], למשל אתמול לא היה לי כסף והיה חסר לי שמן, בעלי אמר שישאיר לי כסף ושכח, התחלתי לבכות. אחר כך הוא שאל אותי למה לא ביקשת כסף משכנה או ביקשתי הלוואה בחנות."

ג. סיכום שיטות העיני במקומות השונים

- מכות על הגוף והידיים באמצעות חפצים שונים
- מריחת תערובת קמח סוכר ומים וחשיפה לעקיצות זבובים
- מניעת אוכל ושתייה
- שהות בחשיכה מוחלטת
- כליאה בקונטיינר מתכת בצפיפות קשה
- אולצה ללכת על חול לוחט ללא הגנה על ידי נעליים
- אלימות פיזית, כולל מכות ודחיפות
- אונס מתמשך בזמן החזקה בתנאי שבי
- קללות, גידופים והשפלה מילולית ומינית

הערכה פסיכולוגית

דיווח זה מבוסס על שני ראיונות שהתקיימו עם גב' [REDACTED] אחד בנוכחות הרופאה דר' רויטל ארבל והפסיכולוגית גב' פרל ריין ב-01/08/16 ואחד עם הפסיכולוגית גב' פרל ריין ב-04/08/16. בראיון השני הועבר לגב' [REDACTED] שאלון Hopkins Symptom Checklist 25 HSCL-25 אשר בודק רמת חרדה ודיכאון. המתורגמנית הייתה נוכחת בשני הראיונות.

א. הופעה והתנהגות בראיונות

גב' [REDACTED] בת 24, נראית מעט צעירה מכפי גילה, לבושה בפשטות, עושה רושם מעט ילדי ותמים מחד אך למודת סבל ותשיות מאידך. כאמור, בהריון מתקדם בזמן הראיונות. שיתפה פעולה, יצרה אינטראקציה כנה ופתוחה וענתה ברצון על שאלות. לעיתים היה ברור שהיא מתקשה להתמודד עם הזיכרונות הקשים, נמצאת באי שקט, בוכה. ניכר שהיה לה קשה להמשיך את הראיון, במיוחד שדברה על החוויות בסיני אז נכנסה לשטף דיבור והתרגשה, התחילה לבכות ולשפשף את ירכיה בכפות ידיה.

בעקבות עוצמת תגובתה וחשש לשלומה המראיינות הציעו להפסיק את הראיון אך גב' [REDACTED] הביעה רצון נחוש להמשיך. לאחר הפסקה של רבע שעה היא אמנם עדיין התרגשה אבל הצליחה להמשיך בראיון. היא נתנה רושם שהיא מרגישה בטוחה בסטינג, ולדבריה אף שיתפה בפרטים ואירועים שלעולם לא דיברה עליהם לפני כן, אפילו לעובדת הסיוע שלה. היא ציינה שהשיחה אתנו עזרה לה ושאלו בלילה תישן יותר טוב. היא העבירה את התחושה שהיא מודה על ההזדמנות שניתנה לה לספר את מה שעברה.

האפקט של גב' [REDACTED] היה מותאם לתכנים שהעלתה, התנהגותה ותגובותיה שדרו תמונה של אוטנטיות ואמינות לאורך שני הראיונות. נצפו הבדלים מסוימים בין שני הראיונות כאשר הראיון הראשון התמקד בחוויות הקשות של העבר בזמן שהראיון השני עסק בתשלכות אירועים אלה על תפקודה כיום. חוץ מהתגובות המפורטות למעלה בזמן שתיארה חוויות קשות מחטיפתה ומסיני, הייתה בראיון הראשון לרוב מאוזנת ומעט מאופקת. למרות זאת בראיון השני הייתה מוצפת יותר ודיברה בשטף אסוציאטיבי שלעיתים היה קשה לעצור, לעיתים גם המתרגמת הייתה צריכה לבקש ממנה להאט את הקצב. בפעם השנייה דיברה לא לווה בבכי או קושי לשתי - להיפך, נתנה רושם שחשוב לה לדבר ולהשתחרר. גב' [REDACTED] ציינה שדיבור בשטף מאפיין אותה ושהיא מקבלת הערות על כך גם בקבוצה טיפולית שמשתתפת בה. תגובה זאת משקפת עוררות-יתר שהינה אחת הסימפטומים של פוסט טראומה.

ב. תמונה קלינית

הראיונות והשאלון נותנים תמונה מובהקת של אבחנות של פוסט טראומה, חרדה ודיכאון, שילוב המוביל למצב בו גב' [REDACTED] אינה מסוגלת לתפקד, סובלת מקשיי שינה, חוסר ריכוז, מרגישה מבוהלת, חסרת ערך, מלאת בושה ואשמה, תשושה וחסרת אנרגיות. היא נמצאת במאבק הישרדות יומיומי כאשר היא חווה זיכרונות טראומתיים חודרניים, אימת מוות ובהלה שעולמה יתמוטט או שהיא שוב תיחטף. התמודדות זאת גוזלת ממנה כוחות רבים המשפיעים על תפקודה וגורמת לה להרגיש חסרת תועלת ותלותית.

גב' [REDACTED] בעלת בוחן מציאות תקין. אמנם החרדות והחוויות הטראומטיות שעברה והפנימה לעיתים מעוותים את השיפוט שלה לגבי עצמה או הסביבה (למשל, בכך שהיא תופסת את עצמה באור שלילי, בולטת כשונה, נחותה וחסרת קומפלטנטיות לעומת הסביבה החברתית בה היא חיה).

יחד עם זאת, הנטייה השכיחה בפוסט טראומה, לתפוס גירויים ניטרליים כסימנים לפוטנציאל לאירוע טראומתי נוסף גורמת לה להסתגר ולחשוש בסביבה.

דימויי העצמי השלילי ביותר של גבי מתבטא גם ביחס למראה הפיזי שלה וגם ביחס לתפקוד הכללי שלה כאדם וכאם. היא מרגישה שונה מהסביבה שלה היות והיא לא עובדת וחשה שאנשים שופטים אותה. לעיתים היא שומעת שמדברים עליה או ששואלים את בעלה למה היא יושבת בבית. באותה מידה גם היא מאשימה את עצמה שהיא לא עובדת ובתפיסתה, לא תורמת שום דבר לילדיה, "אני מרגישה לא בסדר כי כולם עובדים". היא אינה לוקחת בחשבון שאנרגיות רבות שלה מושקעות בהישרדות ולא נשארות לרשותה לתפקוד היומיומי בעולם החיצוני. באותו זמן היא לא מייחסת ערך לטיפול שלה בילדיה, זה בניגוד לביטויים שלה המשקפים את הדאגה שלה לילדות, הנכונות שלה להקריב את עצמה למען והמשמעות שהן מספקות לחייה.

מבחינת המראה הפיזי גבי מתארת שנמנעת מלחשכת כל על עצמה ושאינה מראה בבית. היא מדגישה שהביטחון העצמי והדימוי העצמי שלה נפגעו כתוצאה ישירה מהאירועים שעברה, בעיקר בסיני. היא מתארת שדרך כל התלאות שעברה היא הצליחה לשמור על גרעין של זהות עצמית ותקווה, אך האירועים בסיני שברו את רוחה לחלוטין.

גבי נושאת אתה תחושת בושה עמוקה לגבי האונס הסדרתי שעברה; מצד אחד היא מרגישה שיש לה סוד כמוס שהיא חייבת לשמור מהעולם, מצד שני היא מרגישה שאי אפשר להסתיר את זה, שכולם יודעים עליה הכול, שהיא חשופה ושקופה בהשפלה שלה. ואומנם, כך היה בסיני כאשר הייתה נתונה לשליטה טוטאלית, ללא יכולת לשמור על פרטיותה המינימאלית שחדרה לא רק לגופה אלא לנשמתה ותודעתה העצמית.

אמנם היא מאמינה שבעלה מעריך ואוהב אותה ומקנה לה ביטחון, בו בזמן היא מרגישה נמצאת בחרדה מתמדת שיעזוב אותה. גם אותו לא שיתפה במה שעברה בסיני, ידוע לו שהיא נאנסה פעם אחת. כשנשאלה בראיון לא ענתה באופן ישיר מה היה קורה לו בעלה היה יודע, אך כן שיתפה בפחדיה לאבד את בעלה, מה שמרמז על חשש שלה שהיה שופט אותה ודוחה אותה כפי שהיא שופטת את עצמה.

גבי גם מביעה אשמה לגבי ההגעה שלה לסיני. כאמור, היא נחטפה כאשר פגשה אדם שאמור היה לספק לה עבודה במצרים. היא חזרה והאשמה את עצמה על כך שיצאה מהבית לבד באותו יום וללא תעודות. למרות שהכוונה שלה הייתה שאיפה לקידום אישי היא חשה חרטה עמוקה על המפגש שהוביל למסע הקשה מכל, "כל הזמן שואלת את עצמי למה ירדתי לרכב, אם הייתי יושבת בבית זה לא היה קורה". יתכן והשתלשלות האירועים מאז, כאשר יוזמה אישית שלה הובילה לאסון, גם משפיעה על ההימנעות שלה כיום לסמוך על הכוחות והשיפוט שלה ולפתח כיוונים חדשים.

מוות ואובדנות

בתקופה שהייתה בסיני גבי הייתה כלואה במצב שבי ללא דרך מוצא ולזמן בלתי מוגבל. כל משמעות קיומה הפכה לשמש כר לצרכים אכזריים של אחרים. במצב הזה של חוסר תקווה עלו מחשבות סביב המוות, "בסיני כל הזמן רציתי למות, אחרי שהוא היה אונס אותי הוא היה יורק לי בפנים, אם הייתי מוצאת דרך הייתי הורגת עצמי, התפללתי שאני אמות, אמרתי אלוהים, למה אתה לא לוקח אותי! לפעמים אני חושבת על זה ולא מאמינה שקרו לי דברים כאלה, עד עכשיו לא עברתי את הפגיעה הזאת, לא מצליחה להתגבר על הפגיעה הזאת."

היום גבי' שמחה שהיא לא מתה בסיני, הבנות מהוות עבורה מוטיבציה לחיות, אבל האמון הבסיסי שלה בכוחותיה אול והיא חרדה ביותר לבריאותה והישרדותה. כאשר נאמר לה בעקבות בדיקת דם שהיא אנמית היא התחילה לחשוש שהיא תמות בלידה המתקרבת. כמו כן היא דואגת שבעלה יחלה או ימות והיא תישאר תלושה ללא אמצעי קיום. גבי' מודעת לכך שהיא מוצפת מחשבות שליליות אבל אין לה את הכוחות לעצור או לסתור אותן. היא נכנסת לסחרור מחשבתי כולל דמיונות שהילדות נשארות נטושות ומורעבות.

ג. ממצאים פסיכולוגיים

POST TRAUMATIC STRESS DISORDER 309.81

לפי הקריטריונים המפורטים ב-DSM-V גבי' סובלת מהפרעה פוסט טראומטית כאשר היא עונה על כל הקריטריונים של התסמונת. היא עברה אירועים רבים ומתמשכים שכללו לא רק את אחד הקריטריונים הבסיסיים לאבחנה אלא את כולם, פעמים רבות ונשנות: איום לחייה, פגיעה רצינית, ואלימות מינית. בנוסף הייתה עדה לפגיעות רבות שעברו אחרים.

גבי' חווה זיכרונות של אירועים חודריים בתדירות גבוהה, למשל, על הסוהר בכלא בעלא. שהתאכזר במיוחד. לעיתים קרובות היא מתעוררת בלילות וזוכרת באירועים שעברו עליה ועל אחרים. אירוע ספציפי שהיא הזכירה קשור באלמנה שנלקחה כאשר שלושת ילדיה נשארו לבד בבית, "כל הזמן אני נזכרת בה בלילה".

גבי' נמנעת מלצאת מתבית מחשש שמשו רע יקרה לה או שהיא שוב תיחטף. כאשר היא פוגשה במצבים שמזכירים לה את האירועים הטראומטיים היא נבהלת ביותר. אחד הטריגרים עבורה בעקבות האירועים שעברה בסיני היא השפה הערבית. היא נתקפת אימה וחשה בחילה כל פעם שהיא שומעת את השפה. בגלל זה היא נמנעת מלנסוע לירושלים, שם השפה יותר נפוצה. פעם כאשר נסעה לשם לחתונה של חברים דוברי ערבית הייתה לה תגובה סומאטית חריפה, נכנסה להתקף פאניקה ונאלצה לחזור עם בעלה הביתה.

ANXIETY חרדה

בשאלון Hopkins Symptom Checklist 25, HSCL-25 גבי' הגיעה לרמה מובהקת של סימפטומים של חרדה, (2.8), תקיפות (1.75). היות והסימפטומים של חרדה הינם תוצאה של הפוסט טראומה ונכללים בסינדרום לא תינתן אבחנה פורמאלית נפרדת לחרדה. יחד עם זאת, ברור שחוותה רמה גבוהה של חרדה כפי שמפורט לעיל.

DYSTHYMIA 300.4

לפי DSM-V גבי' עונה על הקריטריונים להפרעת דיכאון מתמידה. גם Hopkins Symptom checklist 25, HSCL-25 מובהק לאבחנה של דיכאון, (3.3), תקיפות (1.75) גבי' מתארת מצב רוח ירוד רוב הזמן במשך שלוש השנים האחרונות מאז שהיא בישראל. היא סובלת מתיאבון ירוד, קשיי שינה, חוסר אנרגיה, דימוי עצמי נמוך ביותר, חוסר ריכוז וחוסר תקווה לעתיד. סימפטומים אלה משפיעים עליה לרעה הן בקשר הזוגי שלה, הן בהערכה העצמית שלה כהורה והן בביטחון העצמי שלה במציאת עבודה.

גבי' מתייחסת לדיכאון שהיא חווה לעומת הילדה המאושרת שהייתה בעברה. הייתה נחשבת כמאושרת ועליזה, "הייתי צוחקת כל הזמן וצוחקת, אמרו עלי שאחיה לגיל מבוגר בגלל

הצחוק שלי" "היום לא מוצאת שום דבר שגורם לי לצחוק." כיום היא מתארת את עצמה כסגורה ומפחדת ללא יכולת לתת ביטוי לרגשותיה. בעבר הייתה יכולה לבכות אם נעלבה או נפגעה, היום היא לא בוכה ורק הגוף מגיי; "חלב דופק חזק, הראש כואב ואני לא נרגעת". תגובות אלה ככל הנראה נובעים משילוב של ההתעללות הפיזית והרגשית כאחד.

אחד הגורמים שמחריפים את התגובה הדיכאונית המתלווה לטרומה הוא פגיעה באמון מאדם קרוב. גבי חוותה פגיעה עמוקה כזאת על ידי המתרגם האריתראי בסיני שגם אנס אותה באופן סדרתי. היא חוזרת ומתארת פעמים רבות במהלך הראיון את הפגיעה בכך שבן ארצה, דובר טיגרינית, מי שאמור לעזור ולשמור עליה, פגע בה יותר מהבדואים. בתור שותפים מאותה ארץ היא ציפתה שקיימת ביניהם ברית אחים. תחושת הבגידה כאשר זה לא התרחש, ובעצם התרחש ההיפך, פערה סדק רחב ביכולת האמונה שלה בעולם צודק שניתן לסמוך עליו, "מה שהכי עצבן אותי שהאריתראי שהיה אמור לעזור לי אנס אותי... היה אריתראי אבל מאד רע, היה יותר גרוע ממה שחשבתי, משהו שהיה כמוני במקום לעזור לי פגע בי".

בביטוי הזה גבי מבטאת שבר ואובדן אמון בעולם בטוח וצודק שניתן לסמוך עליו ולצפות לאכפתיות והגנה מהסביבה הקרובה. לכן, גם בקשר הקרוב ביותר שלה עם בעלה, שכן מקנה לה מידה של ביטחון, היא עדיין נשארת בחרדה מתמדת ונמנעת מלשתף את מה שעבר עליה באמת.

ד. דיון

גבי הינה בעלת בוחן מציאות תקינה, שיתפה פעולה מלאה בראיונות באפקט מותאם, העדויות שלה עקביות ועומדת בקריטריונים של עדות אמינה. גם שני הראיונות שהתקיימו איתה וגם שאלון של Hopkins Symptom Checklist HSCL- 25 מתעדים פגיעות מובהקות רציניות אשר מובילים לאבחנות של פוסט טראומה 309.81 ודיכאון 300.4 לפי DSM-V וזאת בעקבות אירועים אכזריים מתמשכים שעברה לאחר בריחתה מהצבא באריתריאה כקטינה. הקשה בין האירועים שעברה הייתה תקופת השבי והאונס בסיני.

למרות הפגיעות העמוקות נראה שבבסיס אישיותה קיימים כוחות שניתן לטפח בסביבה טיפולית מותאמת. ככל הנראה המצב הפרה-מורבידי שלה היה תקין כפי שנתגלה גם מתיאורים שלה על עברה וגם ביכולת שלה לשרוד מצבי חיים בלתי אנושיים כקטינה לבדה. מלבד הפרידה בטרם עת ממשפחתה וסביבתה המוכרת, השילוב של הסבל הפיזי והמכות, האונס היומיומי בסיני, האימה המשתחזרת והפגיעה בדימוי העצמי הופכים את חייה לסבל מתמשך הדורש טיפול ארוך-טווח ואינטנסיבי.

אשמה ובושה הן תגובות שכיחות ביותר בשורדות אונס, כל שכן כאשר גבי מרגישה שיוזמה שלה הובילה לסיטואציה שמצאה את עצמה בה. מעבר מוקד האחריות מהשורדת לתוקף במקרי אונס הינו שלב משמעותי בריפוי מהטראומה. בכך מוקד חשוב בטיפול הינו שחרור מרגש אשמה לגבי האונס בסיני וחיזוק האמון שלה בכוחותיה.

כאמור אחד הכוחות של גבי הינו היכולת שלה לשתף פעולה, להעריך עזרה שניתנת לה ולהשתמש בה לגדילה והתפתחות. [היא מציינת שמה שמאוד עוזר לה להתגבר היא האכפתיות של המתרגמת]. כאשר נלקח בחשבון היקף הפגיעה שלה בגיל קטינה והפגיעה באמון האנושי שהתלווה לה, חשוב ביותר לאפשר לה טיפול נפשי עקבי עם דמות יציבה לאורך זמן.

הערצה גופנית

א. רקע רפואי

לא סבלה מבעיות רפואיות או פסיכיאטריות

לא נטלה תרופות

לא אושפדה בעבר

תלונות גופניות מיד אחרי העינויים ועכשיו

ירידה בשמיעה

כאבי ראש ואוזניים

ב. בדיקה רפואית

[אחרי הסכמה נפרדת לפני הבדיקה ובכל שלביה. הסכמה מפורשת לצילום]

ראש: ללא ממצא חריג

צוואר: ללא ממצא חריג

עור: בגב מעל החוליות צלקות מרובות

גפיים:

- במפרק כף יד ימין בחלק הפלמרי צלקות עדינות מרובות

- בגב כף יד ימין אצבע 3 בפרק אחרון צלקת אורכית

- רגל שמאל באזור השוק באספקט לתרלי צלקת ישנה (לא זוכרת ממה אך מדווחת שקרה בסיני)

- כף רגל ימין באזור הקרסול צלקת, לדבריה קרה מפציעה במהלך הבריחה מעלא באריתריאה

חזה: ללא ממצאים חריגים

בטן: רחם הריוני, ללא ממצאים חריגים

לא בוצעה בדיקה של אזור אנאלי ואיבר המין לאור מרחק מהאירועים ולידות נרתיקיות שעברה

מאז האירועים המתוארים. בשל אלו, לא צפוי למצוא ממצאים כיום.

בדיקה נוירולוגית: ללא ממצאים חריגים

ג. אבחנות רפואיות

G89.4 CHRONIC PAIN SYNDROME

G44.3 CHRONIC POST TRAUMATIC HEADACHE

ד. פרשנות הממצאים

1. הצלקות בגב מעל החוליות מתאימות לפגיעה משפשוף על משטח קשה ומתאים לקיום יחסים מין בכוח על משטח בטון או חצץ. ממצאים אלו מתאימים לסיפור של אונס על משטח קשה או מחוספס.

2. הצלקות העדינות המרובות במפרק כף יד ימין מתאימות למלקות בחפץ כגון מוט עץ.

3. הצלקת אורכית בגב כף יד ימין אצבע 3 בפרק אחרון מתאימה למלקות בחפץ כגון מוט עץ.

סיכום והמלצות

1. גב' [REDACTED] עברה עינויים והתעללות באריתריאה, במצרים ובסיני, נחטפה ונסחרה. בעת חטיפתה והחזקתה בסיני עברה אונס שיטתי אשר צמצם את קיומה לכדי כלי לסיפוק צרכיהם האכזריים של אחרים. כל אלו הותירו צלקות עמוקות בנפשה ובגופה.
2. גב' [REDACTED] סיפרה את סיפורה באופן התואם נפשית את החוויות שעברה. עדותה עקבית ועומדת בקריטריונים של עדות אמינה. תגובותיה שכיחות ביותר בקרב שורדות אונס. הממצאים הגופניים והנפשיים תומכים בסיפורה.
3. בעקבות החוויות הטראומטיות שעברה סובלת גב' [REDACTED] מפוסט טראומה ודיכאון. היא נמצאת כיום בטיפול נפשי וזקוקה להמשך טיפול ומעקב פסיכיאטר. כמו כן היא זקוקה לתהליך שיקומי ארוך-טווח על מנת לאפשר לה להתאושש מההתעללות והעינויים הקשים שעברה ולמצוא משמעות מחודשת בחייה.
4. טיפול נפשי מורכב וארוך-טווח אשר רצוי שיכלול גם את בעלה תוך התייחסות לרווחת בנותיה. על הטיפול לעזור לה להתמודד עם השפעות הטראומה ולהקנות כלים שיקלו על תפקודה כיום. המשך טיפול הינו חיוני עבור האינטגרציה האישיותית של גב' [REDACTED] כמו גם לתפקוד הזוגי והחורי שלה.
5. תכנית שיקומית הכוללת בדיקה מורחבת של היכולות הקוגניטיביות והמעשיות של גב' [REDACTED] על מנת לשלב אותה במסגרת תעסוקתית מותאמת לצרכיה.
6. יש להשלים הבדיקה הגופנית באמצעות הדמיה: צילום כף יד ופרק כף היד דו-צידית; מיפוי עצמות כל גופי; בדיקת שמיעה דו-צידית.

גב' פרל ריין
תל אביב-יפו
נובמבר 2016

ד"ר רויטל ארבל
ירושלים
נובמבר 2016

מקורות:

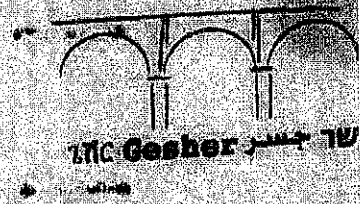
1. פרוטוקול איסטנבול: מדריך בדבר חקירה ותיעוד אפקטיביים של עינויים וצורות אחרות של יחס או ענישה אכזרית, בלתי אנושית ומשפילה, האומות המאוחדות. ניו יורק וגינבה, 2004

<http://www.ima.org.il/Ima/FormStorage/Type7/IstanbulProtocol.pdf>

מדינת ישראל
משרד הבריאות
סודי רפואי

רחוב הרבי מברוך 5 ת"א 66849
ת"ד 8676 יפו 61086
קבלת קהל: א', ג', ה' 15:00-18:00
טל': א'-ה' 03-5151106/125 : 8:00-15:00
א', ג', ה' 03-5151097 : 15:00-18:00
פקס: א'-ה' 03-6817546 : 8:00-15:00
א', ג', ה' 03-5151094 : 15:00-18:00

19.06.16

לכבוד אמי סער
המוקד לפליטים ומהגרים

הנידון: מס' תיק במרפאת "גשר" [redacted]
מספר ויזה: [redacted]

בהמשך לווייתור סודיות חתום שנשלח אלי בתאריך 15.6.16 ובקשתך לקבלת מידע אודות מצבה של חנ"ל בת 26, ילידת אריתריאה, נשואה ואם ל-2, שתי בנוויה עמה בישראל. מוכרת למרפאתנו החל מ-13.12.15.

ברקע: שני אחיה של [redacted] (מתוך סה"כ 6 אחאים) נהרגו כצבא באריתריאה. הוריה ואחיה נותרו באריתריאה. מתקשה ליצור עימם קשר. היא עצמה נקראה לגיוס ומשניסתה לברוח נתפסה ועונתה בכלא. כששוחררה ברחצה לאתיופיה, שם שחתה כשבעה חודשים במחנה פליטים ומשם הועברה עם מבקשי מקלט אחרים לגבול מצריים-סודן. משם נחטפה לסיני, שם חוותה שוב עינויים ומשחתיאשו לדבריה החוטפים מקבלת כופר, הועברה יחד עם חטופים אחרים לגבול מצרים. בגבול מצרים נחקרה באלימות על ידי צבא מצרים. בסופו של דבר שחתה עם צוות UN שטיפל בה בשל היותה אז קטינה ואולם לטענתה כן חוותה התעללות מינית נשנית מצד פסיכיקה במקום העבודה שסודר לה על ידי צוות ה-UN. הוחזרה לסיני ועונתה וטאנסה שוב.

בפנייתה למרפאתנו: דיווחה על מצב רוח ירוד, קשיי שינה (לא ישנה כמעט בכלל), סינטי לילה ובזמן הערות וכרונות חדרניים ופלאשבקים של אירועים טראומטיים שעברה. עוד סיפרה על עצבנות וחוסר סבלנות ותחושות שלרוב מעידות על חרדה כגון תחושת מועקה בחזה.

אובחנה עם: Post Traumatic Stress Disorder (F 43.1)

טיפול: תכנית הטיפול כוללה טיפול קבוצתי אחת לשבועיים (בקבוצת נשים עם רקע דומה) וליווי פרסני עד לפתיחת הקבוצה. כמו כן, הוחל טיפול תרופתי טבליות PAROTIN במינון של עד 20 מ"ג בעם ובן IMOVAN עד 7.5 מ"ג ליום רק במקרה הצורך, עם מעקב פסיכיאטרי תדיר. משתפת פעולה בטיפול התרופתי. מגיעה למעקבים, אולם מתקשה להגיע באופן תדיר למפגשי קבוצת הנשים.

גב' תחילה גיגי
מתמחה בפסיכולוגיה קלינית

בברכה,
חיה עידן לוריא
פסיכיאטר

תחילה גיגי
פסיכולוגית
11.2.15

בהתאמה עתידית נא לציון את מספר התיק במרפאתנו.

חיה עידן לוריא
פסיכיאטרית
מנהל מרפאת "גשר"
ת"ד 8676 יפו
28784

ב-23, מאזור סנעפה, עזבה את אריתראה בסוף 2008 כשהיתה בת 16. הודיעו לה שהיא צריכה להתגייס לצבא, ולמחנה טירונות מאוד קשה. היה היתה קטינה אבל נראתה להם, לפי מראית עין.

שבועיים היא התחבאה בבית ולא הלכה לטירונות. כשהגיעו חיילים לאזור לחפש נפקדים, היא עברה להתגורר אצל קרובי משפחה (גם מנהל בית הספר שלה הגיע לביתה לחפש אותה).

יום אחד כשהגיעה הביתה הגיעו חיילים ותפסו אותה והיכו אותה. איימו עליה שלא תחשוב אפילו להתקרב לגבול. הם לקחו אותה ועוד אנשים שניסו לבחח מהשרות הצבאי, וכך תפסו עוד ועוד אנשים, והביאו את כולם לסנעפה.

בסנעפה שוב קיבלו מכות ונדיפות על כך שניסו לברוח (מהכפר הלכו ברגל לסנעפה, מרחק שלוש שעות הליכה ברגל).

משם לקחו אותם ברכבים בין ערים שונות ובכל מקום היכו אותם. אחר כך סגרו אותם בתוך קונטיינר, ללא איורור, והם הוחזקו שם קרוב ליומיים (שני לילות ויום). זה היה מעין עונש על שלא התייצבו בזמן לשרות הצבאי.

משם לקחו אותה ברגל (מדקה הרה לכפר קרוב) כי אמרו להם שאין רכבים.

היה שם כלא, הכל היה חשוך. היא היתה שם שלושה שבועות. היו בכלא הזה הרבה חדרים. הם הסתובבו שם יחפים כל הזמן כי לא היו להם נעלים. נשאו שם הם לא הצליחו בכלל לישון. היא חלתה, הקיאה, השתעלה. נתנו להם לשתות מעט מאוד מים במקום הזה.

היא צעקה ולא הבינו למה היא צועקת. כשמדדו לה חום הבינו שהיא באמת חולה, כי היה לה חום גבוה.

באותה תקופה היתה לה תסרוקת קצוצה קצרה. היא נראתה כמו "טום בוי". הם לא התקלחו ונדף ממנה ריח רע.

החזיקו אותם - נשים וגברים בנפרד. כל בוקר היכו אותם.

חקרו אותם ושאלו מה הם רוצים לעשות. גרמיי, אחד החיילים, שפך עליהם סוכר וקמח, וזבובים וחרקים אחרים נדבקו אליהם. כשהם מספרת על הכלא עיניה מתמלאות דמעות והטון של קולה מעיד כמה קשה לה.

היו איתם בכלא גם נשים מבוגרות שהילדים שלהם נעלמו ורצו ללחוץ עליהן לספר איפה הם נמצאים.

גרמיי היה הכי אכזר. עירבב סוכר וקמח ומרח עליהם. היא לא תשכח אותו כל לחייה. כשהוא היה רואה שהיא מזיזה את החרקים שנדבקים אליה הוא היה מכים אותה בענף (חזרן?), ועד עכשיו יש לה סימנים ברגליים מהמכות (מראה אותם!).

כשהיא חלתה שמו אותה בחוץ לבושם אויר ושכחו אותה. היא לא רצתה לברוח כי היא פחדה מהם, אבל לאחר ששלושה ימים לא הביאו לה אוכל ושכחו אותה בחוץ היא החליטה לברוח.

היא ברחתה ולא ידעה איפה היא נמצאת כי גדלה בכפר קטן, אבל רצתה לנסות את מזלה. המראה שלה היה מרתיע עם הקמח והסוכר אבל היא החליטה לנסות את מזלה.

היה לילה והיא היתה ביער אבל המשיכה לכיוון אורות שראתה. להפתעה, ראו אותה אנשים ולא העירו לה כלום והיא המשיכה ללכת. היא הגיעה לכפר ליד דקה הארה, והלכה לכיוון כביש רחב (גדול). אמרו לה שזה הכביש היחיד שיש במדינה שמוביל לאסמרה.

היא היתה יחפה ונכנסה לבית וביקשה שיעזרו לה ושיתנו לה נעליים (שאלו אותה מי היא והיא המציאה פרטים על מישהו שכאילו שלח אותה).

היא הלכה והלכה ברגל. כשהיתה נכנסת לכפר ביקשה מים והיו נותנים לה גם אוכל (כי זה בתרבות...).

גך היא חזרה לכפר שלה. היא לא נכנסה לבית שלה כי פחדה להזיק להוריה, או שהם ילשינו עליה, והמשיכה לכיוון הגבול ועברה לאתיופיה.

כשנכנסה לאתיופיה היא לא הרגישה טוב ובסוף גילו שיש לה מלריה (זה היה בעדי גרס, שם היתה שבועיים). היא הגיעה למא עיני והיתה שם תשעה חודשים במחנה הפליטים.

לא היתה לה משפחה ולא היה לה אף אחד. הגיעו לשם מתווכים ולקחו אותה לעבודה. היא היתה לבד, בלי משפחה, בת 16, והבינה שהיא צריכה לדאוג לעצמה ולהמשיך.

היא החליטה לעבור לסודן ועברה לשם עם עוד ששה אנשים (מי שהעבירו אותם היו מברחים אתיופיים).

היא הגיעה למקום שנקרא חמדאית בסודן. במקום הזה הושיבו אותם, ומשם סודנים לקחו אותם למקום אחר, מדברי, והיו שם כבר מקודם עוד 10 אנשים אחרים שגם אותם הביאו אתיופיים. הם המתונו עוד חודש עד שהתאספו שם עוד אנשים. המקום היה מדברי והם המתונו בלב המדבר 0 בחוץ, לא בתוך בית). הזיזו אותם ממקום למקום, אולי בשביל צל, אולי כדי שלא יתפסו אותם.

כשאספו 141 איש לקחו אותם במכוניות. החוטפים היו המעט כולם בדווים 1 - 2 סודנים. נתנו להם לשתות מים מעורבים בנפט. הם תשו קצת. דרשו מהם להכין לחם (על אבן ריחיים) והכריחו אותם להביא עצים לבישול.

במשך חודש הכריחו אותם לחפש עצים. הלחם שהם היו עושים היה קשה, ונתנו להם קצת סלסה ומים והכריחו אותם לאכול את זה אפילו שזה היה קשה ולא טעים.

אח"כ העבירו אותם ברכבים (22-23 איש ברכב). הם היו בדרך כ - 25 יום, והיה להם ממש ממש קשה.

הרבה פעמים הבדווים ניסו לקחת את הנשים והאיתראים ניסו למנוע זאת מהם(היו 16 נשים והשאר גברים).

כשהם הגיעו לסיני ביקשו מהם \$3,500. היכו אותה ואמרו להם שיתקשרו למשפחות שלהם. בכפר שלה לא היה טלפון ולא היה לה איך להתקשר.

כשהם ראו שיש שם הרבה אנשים שאין להם כסף הם לקחו אותם ברבים והביאו אותם לאיזה מקום במדבר ועזבו אותם שם. אמרו להם שמי שישלם ישלח למקום עם עבודה.

הם לא ידעו מה לעשות. חלק ישנו וחלק ישבו, ואז התחילו לירות עליהם החיילים המצרים. כשהם ביקשו עזרה, שאלו אותם מי הם ואיך הם הגיעו לשם.

הם לא ידעו מי הביא אותם ומהיכן הם (כי לקחו אותם למקום בדרכים עקלקלות וגם למקום בו נטשו אותם לקחו בדרכים עקיפות).

החיילים המצרים לקחו אותם לכלא (סוויס קנא). הם היו בכלא שלושה חודשים. כשהסתיימה תקופת המאסר שאלו אותם לאן הם רוצים להגיע וכולם אמרו שלאתיופיה.

ביקשו מכל אחד לשלם \$400. בכלא היו 16 נשים בנפרד מהגברים.

הם לא ידעו שיש מלחמה (שהתחוללה אותה עת) אבל הבינו שמשהו קורה כי לא הביאו להם אוכל. לא התייחסו אליהן בכלל, גם כשמישהי חלתה ודיממה. הן התחילו לצעוק וגם עצורים אחרים שמעו אותן.

היה קיר זכוכית חיצוני, שהפריד ביניהן לעולם החיצון. הם הפגישו והצליחו לשבור את קיר הזכוכית שהפריד ביניהן לחופש, ולצאת מהכלא. בינתיים החיילים עזבו (כנראה בגלל מצב החירום שהיה שם) והם הצליחו לצאת מהכלא.

כשיצאו הם היו בלי נעליים ונראו רע מאוד. הם ראו בחוץ רכבים. מישהי שידעה אנגלית הסבירה את מצבן. הזרים (לא ידוע מי הם) הביאו אותם עד האוטובוס (מעין מונית) בכמה גולות כי ריחמו עליהן.

הם הובאו לתחנת אוטובוס גדולה, מעין תחנה מרכזית. לא היו להן טלפונים. מישהי הצליחה למצוא טלפון והתקשרה לבעלה (לא ידוע היכן הוא היה אותה עת), והוא נתן לה מספר טלפון של אריתראי שהוא מכיר שגר בקהיר. הן התקשרו אליו והוא הבטיח לשלוח רכב אם כל אחת תשלום לו \$ 100. הן נסעו ברכב יום שלם עד שהגיעו למקום שנראה בסדר.

הם הובאו לשכונה ארד ליוויה, מעין פרבר של קהיר, והושארו על יד כנסייה ששמה "כנסייה" ובו היו אריתראים שגרו במקום, ולקחו אותם לאיזה בית וביקשו מהם לשלם כסף להתגורר שם.

באותו זמן היה בקהיר, או במצרים בכלל, מהפכה או בלגן אחר. ביקשו מהם \$ 100. כל הנשים קיבלו כספים ממשפחותיהם, חוץ ממנה, אבל בסוף שאר הנשים "שילמו עליה".

זה היה בקהיר. חילקו אותן למספר בתים בהם הסכימו לאכסן ואתן. היה צריך לשלם שם שכר דירה ולה לא היה כסף. בהתחלה נתנו לה להרגיש לא נוח שהיא לא משלמת, אבל אח"כ הבינו שאין לה כסף ונתנו לה לישון בכנסייה ללא תשלום. היא הרגישה שהן גראו כמו משוגעות בגלל מה שעברו והיא הרגישה שנגעלים מהן.

באותו זמן הגיעו לכנסייה גם מבקשי מקלט אחרים, והם שילמו בלי להתווכח, ולכן כנראה לא הבינו שלנשים הללו אין מזומנים.

אותו אדם שסייע להם סידר להן מקומות לינה. הוא עבד באו"ם וסידר להן אישור שהיה של מ"מ (צהוב), ודאג לקחת אותן לנציבות הפליטים על מנת שיערכו להן ראיון. שמו היה אחלילו.

בה ובעוד שתי קטינות טיפלו טוב מאוד וגם ערכו להן ראיונות כדי לבדוק איך אפשר לעזור להן.

לאחר מכן האו"ם טיפל בה, בעיקר כי היתה קטינה. היא קיבלה עזרה כספית מהאו"ם, כמו גם שתי הקטינות החדשות. בגוסף, היא קיבלה תעודה צהובה מהנציבות המאשרת כי בקשתה בטיפול.

ערכו לה ראיונות באו"ם, היא סיפרה את הסיפור שלה, והפעם קיבלה תעודה כחולה.

11 חודשים טיפלו בה וב-2 הקטינות האחרות, הרבה פעמים התעניינו במשפחה שלה. האחרות (המבוגרות יותר) התחילו לעבוד, ולה לא היתה עבודה. היא גם כן רצתה לצאת לעבוד והציעו לה לעבוד בניקיון או לטפל בילדים.

אחלילו הבטיח לה שיעזור לה למצוא עבודה. בינתיים החברות שלה נתנו לה טלפון של בחור שהבטיח לעזור לה. היא התקשרה אליו ואחרי כמה דקות הגיעו שני בחורים, אחד לבן ואחד שחור. הם לקחו לה את הטלפון שקיבלה מהאו"ם והתחילו להכות אותה. הם כיסו את הפנים שלה בקרטון, והכניסו אותה לרכב, וכשפניה מכוסות היכו אותה.

שבוע היא היתה בתוך הרכב כשהיא ממוסה בברזנט, ופניה בתוך קרטון. את הפה שלה הם סתמו עם חתיכת בד כדי שלא תוכל לצעוק ולבקש עזרה. הרכב חנה במגרש שהיו בו הרבה רכבים. היא הוחזקה ברכב ומדי יום כל אחד מהשניים היה מגיע בנפרד ואונס אותה.

אחרי שבוע הם הביאו אותה לסיני. היא הוחזקה שם במשך שלושה חודשים בבקתה. יחד איתה היה שם עוד אריתראי אחד שבוי, ועוד אחד שהיה מתורגמן.

מסביב לביקתה שלהם היו עוד ביקתות והיא יכלה לראות איך מגיעים לשם עוד אנשים. זה היה כשהיא היתה יוצאת לחצר לעשות פיפי.

המתורגמן אמר לה שהיא חטופה ושעליה להשיג \$ 25,000 כדי להשתחרר. היא אמרה שאין לה כסף והוא אמר שאם לא תשלם ירצחו אותה.

נתנו לה טלפון כדי שתתקשר למשפחתה, או לאנשים אחרים.

ברוב הזמן היא היתה לבד עם המתורגמן והמשפחה, כי את הבחור הראשון לקחו משם.

לבדווי שהיה גר שם היו שני בנים, שיחד עם האריתראי המתורגמן אנסו אותה. המתורגמן עשה לה דברים שהיא לא יכולה לתאר במלים. היא נאנסה על ידו בכל דרך אפשרית, אנאלי, אוראלי, עם חפצים.

(בזמן הסיפור היא בוכה ועושה הפסקות . קשה לה .)

בינתיים, המתורגמן התקשר לכל מיני אנשים וסיפר להם שהיא כלואה בסיני ונאנסת, בזמן שמי שאנס אותה היה הוא עצמו. הסיפור הגיע לאנשים מהכפר שלה שחיים בכל העולם והתחילו לאסוף כסף עבור שחרורה, ונאספו עבורה \$ 21,000 . אף אחד לא ביקש ממנה להחזיר את הכסף, אבל היא מרגישה שהיא חייבת להם וקשה לה עם החוב הזה.

למרות שגייסו עבור שחרורה רק \$ 21,000 היא שוחררה כי היו מהומות .

(בזמן שהיא הייתה כלואה בסיני המשפחה שלה הייתה בטוחה שהיא מתה. הנשים שהיו איתה בקהיר הצליחו בזכות האו"ם להגיע למדינות אחרות).

כששוחררה היא לא יכלה ללכת ברגל ולקחו אותה ברכב לגבול יחד עם עוד אנשים שהיו בסביבה (הרבה מהם לא היו מסוגלים ללכת), ומהגבול העבירו אותם למתקן על יד סהרונים.

המתורגמן איים עליה שאם לא תגיד שהיא באה לעבוד לא ישחררו אותה, והיא פחדה לספר מה קרה לה בדרך. לאחר ארבעה ימים שוחררה.

כששוחררה בעלה מהכפר שלה, פגש אותה "במקרה" בתחנת האוטובוס ולקח אותה לבית שלו. במשך שנה לא היה ביניהם כלום. אחרי שנה היא סיפרה לו מה קרה לה בסיני, כולל האונס, והוא רצה לחיות איתה.

לפני שהיא הסכימה היא עברה בדיקות רפואיות וגם הוא עבר בדיקות, ולאחר מכן הם התחילו לחיות ביחד (לא נישאו).

כיום יש להן שתי בנות חמודות בת שנה ותשעה חודשים ובת ארבעה וחצי חודשים. היא לא עובדת ומאוד קשה לה עדיין עם כל החוויות שעברה.

July 1st, 2015

- Visa no.

Background information

was in prison in Eritrea with other 2 women because they expected her to flee. She ran away and crossed the border to Ethiopia alone. She met a man who told her she can work in Sudan. He brought her there. He brought her first to Kasala. From there she got transferred to Bedouins in Sudan.

Finally arrived the border to Israel (she skipped the part of Sinai) but get caught by the Egyptian army, they brought her back to the mainland Egypt. She was prison in Egypt for one month during the revolution. She got left alone from soldiers for 3 days without food and water. They started to scream. People from surrounding broke the wall and let them out and raped them. One woman out of 16 called a relative in Egypt. He told them in exchange of 100\$ each he can help them.

She didn't have money. Another women paid for her 50\$. They brought them to Cairo but the men didn't arrived. Condition became better after a while. Other men brought them to UNHCR. They gave those 6 months a refugee status. She was in the process of resettlement and also got financial help (350 Egyptian Lira). But it wasn't enough, and she became stressed. She got a number of somebody who helped her to find a work. She wanted to meet him but instead of him another Sudanese and a Bedouin came. They took her with the car. They started to beat and rape her. Stayed for 3 days in Egypt before they brought her to Sinai where she met a lot of other Eritreans and Sudanese. They asked her for 25.000\$.

She was in Sinai for 3 months. People collect all over till they had 11.000\$. They released her and she finally came to Israel. Here she went to prison in Israel (Saharonim). They didn't have translators and treated her not nicely. She wanted to tell them her history but they didn't interview her. She left the papers from UN/Egypt there. She got released after 4 days.

She met a man who was helping her whom she told everything except the rapes, and lived with him one year. He asked her if she wants to be his wife. She didn't wanted because she was afraid she has HIV. After she did a test, which was negative, she agreed to the relationship.

מדינת ישראל

צו הרחקה - קציעות

20

לפי חוק הכניסה לישראל התשי"ב - 1952

בהתאם לפרוטוקול אשר נעשה לפי סעיף 13א(ד) לחוק הכניסה לישראל, התשי"ב - 1952 (להלן: "החוק") אני קובע כדלקמן:

א.1 בתוקף סמכותו של שר הפנים לפי סעיפים 11 ו-13 לחוק שהועברה אלי בהתאם לסעיף 16(א) לחוק, אני נותן בזה צו הרחקה מן הארץ כנגד האדם שפרטיו רשומים להלן ומצווה עליו לא לשוב לארץ כל עוד לא בוטל צו זה:

בעברית	בלועזית	שם מושאל	שם משפחה	השם הפרטי

שם האב	המין	מקום לידה	אריטמיה	תאריך לידה	אזרחות	מס' דרכון
				1990	אזרחות	—

2. לשם כך, חנני מבטל לפי סעיף 11(א) לחוק, את רשיון חשיבה שניתן לנייל.

3. בהתאם לסעיף 13(ב) לחוק, יחולו הוצאות ההרחקה על מעסיקו של חנייל.

4. צו ההרחקה לא יבוצע לפני תום שלושה ימים ממסירת הצו למי שהצו ניתן כנגדו, אלא אם כן יבקש זאת מקבל הצו.

5. בהתאם לסעיף 16(ב) לחוק, רשאי חנייל לפנות בכתב לשר הפנים לקבלת הכרעה סופית בעניין צו זה. לאחר מיצוי הפניה לשר הפנים, רשאי חנייל לפנות בעתירה לבית המשפט המחוזי בשבתו כבית משפט לעניינים מנהליים ולשם כך רשאי לבוא במגע עם עו"ד.

6. בעניין צו המשמורת כנגד חנייל החלטתי:

א. להשאיר את החלטת ממונה ביקורת גבולות על כנה. ☒

ב. להשאירו במשמורת עד להחלטתו מישראל, בהתאם לצו ההרחקה שיוצא כנגדו. ☒

ג. לשחררו בערובה (לאחר בדיקה כי עומד בתנאי סעיף 13(א) לחוק) תנאי הערובה יהיו: ☐

1. הפקדת: ☐ ערבות כספית של _____ ש"ח.

☐ ערבות בנקאית של _____ ש"ח.

☐ ערבות אחרת _____

2. הצגת מסמך נסיעה תקף.

חנייל ישתחרר מהמשמורת רק עם מילוי התנאים הנ"ל. הערבות תופקד עד ליום _____ להבטחת יציאתו מישראל. עד לא יאוחר מיום _____

☐ בנוסף, החלטתי לדחות את הרחקתו מישראל עד ליום _____ [לא יותר מ-14 יום מיום כניסתו למשמורת] וזאת התאם לסעיף 13(ד) לחוק כדי לאפשר לו לטפל בענייניו ובזכויותיו המשפטיות בישראל, שלא ניתן לטפל בהם בהעדרו.

ניתן ב: רמלה, כ"ז באדר תשע"ב 21 במרץ 2012.

מוטי ברקוביץ

מ מנהל האגף לזרים

אני מאשר בחתימתי כי הוסבר לי תוכן צו הרחקה זה.

תאריך: _____ חתימת המורחק: _____

☐ תיק אישי ☐ תיק כללי

צו ההרחקה יהיה בתוקף ל- 10 שנים מיום הוצאתו ובהתאם לסעיף 13(ג) לחוק הכניסה לישראל, התשי"ב - 1952, מי שניתן עליו צו הרחקה חייב לצאת מישראל ולא לשוב אליה כל עוד לא בוטל הצו. צו ההרחקה מהווה אסמכתא להכללה ברש"ג וכר"ס.

THE MINISTRY OF T
CUSTODY ORDER
PURSUANT TO THE ENTRY INTO ISRAEL
LAW, 5712-1952

מדינת ישראל
משרד הפנים
מחלקת הגירה

וק המגורים לישראל החסי"ב - 1952

1.A

By virtue of the authority granted to me under Section 13A(c) of the Entry into Israel Law, 5712-1952 (hereinafter the Law) I hereby issue a Custody Order in respect to the person whose details appear below:

K.1

In Hebrew							
In English							
	שם ממשל	שם משפחה	השם הפרטי				
	Assumed Name	Surname	Given name				
In Hebrew	NONE	אזרחות	1990	אזרחות	נקבה		
In English							
	בט' זיכרון	אזרחות	תאריך לידה	מקום לידה	הגדר	שם האב	
	Passport No.	Citizenship	Date of Birth	Place of Birth	Gender	Father's Name	

The Custody Order was issued after the aforementioned was granted an opportunity to argue his case.

The Custody Order was issued in his absence, as it was not possible to locate him. When he is taken into custody he will be granted the opportunity to argue his case, in accordance with what is provided in Section 13A (d) of the Law.

HEARING OF ARGUMENTS

The aforementioned was taken into temporary custody pursuant to Section 13B of the Law

and his arguments supporting his case were heard before the Border Control Officer on the

30/03/12

o'clock 11:21

His arguments were stated at a hearing that took place within 24 hours from the issuance of the Custody Order, pursuant to Section 13A (2) of the Law (a record thereof is attached hereto).

His arguments were not heard within 24 hours because
After having heard his arguments I have decided as follows:

He shall remain in custody until his deportation from Israel under the Deportation Order issued to him

To release him on bail (after having reviewed that he meets the condition set in Section 13F of the Law), and the conditions of his release on bail shall be:

ערבות כספית של
a financial guarantee bond of:

Deposited:

ערבות בנקאית של
a bank guarantee bond of:

ערבות אחרת
other guarantee bond

To provide a valid travel document.

The aforementioned shall only be released from custody upon fulfillment of the aforesaid conditions. The Guarantee Bond shall be deposited as a guarantee for his departure from Israel no later than the

In addition, I have decided to defer his deportation from Israel until

not after 14 days from the date on which he was taken into custody) and this is pursuant to Section 13(d) of the Law, thus enabling him to take care of his affairs and his legal rights in Israel, which cannot be dealt with in his absence.

מפקד מחלקת הגירה
Border Control Officer

גיראת מוסטקי
מבוגרת ביקורת גבולות

20/03/12

שם day of

Name

חתימה

סדרות

Given (this

I certify that the contents of this Custody Order have been explained to me.

Signature of the Person who is the subject of the Custody Order

אני מאשר שהתוכן של חוקר זה נוסף לי היטב
החתימה הנחת במעמדה

20

פרוטוקול שמייעת טענות
בהתאם לסעיף 13א(ד) לחוק הכניסה לישראל, התשי"ב-1952

מיום: 20/03/12 מספר היק: ☐ חולון ☐ נמל היסה ☐ עיבר ☐ גבעון ☒ סהרניני ☐ מתו
☐ ירישלים ☐ חדרה ☐ אחר

בנכריות	שם ממשלתי	שם משפחה	שם מדינה
בליעזיות			

NONE	אריתריאה	1990	אריתריאה	נקבה	שם האב
מס' זרכון	אזרחות	תאריך לידה	מקום לידה	המין	

רשימת ישיבה בישראל ומועד תפוגתה:

תאריך כניסה לישראל: 10.03.2012

מעבר: ☐ יש ☐ אין ☒ כסף לברטים טיסה ☐ יש ☒ אין ☐ כנגד (המעשיק)
 ברוקף: ☐ יש ☐ אין ☒ עד יום: ☐ יש ☒ אין

פרטי המעסיק:

שם+טם משפחה שם חברה מוכת מס' טלפון טלפון נייד

דיון:

הנ"ל נעצרה ע"י כוחות הביטחון בגבול ישראל מצרים ומחוזות במישמורת תחת צו אליף, לדבריו המוזכרת, אין ברשותו תעודות זהות, הן נלקחו ממני בסודן. אני דוברת את השפה טיגריניה. אני בל 22, נוצריה, גרושה ללא ילדים.

נולדתי בכפר "עדי כבכר", תת מהח "סנעפה", מחוז "דובוב" באריתריאה, כל חיי ההגירה שם.

אין לי כל קשר לגרוש שלי מאז שהתגרשנו לפני שלוש שנים.

משפחתי מונה 6 נפשות. אחותי נמצאת בישראל שמה " [REDACTED] ", מיספר הטלפון שלה: [REDACTED] (אחיה במערכת אביב וזהות עפ"י תמונתו, מיספר מזה: [REDACTED], שאר בני משפחתי נמצאים באריתריאה. אני יכולה ליצור עימם קשר בטלפון של בת זוגתי המתגוררת בעיר "סנעפה". המיספר שכתתי כאן:

למדתי 6 שנים, 5 שנים בבי"ס "נדרה" בכפר "נדרה", שנה וחצי למדתי בבי"ס "מונוקסיטי" בכפר "מונוקסיטי". הפסקתי ללמוד בשנה 2007 בגלל התנאים.

בתאריך 18.2.2012 יצאתי מאריתריאה והגעתי לסודן למהנה שליטים "שגראב" שם ידעתי שבועיים יפגשו מתוך בשם "אלי", סיכמתי עימו השלום של 2700 דולר בעבור הברחתי לישראל, את הכסף קיבלתי ממשפחתי שבאריתריאה. מ"שגראב" יצאתי למיוון סיני 7 רכבים, 17 נוסעים בכל רכב, הדרך לסיני ארכה 7 ימים. שהייה בסיני ארכה לילה אחד. את הגבול לישראל חציתי 34 מסתובבים.

אני יודעת שנכנסתי לישראל באופן לא חוקי, לא עברתי התעללות בדרך, זו הפעם הראשונה שיצאתי מאריתריאה.

ש: מדוע הגעת לישראל ?

ת: לעבוד

ש: אין עבודה באריתריאה?

20

ת: אין

ש: הודלך בעיית עם המשטרה באריתריאה?

ת: לא

ש: האם היו לך בעיית על רקע דתי באריתריאה?

ת: לא

ש: האם היו לך בעיות על רקע פוליטי באריתריאה?

ת: לא

ש: האם מישהו דודך אותך?

ת: לא

ש: את הרששת מכישהו באריתריאה?

ת: לא

ש: מה יקרה לך אם תתזרי היום לאריתריאה?

ת: יעצרו ויגייסו אותי.

תנ"ל נשאלה שאלות על אריתריאה וידעה לענות, מכירה את אזור מגוריה.

סיכום: תנ"ל הינה מיסתננת מהגרת עבודה, אחותה בישראל, פרטיה נמצאים לעיל. אין לה הערות מזהות.
 תנ"ל יודעת כי הינה שוהה לא חוקית במדינה, הוסברו לה זכויותיה. השימוע נערך בשפה הטיגרינה בסיוע מתרגם עירא שנקיר.

גיוֹרָא מוֹסְטֵקִי
 ממונה ביקורת גזירות

המלצה בעניין צו הרחקה

מסמך/ת

להשאירו/ה במשמורת עד להרחקה/ה

גיוֹרָא מוֹסְטֵקִי

חתימה

שם

תאריך: 20/03/12

ביקור שני

ביקור ראשון

נספח י"ג

מדינת ישראל

משרד המשפטים

תיאום המאבק בסחר בבני אדם

30 מרץ 2015

י' ניסן תשע"ה

סיכום ישיבה בעניין קרטיונים ראייתיים ומהותיים לענין העברת קורבנות סחר למקלטים
ישיבה מיום 11 לינואר 2015

נכחו:

רפ"ק רובי קיים, קצין חוקרים ארצי
 עו"ד סיגלית זוהר, האגף לסיוע משפטי, משרד המשפטים
 עו"ד רעות מיכאלי, המוקד לפליטים ולמהגרים
 גברת אמי סער, המוקד לפליטים ולמהגרים
 עו"ד רחל פרידמן, המוקד לפליטים ולמהגרים
 עו"ד ד"ר מירב שמואלי, היחידה לתיאום המאבק בסחר בבני אדם
 עו"ד רחל גרשוני, היחידה לתיאום המאבק בסחר בבני אדם
 גברת איילת דהאן, היחידה לתיאום המאבק בסחר בבני אדם

הנושאים שנדונו:

הישיבה כונסה לבקשת המוקד לפליטים ולמהגרים כדי לדון בסוגיות ראייתיות ומהותיות בקשר להעברת אנשים למקלטים לקורבנות סחר על ידי המשטרה.

1. הרף הראייתי להעברת אנשים למקלטים לקורבנות הסחר

עו"ד גרשוני ציינה ש-2 החלטות הממשלה הדנות בהעברת אנשים למקלטים לקורבנות הסחר אינן אחידות בלשונן בכל הקשור לאמת המידה להעברה למקלטים על ידי המשטרה. בעוד שההחלטה בדבר המקלט לקורבנות סחר לזנות נוקטת לשון "ראשית ראיה", ההחלטה בדבר המקלט לקורבנות סחר לעבדות ולעבודת כפייה נוקטת לשון "לפי ראיות שיוצגו". לדעתה יש בהבדלי נוסח אלה לשפוף אור זה על זה ולהבהיר שמדובר ברף נמוך מזה הדרוש לגיבוש החלטה בדבר הגשת כתב אישום וקל וחומר הנמוך מזה הדרוש לגיבוש החלטה שיפוטית לגבי השאלה אם מדובר בסחר בבני אדם. ונימוקו עמו – שכן אחת מתכליות ההעברה למקלטים היא לאפשר לקורבנות העבירה לשהות במקום שנוסף בהם בטחון ומידת וודאות והמאפשר להם לגבש החלטה בדבר עתידם בכלל ולגבי שיתוף פעולה עם המשטרה בפרט. בשלב מקדמי זה אין המשטרה מנהלת חקירה מסועפת ומעמיקה וכל שעליה לעשות הוא לוודא שיש ראיות לכאוריות.

היתה תמימות דעים לגבי מסקנה זו בקרב המשתתפים בדיון.

2. סוגיות מהותיות המתעוררות

א. אמות מידה של המשטרה בהעברת אנשים למקלט: בדיקת התמונה השלמה

סוכם על דעת המשתתפים בדיון כי על המשטרה לבדוק את התמונה המלאה ככל הניתן. במה שקשור לעבירות "החזקה בתנאי עבדות" על אף שאין בתדירות העבודה או הקושי שבה, כשלעצמן, כדי לקבוע, ניתן לשקול אותם בין יתר הנסיבות לרבות השילוב שבין השירותים שאדם נאלץ לבצע. כך, אם אשה נאנסה פעם אחת, וגם הועבדה, יתכן שיהיה די בכך כדי להכיר בה. כלומר, מדובר בקונסטלציה של נסיבות שיש לבדקן.

מדינת ישראל

משרד המשפטים

תיאום המאבק בסחר בבני אדם

עוד סוכם שבכל הקשור לעבירת "החזקה בתנאי עבדות" המטרה של "עבודה או שירותים לרבות שירותי מיין" צריכה להיות חשובה ולא זניחה, אף שאינה צריכה להיות המטרה היחידה. כך, אף שברור שעיקר המטרה של החזקת אנשים בסיני היא גביית כופר כסף, כשהעבודה או השירותים הם בעלי ערך חשוב לבדואים (כלכלי או אחר), זה יספיק לסווג את המקרה כעבדות. דוגמאות למקרים שבהם יש ערך כזה – עבודה חקלאית, כביסה של בגדים, תרגום, שמירה.¹

ב. קורבן שאינו מספר בהזדמנות הראשונה את הסיפור המלא: ההשפעה על הערכת מהימנותו

היתה תמימות דעים בין המשתתפים בדיון שקורבן החזקה בתנאי עבדות לצורך שירותי מיין או קורבן סחר לזנות או לעבירת מיין שאינו מספר מיד את סיפורו – אין לזקוף זאת לחובתו, וזאת מכוח הידע שהצטבר בקשר להתנהגות קורבנות עבירות מיין בכלל כשהדבר נכון עבור קורבנות נשים כמו גם עבור קורבנות גברים.

הועלו ספקות אם זה המצב גם אצל קורבנות החזקה בתנאי עבדות לצורך עבודה או שירותים ואצל קורבנות סחר לעבדות ולעבודת כפייה.

גברת גרשוני דיווחה כי במישור הבין לאומי כבישת עדות, סיפור כמי שמקלף בצל, סתירות בין הודעות מוכרים כנחלת קורבנות הסחר בכלל, בין אם מדובר בקורבנות סחר לעבירת מיין או לזנות ובין אם מדובר בסחר לעבדות ולעבודת כפייה. אין זה אומר שנסיונות אלה אינן רלבנטיות להערכת מהימנות הקורבנות, אבל אין בהן כדי לסתום את הגולל על סוגיית המהימנות, אלא יש לבחון את התמונה הגדולה לכל פרטיה לכל קורבן. היא נתנה כדוגמא מקרה שאירע בארצות הברית בפסק הדין סובנני (Sabhnani) שעוסק בשתי נשים מאינדונזיה שעבדו שעות ארוכות ללא שכר, ללא טיפול רפואי ובשילוב עם עונשים קשים ושרירותיים שכללו אילוצן לאכול פלפלים חריפים עד כדי הקאה, אילוצן לעלות ולרדת במדרגות במשך שעות, הלבשתן בסמרטוטים שלא כיסו את אבריהן הפרטיים. במקרה זה, אף שהמעבידים עזבו אותן לנפשן בחופשות בנות חודש, הן לא ברחו ולא סיפרו את סיפורן לאיש.

היא אמרה שתנסה לתרגם פרק מטיטה של UNODC על סוגייה זו.

לשאלת **רפ"ק קיים ועו"ד זוהר** לגבי הסיבות המונחות ביסוד תופעה זו, היא השיבה שיש והיא נובעת מהתהליך הטראומטי היכול להביא לליקויי זכרון ולחוסר רצון לחזור לזכרונות של הטראומה; מנסיבות תרבותיות המונעות מאדם לפרט משום שמדובר בנושא שמהווה סטיגמה בקהילה שלו;

לשאלתה של **עו"ד זוהר** – לגבי מקרים שבהם האנשים סיפרו בחופשיות על עינויים שחוו אבל לא סיפרו דבר לגבי עבודה שעבדו אף שנשאלו, השיבה **עו"ד גרשוני** שגם זה יכול לנבוע מהחוויה הטראומטית שמסיט מבטו של אדם לחוויות הכי קשות בדמות עינויים, ולא על עבודה שנאלץ לעבוד, שנראית לו פרט כמעט זניח. כמו כן, לעתים האדם אינו רואה במה שעשה "עבודה". תופעה זו יכולה להיות רלבנטית לעבודת שמירה, תרגום,

¹ בפסק הדין אמבש באמרת אגב צויין שמטרה צריכה להיות עיקרית אם כי לא בלעדית, והיתה התייחסות ספציפית לנסיבות של החזקת אדם למטרות כופר כלכלי – אך היא נעשתה במסגרת אמרת אגב עבור מקרה שעובדותיו שונות.

מדינת ישראל

משרד המשפטים

תיאום המאבק בסחר בבני אדם

כריית קברים. בנוסף לכך, תגובות קורבנות משתנות לפי אישיותם. בנדון היא ציינה שנקודת הראות של הקורבן אינה צריכה להשפיע על ההכרעה אם הוא קורבן עבדות או לא בדיוק כפי שהסכמתו הלכאורית לעבירה אינה צריכה להשפיע על אותה קביעה.

הוסכם גם כי הבדיקה תלויה גם בזהות הקורבן. למשל, רפ"ק קיים אמר שכשגבר מספר שהוא נאנס, הוא מעריך שזה לא קרה פעם אחת. ער"ד גרשוני הוסיפה שתגובותיהם של קורבנות משתנות לפי אישיותם.

ער"ד רעות מיכאלי הוסיפה שיתכן שהתופעה יכולה לנבוע מסוג השאלות הנשאלות ומיחס המראיין. כדי להוציא מידע יש לדעת לבנות אמון. כך, לשאול "האם אתה קורבן סחר" אינו תורם הרבה. כמו כן, כשאדם שהיה בחוץ, מוחזר לתנאי כליאה, הדבר עלול להצית בו פוסט טראומה ולהציפו בזכרונות שנדחקו עד אז.

גברת סער ציינה שלעיתים העבודה המאולצת אף נשקפת בעיני הקורבן כ"צ'ופר" ולמשל אדם שאולץ לשמור על חבריו, כשלשם מטרה זו שוחרר מהאזיקים. שוב, אין בנקודת הראות של הקורבן כדי להשפיע על הקביעה אם הינו קורבן עבדות או סחר.

ער"ד גרשוני הפנתה תשומת לב המשתתפים לסרט שנעשה על ידי UNODC במרכז אסיה לגבי דרכי ראיון של קורבנות סחר. היא גם הפנתה למדריך שנעשה על ידי חוקר משטרה מנוסה בשיתוף חוקרים ומומחים ממדינות שונות על דרכי ראיון והקשטה אם ניתן לשלב זאת בהכשרות המשטרה.

ג. כלים שבידי המשטרה להעריך מקרים אם יש רק עדות יחידה

נשאלה השאלה אילו כלים עומדים לרשות המשטרה להעריך מהימנותו של אדם כשיש בפניה רק עדותו היחידה ובמיוחד כשהוא מספר סיפורו לאחר שנים.

ער"ד מיכאלי וגברת סער ציינו שבעיה זו חריפה במיוחד ככל שעברה תקופה ארוכה יותר מאז ביצע העבירות. הן גם ציינו שההזמנות לחולות – שניתנו עד כה בעיקר לסודאנים, שלא שהו במחנות העינויים - מתחילות להינתן לאריתראים שהיו במחנות העינויים בראשית התופעה, אך כבר שוהים בארץ שנים רבות יחסית, כך שהבעיה עלולה אף להחריף.

סוכם שהכלים הבאים עומדים לרשות המשטרה:

1. הערכת עקביות ההודעה עצמה.
2. רשמי גובה ההודעה הנשענים על הנמקה ולמשל תיאור מצבו הרגשי של הקורבן כשהוא מספר את הסיפור. (ער"ד זוהר ציינה מקרה שבו קורבן סיפרה על אינוס וביצאה מהחדר נתקלה בקיר; גברת סער דברה על אדם המספר סיפורו עם עיניים מושפלות).
3. הודעות דומות של חברי קבוצה ששהו יחד.
4. סימנים גופניים אם אלה רלבנטיים.
5. המקורות אחרים כגון תיק בקשת המקלט אצל הRSD, החלטת דיין בית הדין לביקורת משמורת, שימוע בפני ממונה על ביקורת גבולות, תיעור של ביקורים במרפאות כגון "גשר", "טרם" "לוינסקי", "רופאים לזכויות אדם".

מדינת ישראל

משרד המשפטים

תיאום המאבק בסחר בבני אדם

6. אצל מי ששהה במשמורת: תיק רפואי מהמשמורת ותיעוד של פגישות אצל העובד הסוציאלי והרופא, ככל שהללו קיימים
7. הצלבת ההודעה עם דברים דומים שאירעו בתקופות שבהן מדובר ולמשל מי ניהל מחנה עינויים בתקופה נתונה, מי שהה בו, מה היה אופי העינויים (שכן אנו יודעים שבתקופה הראשונה הם היו "קלים" יותר, ולא כללו למשל קשירה באזיקים, כיסוי עיניים, התעללויות כפויות של הקורבנות איש ברעהו).

3. סחר לזנות

- א. **המתכונת החדשה והבעיות שהיא מעוררת**
עו"ד גרשוני הביעה חשש שעם עבור המתכונת הקשה של סחר לזנות, בעלי תפקידים שכחו איך לזהות נורות אזהרה.
עו"ד מיכאלי וגברת סער הזכירו מספר מקרים שבהם פקחי אכיפה וממונים על ביקורת גבולות לא הפנו למשטרה או לסיוע המשפטי מקרים של נשים זרות באשרת תייר שנתפסו סמוך למועדון חשפנות וחלקן במקומות מסתור בתוכו, אף שביטלו את אשרות התייר בשל כך שהנשים עבדו במועדון.
רפ"ק קיים העיר שבמשטרה ההכשרות כוללות את המקרים הללו.
עו"ד גרשוני ציינה שהרחקה מידית של נשים אלה אינה מאפשרת למשטרה לבדוק לעומקה של התופעה. היא דיווחה שכתבה מכתב למר אמנון בן עמי בנדון עם המלצות לרענן הנחיות והכשרות בנדון.

ב. חשש לזנות בקרב אריתריאיות

- גברת **סער** דיווחה על מקרה שבו גבר אריתראי אילץ אשה אריתריאית לעבוד בזנות עם הרבה לקוחות. היא ברחא אבל אין קצה חוט לעברין, שכן היא אינה יכולה להצביע על מקום ביצוע העבירה, אף מבחינת העיר שבה היא בוצעה.
- על אף שבדיקת מקרה ספציפי זה נכנסה למבוי סתום, הוא מעלה חששות למה שרוחש מתחת לשטח בברים האריתריאים. יתכן שיש למקד את המבט המשטרתי על סקטור זה מבחינת נסיון לאתר מקרים המגיעים כדי סחר בבני אדם.

4. בעיות נוספות עם רשות ההגירה

- א. **הרחקה מהירה אף במקרים שהמשטרה מודיעה שברצונה לבדוק סחר**
עו"ד מיכאלי דיווחה שלאחרונה בגבעון מרחיקים אנשים תוך 72 שעות
עו"ד זוהר סיפרה שנאמר לה שהשתנו הנהלים וכעת אין סוטים מאותן 72 שעות אף אם המשטרה מבקשת לבדוק אם המקרה הוא של קורבן סחר.
עוד דווח שעל פי מידע שנתקבל, מר אדלשטיין אינו מעכב הרחקה ללא שמצויין תאריך יעד.

- ב. **עיכובים בקבלת חומר נחוץ מרשות ההגירה על ידי המשטרה**
רפ"ק קיים דיווח שמתגלעות בעיות בקבלת חומר נחוץ מרשות ההגירה בזמן אמת. כך במקרה אחד, הוא בקש מסמכים שנחוצים לו לצורך גיבוש החלטה בקשר להעברה למקלט ומזה 3 שבועות לא קבל אותם.

סוכם שיש לדווח למר בן עמי בנדון.

מדינת ישראל

משרד המשפטים

תיאום המאבק בסחר בבני אדם

5. האם ניתן לדבר על שיקום שלא בסמוך לאירוע טראומטי?

עו"ד זוהר הקשתה אם ניתן לדבר על שיקום שלא בסמוך לאירוע טראומטי והפנתה להחלטת ממשלה בדבר המקלט לקורבנות סחר לזנות המורה שיש להעביר לקורבנות סחר למקלט "בסמוך לתפיסתן, ככל הניתן". היא נתנה כדוגמא מקרים שבהם האדם מדווח רק לאחר שנים לאחר שעבד בצורה נורמטיבית במשך אותן שנים וברור שהוא מדווח אך ורק כדי לא להכנס למשמורת.

עו"ד גרשוני אמרה שאין כלל ששיקום צריך להיות סמוך לאירוע טראומטי והיו דברים מעולם שמשרד הפנים אף אישר אשרות שיקום במקרים כאלה. עם זאת, זה תלוי במקרה לגופו. כך, אף אם כדברי עו"ד זוהר, מדובר באדם ששהה אך תקופה קצרה במחנה עינויים בתוספת עבודה – ונראה על פני הדברים שאינו זקוק לשיקום, יש לבדוק את מכלול הנסיבות שכן הפסיקה ברחבי העולם מלמדת שאף תקופה קצרה יכולה להחשב לסחר חמור אם הנסיבות היו חמורות. כמו כן, עצם העובדה שאדם עבד במשך מספר שנים לאחר ששוחרר, אין בה כשלעצמה לסתום את הגולל על בקשתו להשתקם, שכן במציאות של אריתריאים, עבודה נורמטיבית יכולה להתלוות בניצול ובתת תנאים. כך, גם במקרה כזה, יש צורך לבדוק את מכלול הנסיבות של המקרה הספציפי.

עו"ד מיכאלי הישוותה מצב זה לכללים החלים על התיישנות לפיהם עבור הזמן נעצר בהתקיים אירועים מכווננים מסוימים המשמשים לטריגרים, וציינה שמעבר להחזקה בתנאים של שלילת חירות עשוי להעצים ולעורר מחדש טראומה גם אצל מי שלכאורה השתקם.

רשמה וערכה: רחל גרשוני